

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: prot. sąd. Marta Borowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Regionalnej del. do Wielkopolskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w Poznaniu – Grzegorza Mazurkiewicza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 8 października 2015r., 10 grudnia 2015r., 2 marca 2016r., 4 maja 2016r., 8 czerwca 2016r., 14 września 2016r., 12 października 2016r., 6 grudnia 2016r., 18 stycznia 2017r., 16 lutego 2017r., 6 kwietnia 2017r., 26 kwietnia 2017r., 20 czerwca 2017r., 11 października 2017r., 21 listopada 2017r., 11 stycznia 2018r., 15 maja 2018r. i 22 czerwca 2018r.

sprawy karnej przeciwko:

1. **P. C. (1) (...)** – córce M. i W. zd. M., urodzonej (...) w W., niekaranej, **oskarżonej o to, że:**

I. w okresie od 23 kwietnia 2010r. do 25 maja 2010r. w P., działając w celu uzyskania pożyczki dla małych firm nr (...) w kwocie 140.000 zł. na finansowanie działalności gospodarczej firmy P.P.H.U. (...) przedłożyła w siedzibie (...) Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) P. C. (1) z/s w B. G. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, wyciąg z K.P. i R. – zestawienie za okres od 01.01.2009 do 31.12.2009 dot. firmy PPHU (...) P. C. (1), a także we wniosku o udzielenie pożyczki zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej za I kwartał 2009 i 2010 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w dniu 14 marca 2011r. w W., działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 100.000 zł. na finansowanie prowadzonej pod firmą P.P.H.U. (...) działalności gospodarczej przedłożyła w (...) Bank S.A. w W. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, a także we wniosku kredytowym zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

III. w dniu 18 maja 2011r. w P., działając w celu uzyskania kredytu nr (...) w kwocie 300.000 zł., przedłożyła w Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...)

w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 wraz z korektą zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 oraz podsumowanie (...) za okres styczeń – grudzień 2010, a także przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych dochodów w latach 2009-2010 i I kwartale 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

IV. w dniu 31 sierpnia 2011r. w W., działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 50.000 zł. na finansowanie prowadzonej pod firmą P.P.H.U. (...) działalności gospodarczej przedłożyła w (...) Bank S.A. w W. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i 2010, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 i 2010, a także we wniosku kredytowym zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

2. **W. C. (C.)** z d. M. – córce R. i B. zd. B., urodzonej (...) w G., niekaranej, ***oskarżonej o to, że:***

V. w okresie od 23 kwietnia 2010r. do 19 maja 2010r. w P., działając w celu uzyskania pożyczki dla małych firm nr (...) w kwocie 200.000 zł. na finansowanie działalności gospodarczej firmy P. P.H.U. (...), przedłożyła w siedzibie (...) Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, wyciąg z (...) Zestawienie za okres od 01.01.2009 do 31.03.2009 dot. firmy PPHU (...) W. C., a także we wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej w kwocie 200.000,00 zł zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) W. C., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego wsparcia finansowego,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w dniu 24 listopada 2010r. w P., działając w celu uzyskania pożyczki dla małych firm nr (...) w kwocie 200.000 zł. na finansowanie działalności gospodarczej firmy P. P.H.U. (...), przedłożyła w siedzibie (...) Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) W. C., które to oświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego wsparcia finansowego,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. **G. F. (F.)** – synowi W. i M. zd. I., urodzonemu (...) w S., niekaranemu, ***oskarżonemu o to, że:***

VII. w dniu 18 lipca 2011r. w P. posłużył się podrobionym dokumentem w postaci: odpisu deklaracji PIT – 36L o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 wraz z deklaracją PIT/B za rok podatkowy 2010 i za pośrednictwem przedstawicieli Kancelarii (...) w P. na ul. (...) przedłożył go w siedzibie (...) Banku (...) S.A. przy ul. (...) jako autentyczny do wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 150.000,00 zł,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

4. **B. H.** – synowi C. i E. zd. S., urodzonemu (...) w G., niekaranemu, **oskarżonemu o to, że:**

VIII. w okresie od 16 lutego 2011r. do 24 lutego 2011r. w P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedłożył w siedzibie Banku (...) S.A. w P. przy ul. (...), nierzetelne i podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu reprezentowania jako Prezes Zarządu firmy pod nazwą (...) Sp. z o.o. z/s G. ul. (...) w postaci: bilansu z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – aktywa, bilans z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – pasywa, jednostronny rachunek zysków i strat z uwzględnieniem bufora za rok 2010, a także we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego w kwocie 300.000,00 zł oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów przez firmę (...) Sp. z o.o. za rok 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, w następstwie czego doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzania mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej 300.000,00 zł przyznanego kredytu gotówkowego nr (...) - 000 z dnia 24 lutego 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. **I. M. z d. S.** – córce W. i J. zd. C., urodzonej (...) w K., niekaranej, **oskarżonej o to, że:**

IX. w okresie od dnia 17 listopada 2011 r. do dnia 26 stycznia 2012 r. w P., działając w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 384.555,16 zł. oraz umowy pożyczki w koncie osobistym do produktu hipotecznego nr (...) w kwocie 58.200,00zł, przedłożyła w Oddziale Banku (...) w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, opinię o rachunku nr (...) z dnia 11.01.2012 r. z (...) Bank S.A., historię operacji dla rachunku nr (...) za okres czasu od 01.01.2011r. do 31.12.2011r. z (...) Bank S.A. oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za lata 2009 i 2010 oraz 9 miesięcy 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanych kredytów, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

6. **B. M. (1) zd. B.** – córce J. i M. zd. D., urodzonej (...) w Ż., niekaranej, **oskarżonej o to, że:**

X. w okresie od dnia 13 grudnia 2010 r. do dnia 28 grudnia 2010 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 99.627,52 zł z przeznaczeniem na finansowanie działalności gospodarczej, przedłożyła w (...) Bank S.A. wraz z wnioskiem kredytowym, jako autentyczne, podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B i podsumowania K. Firmy Handlowo-Usługowej (...) za okres 01.01.2009-31.12.2009, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XI. w okresie od dnia 27 lipca 2011 r. do dnia 22 sierpnia 2011 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 593.862,78zł przedłożyła w Oddziale Banku (...) w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011r. o prowadzonym w (...) rachunku nr (...), potwierdzenie wykonania 23 sierpnia 2011 r. przelewu w kwocie 103.380,00 zł. z rachunku nr (...),

podsumowania K. firmy (...) za okres 24.08.2009-31.12.2009 oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości średniego miesięcznego dochodu w 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XII. w okresie od dnia 25 lipca 2011 r. do dnia 22 września 2011 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego (...) nr (...) w kwocie 132.570 euro przedłożyła w (...) Bank S.A. w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011r. o prowadzonym w (...) rachunku nr (...) dla firmy (...), podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres 01.01.2011-31.07.2011, zestawień sum miesięcznych do miesiąca czerwca i lipca 2011 r. oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości dochodu w dniu złożenia wniosku kredytowego, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

7. ***R. M. (1) (M.)*** – synowi A. i G. zd. K., urodzonemu (...) w L., niekaranemu, ***oskarżonemu o to, że:***

XIII. w okresie od 31 marca 2011r. do 11 kwietnia 2011r. w P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedłożył w siedzibie Banku (...) S.A. w P. przy ul. (...) nierzetelne i podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia firmy pod nazwą R. M. (1) z/s N. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, a także we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego w kwocie 300.000,00zł oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej za lata 2009 – 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, w następstwie czego doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzania mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej 300.000,00zł przyznanego kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 11 kwietnia 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

8. ***P. S.*** – synowi M. i E. zd. Ł., urodzonemu (...) w P., karanemu, ***oskarżonemu o to, że:***

XIV. w dniu 7 maja 2012 r. w W. działając w celu uzyskania kredytu obrotowego w e- rachunku bieżącym (...) nr (...) w kwocie 250.000,00 zł na cele związane z rozwojem firmy o nazwie P. S. Usługi (...) z siedzibą w P. przy ul. (...), przedłożył w (...) Oddziale Banku (...) S.A. w W. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B oraz przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2010-2012, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego, czym działał na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XV. w dniu 19 czerwca 2012 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego na podstawie umowy nr (...) w kwocie 1.524.750,00zł na cele związane z zakupem i wykończeniem 3 segmentów budynków jednorodzinnych

w zabudowie szeregowej w C., przedłożył w (...)Bank S.A. w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B, zaświadczenia Banku (...) S.A. z 24.04.2012 r. i historii rachunku bankowego nr (...) oraz przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za 12 miesięcy, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego, czym działał na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

9. **I. T.** – córce W. i W. z d. S., urodzonej (...) w N. (...), niekaranej, **oskarżonej o to, że:**

XVI. w okresie od dnia 05 lipca 2011 r. do dnia 05 września 2011 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 889.407,30zł oraz pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego nr (...) w kwocie 80.000,00 zł przedłożyła w Oddziale Banku (...) w P. na ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36 i PIT 36L, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36 i PIT 36L, poświadczające nieprawdę o wysokości dochodów przez nią osiągniętych, jak również podrobione potwierdzenie przelewów z rachunku bankowego nr (...) w Banku (...) S.A. należącym do I. T. na rachunek bankowy nr (...) należącego do R. B. (...) wystawione przez Bank (...) S.A. w dniu 27.06.2011 r. oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2009-2011, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

=====

1. **oskarżoną P. C. (1)** uznaje za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w akcie oskarżenia, opisanych wyżej w **pkt I, II, III oraz IV**, z tym ustaleniem, że przestępstwa opisanego w punkcie I dopuściła się działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu, a także ustalając, że zostały popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu i stanowią **ciąg czterech przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 297 § 1 k.k.**, na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. – w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonej P. C. (1) **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. – w zw. z art. 4 § 1 k.k. - wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonej P. C. (1)** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby**, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. – w zw. z art. 4 § 1 k.k. - wymierza oskarżonej P. C. (1) **karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;**

3. **oskarżoną W. C.** uznaje za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w akcie oskarżenia, opisanych wyżej w **pkt V i VI**, z tym ustaleniem, że przestępstwa opisanego w punkcie V dopuściła się, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, a także ustalając w zakresie czynu opisanego w pkt VI, że oskarżona działała w celu uzyskania pożyczki dla małych firm o numerze (...), a także ustalając, że przestępstwa te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i **stanowią one ciąg dwóch przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 297 § 1 k.k.**, na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonej W. C. **karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

4. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonej W. C. (1)** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby**, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonej W. C. **karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;**

ponadto na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie raz na 6 miesięcy;

5. **oskarżonego G. F.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w **pkt VII**, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu G. F. **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**;

6. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonego G. F.** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona na okres 1 (jednego) roku tytułem próby**, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie raz na 6 miesięcy;

7. **oskarżonego B. H. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w **pkt VIII**, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu **karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych**;

8. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonego B. H. (1)** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona na okres 4 (czterech) lat tytułem próby**;

9. **oskarżoną I. M.** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w **pkt IX**, z tym ustaleniem, że działała w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, tj. uznaje oskarżoną za winną popełnienia przestępstwa z **art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to **na podstawie art. 297 § 1 k.k.** wymierza oskarżonej I. M. **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

10. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonej I. M.** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona na okres 1 (jednego) roku tytułem próby**, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonej I. M. **karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych**, ustalając wysokość **jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych**; natomiast na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie raz na 6 miesięcy;

11. **oskarżoną B. M. (1)** uznaje za winną popełnienia czynów zarzucanych w akcie oskarżenia, wyżej opisanych w **pkt X, XI i XII**, z tym ustaleniem, że oskarżona popełniła te przestępstwa w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią ciąg trzech przestępstw z art. 297 § 1 k.k. i za to na podstawie **art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.** wymierza oskarżonej B. M. (1) **karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

12. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonej B. M. (1)** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawieszona na okres 1 (jednego) roku tytułem próby**, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonej B. M. (1) **karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych**, ustalając wysokość **jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych**; natomiast na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie raz na 6 miesięcy;

13. **oskarżonego R. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w **pkt XIII**, z tym ustaleniem, że oskarżony działał także w celu uzyskania dla siebie opisanego w zarzucie kredytu, tj. uznaje go za winnego popełnienia **przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1

k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności**, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu **karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych**;

14. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonego R. M. (1)** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby**;

15. **oskarżonego P. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, wyżej opisanych w **pkt XIV i XV**, z tym ustaleniem, że zostały popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu i stanowią **ciąg dwóch przestępstw z art. 297 § 1 k.k. i na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.** wymierza oskarżonemu P. S. **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

16. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonego P. S.** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat tytułem próby**, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych**, ustalając wysokość **jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych**,

17. **oskarżoną I. T.** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w **pkt XVI**, z tym ustaleniem, że działała w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, tj. uznaje oskarżoną za winną popełnienia **przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.** i za to **na podstawie art. 297 § 1 k.k.** wymierza oskarżonej **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

18. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec **oskarżonej I. T.** kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby**, a na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonej **karę grzywny w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych**, ustalając wysokość **jednej stawkiiennej za równoważną kwocie 100 (stu) złotych**; natomiast na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie raz na 6 miesięcy

19. na podstawie art. 44 § 2 k.k. w zw. z art. 195 k.k.w. orzeka przepadek dowodów rzeczowych jako służących do popełnienia przestępstwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy następujących dokumentów:

- deklaracji/zeznania podatkowego, deklaracji PIT - 36 zeznania za rok 2009 podatnika I. T.,
- deklaracji/zeznania podatkowego, deklaracji PIT - B informacji za rok 2009 podatnika I. T.,
- deklaracji/zeznania podatkowego, deklaracji PIT - 36 (16) zeznania za rok 2010 podatnika I. T.,
- deklaracji/zeznania podatkowego, deklaracji PIT - B (10) informacji za rok 2010 podatnika I. T.,
- teczki (...) Banku (...) S.A. o nr (...) z dnia 25.05.2010r. w kwocie 140.000,00 zł na rzecz P. C. (1) (PESEL (...)) prowadzącej działalność gospodarczą, (...);
- teczki wniosku o kredyt gotówkowy (...) Bank S.A. nr (...) z dnia 14.03.2011r. w kwocie 100.000,00 zł na rzecz P. C. (1) (PESEL (...)) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...); (...);
- teczki wniosku o kredyt gotówkowy (...) Bank S.A. o nr (...) w kwocie 300.000,00 zł z dnia 18.05.2012r. na rzecz P. C. (1) (PESEL (...)) prowadzącej działalność gospodarczą, (...);

- teczki wniosku o kredyt gotówkowy (...) Bank S.A. nr (...) z dnia 31.08.2011r. w kwocie 50.000,00 zł na rzecz P. C. (1) (PESEL (...)) prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...), (...);
- teczki (...) Banku (...) S.A. nr (...) z dnia 19.05.2019r. w kwocie 200.000,00 zł na rzecz W. C. (1) (PESEL (...)) prowadzącej działalność gospodarczą, (...);
- teczki kredytu hipotecznego (...) S.A. nr (...) z dnia 05.09.2011r. w kwocie 889.407,30zł i pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego nr (...) z dnia 03.09.2011r. w kwocie 80.000,00 zł, (...);
- teczki kredytu obrotowego Banku (...) S.A. o nr (...) z dnia 07.05.2012r. w kwocie 250.000,00 zł na rzecz P. S. (PESEL (...)) prowadzącego działalność gospodarczą, (...);
- teczki kredytu mieszkaniowego (...) Bank S.A. o nr (...) z dnia 19.06.2012r. w kwocie 1.524.750,00 zł na rzecz P. S. (PESEL (...)) prowadzącego działalność gospodarczą, (...);
- teczki kredytu hipotecznego (...) S.A. nr (...) z dnia 26.01.2012r. w kwocie 384.555,16 zł i pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego nr (...) z dnia 03.09.2011r. w kwocie 58.200,00 zł, (...);
- teczki pożyczki hipotecznej (...) S.A. o nr (...) z dnia 28.03.2011r. w kwocie 183.190,00 zł i pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego nr (...) z dnia 30.03.2011r. w kwocie 39.200,00 zł, (...);
- teczki kredytu (...) Banku S.A. o nr (...) (...) z dnia 27.12.2010r. w kwocie 99.627,52 zł na rzecz B. M. (1) (PESEL (...)), prowadzącej działalność gospodarczą, (...) (...);
- teczki kredytu hipotecznego (...) S.A. o nr (...) z dnia 22.08.2011r. w kwocie 593.862,78 zł na rzecz B. M. (1) (PESEL (...)), (...);
- teczki kredytu (...) Bank (...) S.A. o nr KMP\1117191n z dnia 22.09.2011r. w kwocie 132.570,00 EUR na rzecz B. M. (1) (PESEL (...)), KMP\1117191n;
- teczki kredytu gotówkowego Banku (...) S.A. o nr (...) z dnia 11.04.2011r. w kwocie 300.000,00 zł na rzecz R. M. (1) (PESEL (...)) prowadzącego działalność gospodarczą, (...);
- teczki kredytu gotówkowego Banku (...) S.A. o nr (...) - 000 z dnia 21.07.2011r. w kwocie 150.000,00 zł na rzecz G. F. (PESEL (...)) prowadzącego działalność gospodarczą, (...)–000;
- teczki kredytu gotówkowego Banku (...) S.A. o nr (...) z dnia 24.02.2011r. w kwocie 300.000,00 zł, na rzecz (...) Sp. z o.o. (REGON (...), NIP (...)) z/s G. ul. (...);
- wypisu aktu notarialnego (...) z dnia 15.11.2012r., (...)nr (...);

20. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonej kary grzywny zatrzymanie w następujący sposób:

- W. A. C. zalicza zatrzymanie w dniu 29.01.2014r. (jeden dzień) na poczet kary grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) dziennych stawek grzywny;
- I. M. zalicza zatrzymanie w dniu 03.10.2013r. (jeden dzień) na poczet kary grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) dziennych stawek grzywny;
- B. M. (1) zalicza zatrzymanie w dniu 18.09. 2013r. (jeden dzień) na poczet kary grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 (dwóch) dziennych stawek grzywny;

21. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2-4, art. 3 ust.1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty procesu, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciąża Skarb Państwa, tj. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości:

- od oskarżonej P. C. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza jej opłatę w kwocie 680,00 złotych,
- od oskarżonej W. C. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza jej opłatę w kwocie 480,00 złotych,
- od oskarżonego G. F. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120,00 złotych,
- od oskarżonego B. H. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 2.300,00 złotych,
- od oskarżonej I. M. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części oraz kosztów opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, tj. 618,61 złotych oraz wymierza jej opłatę w kwocie 380,00 złotych,
- od oskarżonej B. M. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza jej opłatę w kwocie 480,00 złotych,
- od oskarżonego R. M. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 2.300,00 złotych,
- od oskarżonego P. S. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza mu opłatę w kwocie 700,00 złotych,
- od oskarżonej I. T. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierza jej opłatę w kwocie 380,00 złotych;

22. na podstawie § 2 ust. 1-3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz adw. A. K. (1) kwotę 3.099,60 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu B. H. z urzędu jako likwidator kancelarii wyznaczonego dla oskarżonego obrońcy z urzędu adwokata M. S..

SSO Dorota Biernikowicz

UZASADNIENIE

W sprawie oskarżonych P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy umowy spółki cywilnej z 1 lipca 2001 roku J. Z. i A. Z. (1) utworzyli Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...), którego przedmiotem działalności miała być produkcja i dystrybucja środków myjących, czyszczących, kosmetycznych i toaletowych oraz inna działalność usługowa w zakresie fryzjerstwa i kosmetyki. W dniu 28 grudnia

2004 roku sporządzono aneks nr (...) do przedmiotowej umowy, zgodnie z którym poszerzony został przedmiot działalności spółki m. in. o pośrednictwo kredytowe. Aneksem nr (...) do umowy spółki cywilnej z 10 sierpnia 2006 roku A. Z. (1) odsprzedał Ł. M. 1% udziałów w spółce i jednocześnie została zmieniona nazwa działalności gospodarczej na „Kancelaria Doradców (...) & Spółka s.c. A. Z. (1), Ł. M., J. Z.”. Kolejnym aneksem z 30 sierpnia 2006 roku ze spółki wystąpiła J. Z., która odsprzedała swoje udziały, w związku z powyższym w spółce funkcjonowali tylko A. Z. (1) i Ł. M., którzy dysponowali udziałami odpowiednio w proporcji 51% do 49%. Siedziba firmy znajdowała się w P. przy ul. (...). Zgodnie z wprowadzonym do umowy spółki zapisem, „Kancelaria Doradców (...) & Wspólnicy” rozpoczęła działalność w zakresie pośrednictwa kredytowego na rzecz różnych banków, których oddziały były zlokalizowane na terenie P., jak również w innych miejscowościach, m. in. W W. czy K.. Kancelaria zajmowała się pośrednictwem w uzyskaniu kredytów i pożyczek z przeznaczeniem dla działalności gospodarczej firm tzw. segmentu biznes. Mechanizm funkcjonowania tego przedsięwzięcia wyglądał w ten sposób, że osoby prowadzące działalność gospodarczą lub reprezentujące przedsiębiorstwa funkcjonujące jako osoby prawne, które zgłosiły się do kancelarii z zamiarem uzyskania z banku wsparcia pieniężnego w formie kredytu bądź pożyczki lub innego instrumentu finansowego, niezbędnego do obsługi prowadzonej działalności gospodarczej, przy pierwszym kontakcie bezpośrednim lub telefonicznym proszone były o dostarczenie dokumentacji dotyczącej przedsiębiorstwa, które reprezentują, w postaci dokumentów rejestrowych (NIP, REGON, wpis do rejestru działalności gospodarczej lub do Krajowego Rejestru Sądowego itp.) oraz dokumentów finansowo-księgowych (zeznania podatkowe, wyciągi z ksiąg przychodów i rozchodów, historii obrotów na rachunkach bankowych, zaświadczeń z urzędów skarbowych i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu z daninami publicznoprawnymi, zaświadczenia z banków o terminowym regulowaniu rat wcześniej zaciągniętych kredytów itp.). W przypadku gdy przedłożona przez potencjalnego kredytobiorcę dokumentacja nie pozwalała na ustalenie odpowiedniego poziomu zdolności kredytowej, który umożliwiałby uzyskanie kredytu lub pożyczki w banku w wysokości wnioskowanej przez klienta kancelarii, dokumenty kredytobiorcy, w szczególności zeznania podatkowe, księgi przychodów i rozchodów, wyciągi z rachunków bankowych, były fałszowane poprzez ich podrobienie, o czym klienci kancelarii byli informowani. Wszyscy klienci Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, w szczególności wszyscy oskarżeni w niniejszej sprawie, byli bowiem informowani o tym, że z uwagi na obraz sytuacji finansowej wynikający z przedłożonych przez nich dokumentów, koniecznym jest przerobienie tych dokumentów, które zgodnie z procedurami bankowymi decydują o poziomie zdolności kredytowej i to do stanu, który pozwoli na skuteczne wystąpienie o kredyt czy też pożyczkę w wysokości pożądanej przez ubiegającego się o wsparcie finansowe. W tym kontekście należy wskazać na procedurę pozyskiwania kredytów w Banku (...) SA, która odbiegała od standardowych formalności realizowanych przez inne banki, gdyż w tym banku potencjalny kredytobiorca musiał stawić się osobiście z odpowiednimi dokumentami i dopiero wówczas pracownik banku sporządzał w formie elektronicznej wnioski kredytowy, dopytując klienta o poszczególne dane wymagane w formularzu. Dopiero po sporządzeniu w ten sposób wniosku był on drukowany i podpisywany przez wnioskującego o kredyt. W związku z tym potencjalny kredytobiorca musiał podawać parametry ekonomiczne swojej firmy zgodnie z tym, co było zapisane w dokumentach typu: zeznania podatkowe, bilanse, sprawozdania, czy też książki przychodów i rozchodów, które były następnie załączane do wniosku.

W niniejszej sprawie dotyczy to oskarżonych B. H., R. M., P. C., G. F., którzy uzyskali kredyty w Banku (...) SA. Zatem w Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy opracowywane były wnioski kredytowe, w których wpisywano nierzetelne dane co do wysokości przychodów, dochodu i zysku osiąganego rzekomo przez kredytobiorcę, wynikające z uprzednio spreparowanych dokumentów. Do wniosków tych, po ich podpisaniu przez kredytobiorcę, załączano podrobione dokumenty i tak przygotowaną dokumentację składano w siedzibach banków. Z reguły dokumenty były przedkładane w bankach przez pracownika kancelarii. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku przez bank, kredytobiorca stawał się w odpowiednim oddziale i tam podpisywał stosowną umowę, po czym następowało uruchomienie środków finansowych wynikających z zawartej uprzednio umowy. Po uruchomieniu kredytu lub pożyczki, kredytobiorca zazwyczaj wypłacał kancelarii prowizję, przy czym nie zawsze była zawierana umowa pośrednictwa kredytowego pomiędzy kancelarią, a jej klientem i wysokość prowizji wynikała wówczas z ustnych ustaleń. Oprócz A. Z. (1) i Ł. M., (...) Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, w ramach tej kancelarii funkcjonowały także inne osoby, a przede wszystkim P. M. (1), R. J. (1), A. B. (1) oraz L. S. (1). Faktyczny podział ról pomiędzy tymi osobami wyglądał w ten sposób, że działalnością tej grupy osób, współpracujących ze sobą przy dokonywaniu przestępstw w wyżej opisanym mechanizmie, kierowali A. Z. (1) i P. M. (1), przy czym pierwszy z wymienionych głównie zajmował się kontaktami z klientami kancelarii i

kredytującymi bankami, a P. M. (1) organizował dokumentację niezbędną do pozytywnego rozpatrzenia przez bank wniosku kredytowego. Pozostałe osoby bądź sporządzały nieprawdziwe lub nierzetelne dokumenty, bądź wykonywały inne czynności związane z działalnością tej kancelarii. Ponadto przy fałszowaniu dokumentów uczestniczyły także inne osoby spoza kancelarii, jak P. O. czy też E. O.. Za pośrednictwem Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, przy wykorzystaniu sporządzonych przez w/w Kancelarię podrobionych i nierzetelnych dokumentów, działania zmierzające do uzyskania stosownego wsparcia finansowego z instytucji bankowych podjęli m.in. oskarżeni w sprawie III K 266/14 P. C. (1), W. C., G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. i I. T. - w sposób niżej opisany:

A mianowicie jedną z klientek Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy była oskarżona P. C. (1), prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...) z siedzibą przy ul. (...) w B., REGON (...), NIP (...), którą to działalność prowadziła od 1 grudnia 2007 roku. Rozmowy dotyczące szczegółów związanych z uzyskaniem kredytu były prowadzone głównie z ojcem P. C. (1), M. C. (1), który jednak informował córkę, że dokumenty złożone wraz z wnioskiem kredytowym zostaną sfalszowane. Po odpowiednim przerobieniu dokumentów przez pracowników kancelarii, oskarżona P. C. (1) podpisała stosowne dokumenty. Za pośrednictwem kancelarii w dniu 23 kwietnia 2010 roku oskarżona P. C. (1) złożyła wniosek o udzielenie pożyczki dla małych firm w (...) Banku (...) Oddziale przy ul. (...) w P. w wysokości 200.000,00 złotych, który przyjęła pracownica banku (...). Wnioskowana kwota miała zostać przeznaczona na cele związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wraz z wnioskiem oskarżona P. C. (1) przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) P. C. (1) z/s w B. G. ul. (...) w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informacją o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, zgodnie z którymi przychód firmy prowadzonej przez oskarżoną P. C. (1) w 2009 roku wyniósł 850.312,90 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 587.723,79 złotych, zaś dochód 262.589,11 złotych, wyciągu z księgi przychodów i rozchodów – zestawienia za okres od 01.01.2009 do 31.12.2009 dot. firmy P.P.H.U. (...) P. C. (1), zaś we wniosku o udzielenie pożyczki oskarżona P. C. (1) świadomie zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej za I kwartał 2009 i 2010 roku, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki. Po pozytywnej weryfikacji wniosku oskarżonej doszło do sporządzenia umowy o pożyczkę dla małych firm o numerze (...), która została zawarta w oddziale (...) Banku (...) SA w P. przy ul. (...) w dniu 25 maja 2010 roku, opiewając na kwotę 140.000,00 złotych. Umowa została podpisana osobiście przez oskarżoną P. C. (1). Zgodnie z pkt 5 umowy klient zobowiązał się do spłaty całości zadłużenia w formie 120 rat kapitałowo-odsetkowych, płatnych miesięcznie do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od 30 czerwca 2010 roku. Na podstawie informacji pozyskanych od Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. ustalono, że P. C. (1) nie składała zeznań rocznych o wysokości dochodów (poniesionej straty) za lata 2009-2010. Złożyła jedynie zeznania roczne PIT-28, rozliczając przychód z działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, z których wynika, iż przychód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w 2009 roku przez oskarżoną P. C. (1) wyniósł 616.386,00 złotych. Oskarżona P. C. (1) nadal reguluje zobowiązanie wynikające z umowy o pożyczkę dla małych firm o numerze (...).

Do ponownej współpracy oskarżonej P. C. (1) z Kancelarią Doradców (...) & Wspólnicy doszło w 2011 roku. W dniu 14 marca 2011 roku za pośrednictwem doradcy (...) – ściśle współpracującego z A. Z. (1) oraz jego kancelarią – w siedzibie (...) Banku SA przy ul. (...) w W. oskarżona P. C. (1) złożyła wniosek w przedmiocie udzielenia kredytu gotówkowego nr (...) kwocie 100.000,00 złotych na cel związany z finansowaniem prowadzonej przez oskarżoną działalności gospodarczej PPHU (...) P. C. (1) z/s w B. G.. Wraz z wnioskiem oskarżona P. C. (1) przedłożyła dokumenty w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy na dane personalne oskarżonej C., zaświadczenia o dokonaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, zaświadczenia o numerze identyfikacyjnym REGON, decyzję w sprawie nadania numeru NIP, jak również przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, zaś we wniosku kredytowym oskarżona P. C. (1) zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych

miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu. Ostatecznie do zawarcia umowy o kredyt gotówkowy nie doszło, albowiem wniosek P. C. (1) został rozpatrzony negatywnie.

W dniu 18 maja 2011 roku w siedzibie Banku (...) SA Oddział w P. przy ul. (...) oskarżona P. C. (1) złożyła wniosek o kredyt o numerze (...) w kwocie 300.000,00 złotych. Do wniosku przedłożone zostały jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010, informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 wraz z korektą zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010, informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 oraz podsumowania księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń – grudzień 2010. Oskarżona P. C. (1) przedłożyła również nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów w latach 2009-2010 i pierwszym kwartale 2011 roku, a powyższe dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu. Powyższy wniosek został przyjęty przez pracownika banku (...). Na podstawie przedłożonych przez P. C. (1) dokumentów oraz oświadczeń przeprowadzona została stosowna analiza przez pracownice banku (...) oraz M. L. (1), które podjęły decyzję o odmowie przyznania kredytu P. C. (1).

Kolejny wniosek kredytowy oparty na sfałszowanych dokumentach oskarżona P. C. (1) złożyła w dniu 31 sierpnia 2011 roku, kiedy to działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 50.000,00 złotych na finansowanie prowadzonej pod firmą P.P.H.U. (...) działalności gospodarczej przedłożyła w (...) Bank SA w W. przy ul. (...) - za pośrednictwem M. L. (2) - jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i 2010, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 i 2010, zaś we wniosku kredytowym zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu. Przedłożony wniosek kredytowy P. C. (1) został rozpatrzony negatywnie. W konsekwencji do zawarcia umowy kredytowej nie doszło.

Z usług Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy korzystała również W. C., będąca prywatnie matką P. C. (1). Również i w przypadku W. C. (1) wszystkie formalności załatwiał jej mąż, M. C. (1), który uprzedził żonę, że dokumenty złożone do wniosku kredytowego zostaną sfałszowane. Po odpowiednim przerobieniu dokumentów przez pracowników kancelarii, oskarżona W. C. podpisała stosowne dokumenty. W dniu 23 kwietnia 2010 roku w siedzibie (...) Banku (...) SA w P. przy ul. (...) za pośrednictwem Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, oskarżona W. C., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...), (...)-(...) B., ul. (...), REGON (...), NIP (...), złożyła wniosek o pożyczkę pieniężną dla małych firm w kwocie 200.000,00 złotych na finansowanie działalności gospodarczej, przyjęty następnie przez pracownicę banku (...). Do przedmiotowego wniosku oskarżona W. C. przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 oraz wyciągu z księgi przychodów i rozchodów – zestawienia za okres od 1.01.2009 do 31.03.2009, zaś we wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej P.P.H.U. (...), które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki. Do podpisania umowy pożyczki dla małych firm o numerze (...) doszło w dniu 19 maja 2010 roku w Oddziale (...) Banku (...) w P. przy ul. (...). Oskarżona W. C. osobiście podpisała umowę pożyczki. Zgodnie z pkt 5 umowy klient zobowiązał się do spłaty całości zadłużenia w formie 120 rat kapitałowo-odsetkowych, płatnych miesięcznie do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od 30 czerwca 2010 roku. Środki na spłatę pożyczki miały być pobierane automatycznie z rachunku firmowego klienta nr (...), prowadzonego w (...) Banku (...) SA.

Następnie w dniu 24 listopada 2010 roku w (...) Banku (...) SA w P. przy ul. (...) oskarżona W. C. zawarła kolejną umowę pożyczki dla małych firm o numerze (...) na kwotę 200.000,00 złotych. Oskarżona nie składała nowego wniosku o udzielenie pożyczki, albowiem pożyczka została jej zaproponowana przez bank w oparciu o dokumenty przedłożone w trakcie procesu o ubiegania się o pożyczkę o numerze (...). Oskarżona W. C., pomimo świadomości, że przedłożone przez nią dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 oraz wyciągu z księgi przychodów i rozchodów – zestawienia za okres od 1.01.2009 do 31.03.2009, a przedłożone do pierwszej pożyczki, były sfałszowane, wyraziła zgodę na propozycję przedstawioną przez (...) Bank (...) SA, przedkładając równocześnie nierzetelne pisemne oświadczenie o źródle i wysokości miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej P.P.H.U. (...), w którym wykazała, iż osiągnęła dochód z działalności wykonywanej osobiście oraz że jej średni miesięczny dochód netto z ostatnich 12 miesięcy wyniósł 20.000,00 złotych, które to oświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego wsparcia finansowego.

Z usług Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy korzystała również oskarżona B. M. (1), która skontaktowała się z pracownikami kancelarii pod koniec 2010 roku. W dniu 13 grudnia 2010 roku oskarżona M., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa (...), Os. (...), (...)-(...) K., za pośrednictwem M. L. (2) – doradcy finansowego ściśle współpracującego z A. Z. (1) oraz jego kancelarią – złożyła wniosek o kredyt gotówkowy w (...) Banku SA. Wraz z wnioskiem oskarżona B. M. (1) przedłożyła jako autentyczne, podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła przychód w wysokości 2.438.362,30 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 2.174.479,98 złotych, zaś dochód wyniósł 263.882,32 złotych oraz podsumowania księgi przychodów i rozchodów prowadzonej firmy za okres 01.01.2009-31.12.2009, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Dodatkowo oskarżona B. M. (1) przedłożyła szereg innych dokumentów, m. in. zaświadczenie Urzędu Skarbowego w K. nr (...) (...) o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, a także dokumentację potwierdzającą przychody z prowadzonej działalności gospodarczej. Na podstawie przedłożonych przez oskarżoną M. dokumentów podjęta została pozytywna decyzja o przyznaniu wnioskodawczyni kredytu w kwocie 99.627,52 złotych na cel związany z finansowaniem działalności gospodarczej. Umowę kredytową o numerze (...) oskarżona B. M. (1) podpisała w dniu 28 grudnia 2010 roku w obecności M. L. (2). Zgodnie z zapisami umowy, regulowanie kredytu miało następować poprzez wpłaty comiesięcznych rat dokonywanych przez kredytobiorcę na rachunek (...) Banku SA o numerze (...). Na podstawie informacji pozyskanych z Urzędu Skarbowego w K. ustalono, że B. M. (1) złożyła zeznanie roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za rok 2009 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła roczny dochód w kwocie 33.376,10 złotych. Oskarżona B. M. (1) spłaciła zobowiązanie wynikające z tytułu zawartej umowy o kredyt gotówkowy o numerze (...) (...).

W dniu 27 lipca 2011 roku w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...) oskarżona B. M. (1), prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) B. M. (1), ul. (...), (...)-(...) L. złożyła wniosek o kredyt budowlano-hipoteczny o numerze (...) w kwocie 593.862,78 złotych na cel związany z zakupem nieruchomości w P. przy ul. (...). Wraz z wnioskiem kredytowym oskarżona B. M. (1) przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B z wykazanim przychodem w kwocie 2.525.400,27 złotych, kosztem uzyskania przychodów w kwocie 2.159.362,19 złotych i dochodem w kwocie 366.038,08 złotych, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła przychód w wysokości 812.787,43 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 724.826,66 złotych, zaś dochód wyniósł 87.960,77 złotych, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011 roku o prowadzonym w (...) rachunku nr (...), potwierdzenie wykonania 23 sierpnia 2011 roku przelewu w kwocie 103.380,00 złotych z rachunku nr (...), podsumowania księgi przychodów i rozchodów firmy (...) za okres 24.08.2009-31.12.2009 oraz nierzetelnego pisemnego oświadczenia o wysokości średniego miesięcznego dochodu w 2011 roku, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Na podstawie przedłożonych przez

oskarżoną M. dokumentów podjęta została pozytywna decyzja o przyznaniu wnioskodawczyni kredytu w kwocie 593.862,78 złotych. Do podpisania umowy o kredyt o numerze (...) doszło w dniu 22 sierpnia 2011 roku w siedzibie (...) SA w P. przy ul. (...). Oskarżona osobiście podpisała umowę, zaś bank reprezentowali G. P. oraz L. U.. Zgodnie z treścią umowy zabezpieczeniem przedmiotowego kredytu były hipoteka na nieruchomości w P. przy ul. (...) do sumy 1.187.725,56 złotych oraz przystąpienie do ubezpieczenia nieruchomości. W toku przeprowadzonej kontroli dokumentów ustalono, że część dokumentów przedłożonych przez oskarżoną B. M. (1) została sfalszowana. Na podstawie informacji pozyskanych z Urzędu Skarbowego w K. ustalono, że B. M. (1) złożyła zeznania roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za rok 2009 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła roczny dochód w kwocie 33.376,10 złotych, za rok 2010 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła roczny dochód w kwocie 14.067,15 złotych oraz za rok 2011 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła stratę w wysokości 253.247,05 złotych. Zgodnie z informacją pozyskaną z (...) BANKU SA na rachunku o numerze (...) prowadzonym na rzecz (...) B. M. (1), nie została zaksięgowana operacja na kwotę 103.380,00 złotych, zaś opinia wystawiona w dniu 11 lipca 2011 roku o numerze (...) (...) (...) zawierała inną treść merytoryczną, aniżeli ta, którą oskarżona B. M. (1) przedłożyła w banku (...) SA w P..

W dniu 25 lipca 2011 roku oskarżona B. M. (1) za pośrednictwem Ł. M. złożyła wniosek o kredyt mieszkaniowy (...) w siedzibie oddziału (...) Banku SA w P. przy ul. (...). Do wniosku kredytowego oskarżona M. przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B z wykazanim przychodem w kwocie 812.787,43 złotych, kosztami uzyskania przychodu w kwocie 724.826,66 złotych i dochodem w kwocie 87.960,77 złotych, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B z wykazanim przychodem w kwocie 2.525.400,27 złotych, kosztem uzyskani przychodów w kwocie 2.159.362,19 złotych i dochodem w kwocie 366.038,08 złotych, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011r. o prowadzonym w (...) rachunku nr (...) dla firmy (...), podatkową księgę przychodów i rozchodów za okres 01.01.2011-31.07.2011, zestawień sum miesięcznych do miesiąca czerwca i lipca 2011 r. oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości dochodu w dniu złożenia wniosku kredytowego, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Na podstawie przedłożonych przez oskarżoną B. M. (1) dokumentów podjęta została pozytywna decyzja o przyznaniu wnioskodawczyni kredytu w kwocie 132.570,00 euro. Do podpisania umowy o kredyt o numerze (...) doszło w dniu 22 września 2011 roku w siedzibie (...) Banku SA w P. przy ul. (...). Oskarżona osobiście podpisała umowę. Umowa została zawarta na okres od dnia 22 września 2011 roku do dnia 4 października 2041 roku. Na podstawie informacji pozyskanych z Urzędu Skarbowego w K. ustalono, że B. M. (1) złożyła zeznania roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za rok 2009 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła roczny dochód w kwocie 33.376,10 złotych, za rok 2010 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła roczny dochód w kwocie 14.067,15 złotych oraz za rok 2011 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła stratę w wysokości 253.247,05 złotych. Zgodnie z informacją pozyskaną z (...) BANKU SA opinia wystawiona w dniu 11 lipca 2011 roku o numerze (...) (...) (...) zawierała inną treść merytoryczną, aniżeli ta, którą oskarżona B. M. (1) przedłożyła w oddziale (...) Banku SA.

Kolejnym klientem Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy był oskarżony B. H. (1), pełniący funkcję prezesa zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., ul (...). W dniu 16 lutego 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. przy ul. (...), oskarżony B. H. (1), reprezentujący (...) Sp. z o.o., złożył wniosek o kredyt gotówkowy o numerze (...) w kwocie 300.000,00 złotych. Wniosek przyjął doradca bankowy posługujący się numerem pracowniczym 464, tj. J. J. (3). Wraz z wnioskiem kredytowym, oskarżony B. H. (1) przedłożył w siedzibie banku jako autentyczne nierzetelne i podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu reprezentowania jako prezes zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G., ul. (...) w postaci: bilansu z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – aktywa, bilansu z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – pasywa, jednostronnego rachunku zysków i strat z uwzględnieniem bufora za rok 2010, zaś we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów przez firmę (...) Sp. z o.o. za rok 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia

finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i doprowadzając Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej 300.000 zł, stanowiącej przyznany kredyt gotówkowy nr (...). Umowa o kredyt gotówkowy w kwocie 300.000,00 złotych została podpisana przez oskarżonego B. H. (1) w dniu 24 lutego 2011 roku. Ze strony banku umowę podpisali J. J. (3) i M. J., zaś kwota kredytu została wypłacona na rachunek prowadzony dla firmy (...) Sp. z o.o. przez (...) Bank SA do obsługi kredytu o numerze (...). Umowa o kredyt została zawarta na 72 miesiące, tj. do dnia 25 marca 2017 roku, zaś wysokość jednej raty wynosiła 6.006,41 złotych miesięcznie. Spłata przyznanego kredytu nie była realizowana terminowo, wobec czego umowa o kredyt została wypowiedziana. Następnie, na mocy umowy z dnia 4 listopada 2016 roku (...) Bank SA dokonał sprzedaży przysługującej mu wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W.. Na dzień dokonania sprzedaży przedmiotowych wierzytelności wymagalna należność główna z tego tytułu wynosiła 289.151,72 złotych, od której naliczone i niezapłacone odsetki wyniosły 209.463,41 złotych.

Z usług Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy korzystał także oskarżony R. M. (1), prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą R. R. M. (1) z siedzibą w N., ul. (...). W dniu 31 marca 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. przy ul. (...) złożony został wniosek oskarżonego R. M. (1) o kredyt o numerze (...) na kwotę 300.000,00 złotych. Powyższy wniosek został przyjęty przez pracownika banku (...). Do wniosku o kredyt oskarżony M. przedłożył jako autentyczne nierzetelne i podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L, zgodnie z którym osiągnął przychód w wysokości 1.892.583,34 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 1.595.461,78 złotych, zaś dochód wyniósł 297.121,56 złotych, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, zaś we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej za lata 2009 – 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, w następstwie czego doprowadził Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej 300.000 zł, stanowiącej przyznany kredyt gotówkowy nr (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Na podstawie przedłożonych przez oskarżonego dokumentów oraz na podstawie złożonych przez niego oświadczeń do druku Informacja (...), pracownicy Departamentu (...) podjęli decyzję o przyznaniu kredytu. W dniu 11 kwietnia 2011 roku doszło do zawarcia umowy o kredyt gotówkowy o numerze (...) w kwocie 300.000,00 złotych pomiędzy (...) Bankiem SA, reprezentowanym przez J. J. (3) i M. H., a oskarżonym R. M. (1). Kwota kredytu została wypłacona na rachunek prowadzony dla oskarżonego R. M. przez Bank (...) SA. Według zawartej umowy, kredyt miał zostać spłacony w 72 ratach kapitałowo-odsetkowych w wysokości 6.165,67 złotych. Ostatnia rata miała zostać spłacona w dniu 20 kwietnia 2017 roku. Zgodnie z informacją z dnia 17 października 2017 roku przedstawioną przez (...) Bank SA zadłużenie z tytułu udzielonego kredytu gotówkowego o numerze (...) zostało całkowicie spłacone przez R. M. (1) w dniu 10 października 2017 roku.

Z pośrednictwa przedstawicieli Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy skorzystał również oskarżony G. F.. W dniu 18 lipca 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. przy ul. (...) za pośrednictwem przedstawicieli Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy złożony został wniosek o kredyt gotówkowy o numerze (...) w kwocie 150.000,00 złotych, którego wnioskodawcą był oskarżony G. F., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) z siedzibą w K., ul. (...). Przedmiotowy wniosek przyjął jeden z pracowników oddziału banku (...). Wraz z wnioskiem o kredyt oskarżony G. F. przedłożył – za pośrednictwem przedstawicieli Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy - jako autentyczny podrobiony dokument w postaci odpisu deklaracji PIT – 36L o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 wraz z deklaracją PIT/B za rok podatkowy 2010, podczas gdy w rzeczywistości oskarżony G. F. rozliczał się na zasadach ogólnych (składał deklaracje PIT-36). Do zawarcia umowy o kredyt gotówkowy doszło w dniu 21 lipca 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. przy ul. (...). Oskarżony G. F. osobiście podpisał umowę, zaś Bank (...) SA reprezentowali J. J. (3) i M. K. (1). Zgodnie z zapisami umowy o kredyt, liczba rat została określona na 72, tj. do dnia 20 sierpnia 2017 roku, zaś wysokość jednej raty wynosiła 3.011,12

złotych, przy czym ostatnia rata miała charakter raty wyrównującej. Kwota udzielonego kredytu została uregulowana przez oskarżonego G. F. w całości jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego.

Klientką Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy była także oskarżona I. T., obywatelka rosyjska z prawem stałego pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, o wykształceniu wyższym, z zawodu lekarz stomatolog, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...). W dniu 5 lipca 2011 roku oskarżona I. T., będąca klientką Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 889.407,30zł oraz pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego nr (...) w kwocie 80.000,00zł, złożyła w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...) wniosek o kredyt budowlano-hipoteczny o numerze (...) w kwocie 889.407,30 złotych na cel związany z zakupem nieruchomości w R., ul. (...). Wraz z przedmiotowym wnioskiem kredytowym oskarżona I. T. – mając świadomość uprzedniego podrobienia wymaganych dokumentów przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy - przedłożyła jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36 i PIT 36L z wykazaniem przychodem w kwocie 1.647.822,00 złotych, kosztami uzyskania przychodu w kwocie 1.258.831,32 złotych i dochodem w kwocie 388.990,68 złotych, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36 i PIT 36L z wykazaniem przychodem w kwocie 1.839.124,80 złotych, kosztami uzyskania przychodu w kwocie 1.410.570,24 złotych i dochodem w kwocie 428.554,56 złotych, a więc poświadczające nieprawdę o wysokości dochodów przez nią osiągniętych, jak również podrobione potwierdzenie przelewów z rachunku bankowego nr (...) w Banku (...) S.A. należącego do I. T. na rachunek bankowy nr (...) należący do R. B. (...) wystawione przez Bank (...) S.A. w dniu 27 czerwca 2011 roku oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2009-2011, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Na podstawie przedłożonych przez oskarżoną I. T. dokumentów podjęta została pozytywna decyzja o przyznaniu wnioskodawczyni pożyczki w kwocie 889.407,30 złotych wraz z umową pożyczki gotówkowej do umowy pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego w kwocie 80.000,00 złotych. Do podpisania umowy o kredyt o numerze (...) doszło w dniu 5 września 2011 roku w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...). Oskarżona I. T. osobiście podpisała umowę, zaś bank reprezentowali L. U. i P. C. (3). Zabezpieczeniem przedmiotowego kredytu były hipoteka na nieruchomości w R. przy ul. (...) do sumy 1.778.814,00 złotych oraz przystąpienie do ubezpieczenia nieruchomości. W toku przeprowadzonej kontroli dokumentów ustalono, że część dokumentów przedłożonych przez oskarżoną I. T. została sfalszowana. Na podstawie informacji pozyskanych z Pierwszego Urzędu Skarbowego we W. ustalono, że I. T. złożyła zeznanie roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za rok 2009 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi osiągnęła roczny dochód w kwocie 747,46 złotych, z kolei zgodnie z zeznaniem rocznym o wysokości dochodów (poniesionej straty) za rok 2010 w postaci PIT-36 oraz PIT/B oskarżona I. T. osiągnęła roczny dochód w wysokości 14.315,30 złotych. Zgodnie z informacją pozyskaną z Banku (...) SA zaświadczenie z dnia 30 czerwca 2011 roku wystawione na nazwisko I. T. nie jest autentyczne. W historii rachunku I. T. o numerze (...) nie zarejestrowano operacji wskazanych na potwierdzeniach przelewów przedstawionych bankowi (...) SA do weryfikacji.

Do klientów Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy należała również oskarżona I. M., z zawodu nauczycielka, zatrudniona w Oddziale Z. w O. (...) w charakterze (...), która w dniu 12 grudnia 2011 roku w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...) złożyła wniosek o udzielenie kredytu budowlano-hipotecznego o numerze (...) w kwocie 383.600,00 złotych na cel związany z zakupem nieruchomości w P. przy ul. (...) (...) przygotowany przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Wraz z wnioskiem kredytowym oskarżona I. M. przedłożyła jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, zgodnie z którym osiągnęła przychód roczny w wysokości 955.400,00 złotych, koszty uzyskania przychodu wyniosły 754.388,95 złotych oraz dochód w wysokości 201.011,05 złotych, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, opinię o rachunku nr (...) z dnia 11 stycznia 2012 roku z (...) Bank SA, historię operacji dla rachunku nr (...) za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku z (...) Bank SA, która zgodnie ze stanowiskiem (...) BANK SA wyrażonym w piśmie z dnia 23 lipca 2013 roku nie odpowiadała zapisom w systemie bankowym, jak również przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za lata 2009 i 2010 oraz 9 miesięcy 2011 roku, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu. Po pozytywnym zweryfikowaniu wniosku kredytowego w dniu 26 stycznia

2012 roku w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...) doszło do zawarcia umowy kredytu budowlano-hipotecznego o numerze (...) na kwotę 384.555,16 złotych wraz z umową pożyczki w koncie osobistym do produktu hipotecznego w kwocie 58.200,00 złotych pomiędzy Bankiem (...) SA, reprezentowanym przez G. P. i L. U., a oskarżoną I. M.. Środki finansowe z przyznanego oskarżonej kredytu wypłacane były w transzach, a spłata kredytu następować miała poprzez wpłacanie rat kredytowych na rachunek bankowy prowadzony przez (...) SA. Oskarżona I. M. nadal reguluje zobowiązanie wynikające z tytułu zawartej umowy o kredyt gotówkowy o numerze (...).

W dniu 7 maja 2012 roku w siedzibie 39. oddziału (...) SA w W. przy ul. (...), oskarżony P. S., prowadzący (od 01.08.2010r.) działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) z siedzibą P., ul. (...), złożył wniosek o kredyt obrotowy w e- rachunku bieżącym (...) nr (...) w kwocie 250.000,00 zł na cele związane z rozwojem firmy o nazwie P. S. Usługi (...) z siedzibą w P.. Wraz z wnioskiem kredytowym oskarżony S. przedłożył korzystając z pośrednictwa współpracownika Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy S. W., działając w celu uzyskania kredytu, jako autentyczne, przygotowane przez W., podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B, wedle których osiągał dochody odpowiednio w kwocie 193.615,63 złotych oraz 483.785,84 złotych, a także przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2010-2012, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego, czym działał na szkodę banku (...) SA. Na podstawie przedłożonych przez oskarżonego dokumentów została podjęta pozytywna decyzja o przyznaniu kredytu we wnioskowanej kwocie. Tego samego dnia w siedzibie 39. Oddziału (...) SA w W. zawarta została umowa kredytu o numerze (...). Oskarżony osobiście podpisał sporządzoną umowę, zaś bank (...) SA reprezentowali M. K. (2) i E. K.. Zgodnie z zapisami umowy, kredyt został udzielony na 1 rok, tj. do dnia 7 maja 2013 roku, a jego spłata miała następować poprzez potrącenie przez (...) SA wymagalnych należności ze środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku kredytobiorcy. Przedmiotowa umowa została zabezpieczona wekslem in blanco, klauzulą potrącenia wierzytelności z rachunku i pełnomocnictwem do rachunku prowadzonego w (...) SA. Na podstawie informacji pozyskanych od Naczelnika Urzędu Skarbowego P. ustalono, że P. S. składał zeznania roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za lata 2009-2010 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi w latach 2009-2010 nie osiągał dochodu.

S. W. zaproponował P. S. udział w inwestycji polegającej na wykończeniu budowy trzech domów szeregowych w C., należących do W.. W. w tym celu załatwił całą dokumentację niezbędną do uzyskania stosownego kredytu przez P. S. i finalnie doszło do podpisania umowy o kredyt, ale oskarżony nigdy nie był w kancelarii (...). Po wykończeniu inwestycji i po sprzedaży domów w C., W. obiecał S. podzielić się zyskiem, do czego nie doszło. Realizując propozycję W., w dniu 17 maja 2012 roku w siedzibie oddziału (...) Bank SA w P. przy ul. (...), oskarżony P. S. złożył wniosek o kredyt hipoteczny o numerze (...) w kwocie 1.524.750,00 złotych na cel związany z zakupem i wykończeniem trzech segmentów budynków jednorodzinnych w zabudowie szeregowej położonych w C. przy ul. (...) (działka numer (...)). Wraz z wnioskiem oskarżony S. przedłożył, w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego, jako autentyczne podrobione, przygotowane S. W. - współpracownika Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, dokumenty w postaci: zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B, zgodnie z którymi osiągał dochody odpowiednio w kwocie 193.615,63 złotych oraz 483.785,84 złotych, a także zaświadczenia Banku (...) S.A. z 24.04.2012 r. i historii rachunku bankowego nr (...) oraz przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za 12 miesięcy, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego. Na podstawie przedłożonych przez oskarżonego podrobionych dokumentów została podjęta pozytywna decyzja o przyznaniu kredytu we wnioskowanej kwocie. Do zawarcia umowy o kredyt mieszkaniowy o numerze (...) doszło w dniu 19 czerwca 2012 roku. Oskarżony osobiście podpisał sporządzoną umowę, zaś bank (...) SA reprezentowały A. G. oraz E. S. (1). Zgodnie z zapisami umowy, środki finansowe z przyznanego P. S. kredytu w kwocie 1.524.750,00 złotych zostały rozdysponowane w następujący sposób: kwotę 757.535,36 złotych przelano na rachunek sprzedającego S. W. prowadzony w (...) Banku Spółdzielczym w P., kwotę 287.214,64 złotych przelano na rachunek prywatny S. W., zaś kwotę 430.000 złotych przelano na rachunek P. S. w (...) Banku SA. Na podstawie informacji pozyskanych od Naczelnika Urzędu Skarbowego P. ustalono, że P. S. składał zeznania roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za lata 2009-2010 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi w latach 2009-2010 nie osiągał dochodu. Z kolei z informacji pozyskanych od (...) Banku (...) SA ustalono,

że przedłożone przez oskarżonego P. S. wyciągi bankowe dotyczące rachunku o numerze (...) 0000 0001 1891 0893 nie są zgodne ze stanem faktycznym.

Oskarżona P. C. (1), córka M. i W. z domu M., urodziła się (...) w W.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu wyższym. Jest panną, bezdzietną, nie mającą nikogo na utrzymaniu. Z zawodu jest kosmetyczką, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. (...), uzyskującą z tego tytułu miesięcznie dochody w wysokości 3.000 zł., właścicielką samochodu R. (...) rok prod. 1991. Oskarżona nie była karana za przestępstwa. Nie leczyla się psychiatrycznie.

Oskarżona W. C., córka R. i B. z domu B., urodziła się (...) w G.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu średnim, z zawodu pielęgniarka, nie pracująca, pozostająca na utrzymaniu córki. Oskarżona jest mężatką, matką dziecka w wieku 29 lat, nie mającą nikogo na utrzymaniu, właścicielką mieszkania o pow. 69,5 m⁽²⁾. Nie była karana za przestępstwa. Nie leczyla się psychiatrycznie.

Oskarżony G. F., syn W. i M. z domu I., urodził się (...) w S.. Posiada obywatelstwa polskie, o wykształceniu średnim, żonaty, ojciec dwojga dzieci w wieku 28 i 33 lat. Z zawodu jest technikiem samochodowym, pobierający zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 700 złotych miesięcznie, bez majątku. Nie był karany za przestępstwa.

Oskarżony B. H. (1), syn C. i E. z domu S., urodził się (...) w G.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu średnim, żonaty, ojca dziecka w wieku 27 lat. Z zawodu jest technikiem elektrykiem, bezrobotny, będący na utrzymaniu żony, nie mający nikogo na utrzymaniu bez majątku. Nie był karany za przestępstwa.

Oskarżony R. M. (1), syn A. i G. z domu K., urodził się (...) w L.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu wyższym, kawaler, bezdzietny, nie mającego nikogo na utrzymaniu. Z zawodu hotelarz, bezrobotny, będący na utrzymaniu rodziców, właściciel domu o pow. 200 m² położonego na działce o pow. 1000 m². Nie był karany za przestępstwa.

Oskarżona B. M. (1), córka J. i M. z domu D., urodziła się (...) w Ż.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu średnim, rozwiedziona, matka dziecka w wieku 23 lat, mająca na utrzymaniu 1 dziecko. Z zawodu terapeuta zajęciowy, zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie (...) z wynagrodzeniem 2.500 złotych, właścicielka mieszkania o pow. 52 m², mieszkania o pow. 60 m², działki o pow. 990 m² z domem w budowie. Nie była karana za przestępstwa.

Oskarżona I. M., córka W. i J. z domu C., urodziła się (...) w K.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu średnim, mężatka, matka 2 dzieci w wieku 22 i 33 lat, mająca na utrzymaniu 1 dziecko. Z zawodu nauczycielka, zatrudniona w Oddziale Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. (...) w charakterze urzędnika z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.500 złotych, właścicielka mieszkania o pow. 48 m⁽²⁾. Nie była karana za przestępstwa.

Oskarżony P. S., syn M. i E. z domu Ł., urodził się (...) w P.. Posiada obywatelstwo polskie, o wykształceniu podstawowym, kawaler, bezdzietny, nie mający nikogo na utrzymaniu, bez zawodu, niepracujący, utrzymujący się z prac dorywczych i uzyskujący z tego tytułu dochód w wysokości 1500 złotych, bez majątku. Karanego następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 12 grudnia 2002 roku, sygn. akt IV K 1971/02, za przestępstwo z art. 310 § 2 k.k. i art. 286 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę 30 stawek dziennych po 20 złotych stawka, przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat; wykonanie kary pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem z dnia 09.09.2015r.
2. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 28 października 2003 roku, sygn. akt IV 660/03, za przestępstwa z art. 310 § 2 k.k. i art. 286 § 1 k.k., art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 16 czerwca 2004 roku, sygn. akt XXIII K 520/04, za przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 8 stycznia 2007 roku, sygn. akt XXIII K 2109/06, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
5. łącznym Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 17 października 2007 roku, sygn. akt XXIII K 908/07, którym połączono kary wymierzone wyrokami w sprawach o sygn. akt IV K 1971/02, IV 660/03 oraz XXIII K 2109/03 i sprowadzono je do kary łącznej 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżona I. T., córka W. i W. z domu S., urodziła się (...) w N. (...). Posiada obywatelstwo rosyjskie z prawem stałego pobytu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, o wykształceniu wyższym, z zawodu lekarz stomatolog. Oskarżona jest rozwiedziona, ma dwoje dzieci w wieku 13 i 28 lat, mającą na utrzymaniu 1 dziecko. Oskarżona prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...) i uzyskiwała z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości 5000 zł, jednak firma upadła, a oskarżona obecnie pracuje w sklepie i z tego się utrzymuje. Była właścicielką domu o pow. 240 m. kw. na działce o pow. 1100 m. kw. i samochodu marki T. (...) rok prod. 2003, jednak ten majątek został sprzedany w postępowaniu upadłościowym. Oskarżona nie była karana za przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. częściowo wyjaśnień oskarżonych: P. C. (1) (k. 23-25, 69-71 teczki osobowej oskarżonej P. C. (1) w zw. z k. 1784-1786), W. C. (1) (k. 46-48, 61-63 teczki osobowej oskarżonej W. C. (1) w zw. z k. 1786-1787), G. F. (k. 35-38, 40-42 teczki osobowej oskarżonego G. F. w zw. z k. 1787-1788), B. H. (1) (k. 17-19, 41-43 teczki osobowej oskarżonego B. H. (1) w zw. z k. 1789-1791), I. M. (k. 36-39, 51-53, 137-139 teczki osobowej oskarżonej I. M. w zw. z k. 1780-1781), B. M. (1) (k. 33-36, 148-150 teczki osobowej oskarżonej B. M. (1) w zw. z k. 1788-1789, 1887), R. M. (1) (k. 19-22, 32-34 teczki osobowej oskarżonego R. M. (1) w zw. z k. 1779), P. S. (k. 20-22, 31-32, 70-72 teczki osobowej oskarżonego P. S. w zw. z k. 1886-1887, 2459-2460), I. T. (k. 47-51, 146-148 teczki osobowej oskarżonej I. T. w zw. z k. 1782-1784, 2457-2459, 2728-2729),
2. częściowo zeznań świadków: A. Z. (1) (k. 1-10, 11-18, 19-27, 28-33, 34-43, 44-50, 51-55, 56-65, 66-76, 77-90, 91-107 teczki osobowej A. Z. (1) w zw. z k. 2224-2240, 2289-2300, 2320-2327, 2336-2337), P. M. (1) (k. 1-6, 7-11, 12-16, 17-20, 21-25, 26-31, 32-66, 67-83 teczki osobowej P. M. (1) w zw. z k. 2373-2393, 2416-2419), Ł. M. (k. 1-8, 9-19, 20-32, 33-45, 46-58, 59-65, 66-72, 73-83, 84-99, 100-116 teczki osobowej Ł. M. w zw. z k. 2106-2112, 2112-2118, 2156-2160, 2284-2288), B. Ż. (k. 141-145, 204-211 w zw. z k. 1888-1889), A. B. (2) (k. 48-49 teczki osobowej D. B. (1) w zw. z k. 1890), M. B. (1) (k. 46-47 teczki osobowej D. B. (1) w zw. z k. 1891), M. K. (3) (k. 27-28 teczki osobowej P. B. (1) w zw. z k. 1891), W. O. (k. 66-67 akt głównych, 106-109 teczki kredytowej Bank (...) dot. B. H. (1), k. 74-77 teczki kredytowej Bank (...) dot. R. M. (1), k. 30-31 teczki kredytowej Bank (...) dot. P. C. (1), k. 36-39 teczki kredytowej Bank (...) dot. G. F. w zw. z k. 1893-1894), A. G. (k. 205-207 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. S. w zw. z k. 2025-2026), P. W. (k. 190-191 w zw. z k. 2026), M. L. (3) (k. 139-140 w zw. z k. 2026), O. S. (k. 32-33 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. P. C., k. 70-73 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. W. C. w zw. z k. 2029, a także teczki kredytowe (...) Bank (...): dot. P. B. k. 87-88, 89-90, dot. D. B. k. 51-53, dot. G. Ś. k. 77-80, dot. R. J. i M. M. k. 75-78, dot. J S. k. 33-34, dot. A. W. k. 146-147 w zw. z k. 2029), E. O. (k. 1-3, 4-8, 9-15, 16-18, 19-34 teczki osobowej E. O. w zw. z k. 2029-2030), P. O. (k. 1-3, 4-10, 11-47, 48-63 teczki osobowej P. O. w zw. z k. 2104-2105), A. F. (k. 2425-2426 w zw. z k. 2453-2456), P. B. (1) (k. 81-83, 107-108, 255-258 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), D. B. (1) (k. 19-21, 55-58 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), G. Ś. (2) (k. 22-24, 102-104 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), R. J. (3) (k. 19-22, 61-63 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), M. M. (9) (k. 24-28, 83-85 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), B. M. (2) (k. 18-20, 148-150, 155-157 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), E. P., k. 14-17, 39-41

TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), E. R. (k. 12-15, 29-31 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), W. S. (1) (k. 40-43, 329-331, 339-341 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), J. S. (1) (k. 40-43, 91-93 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), W. S. (2) (k. 31-34, 99-101, 104-106 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), A. W. (2) (k. 49-51, 99-102 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), L. K. (akta główne – k. 475-479, 92-96 teczki kredytowej Bank (...) dot. G. Ś. (2), 310-312 teczki kredytowej Banku (...) dot. W. S. (1), 100-103 teczki kredytowej Banku (...) dot. W. S. (2) w zw. z k. 2580-2582), częściowo A. M. (1) (k. 136-138 akt sprawy II Ko 989/16 w zw. z k. 2536), M. C. (2) (k. 65-66, 74-94 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), M. D. (k. 67-68 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), P. C. (4) (k. 127-127 TO B. M. (2) w zw. z k. 2580-2582), Z. P. (k. 28 TO E. P. w zw. z k. 2580-2582), B. S. (k. 56 TO W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), D. S. (1) (k. 308-309 TO W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), K. U. (k. 310-313 TO W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), L. S. (2) (k. 21-22, 83 TO J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), D. I. (k. 78 akt sprawy II Ko 52/16 w zw. z k. 2536), M. B. (2) (k. 118-119 teczka kredytowa (...) dot. P. B. (1) w zw. z k. 2580-2582), O. S. (nieujawnione podczas przesłuchania świadka protokoły zeznań z postępowania przygotowawczego na k. 87-88, 89-90 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. P. B. (1), 51-53 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. D. B. (1), 77-80 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. G. Ś. (2), 75-78 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. R. J. (3) i M. M. (9), 33-34 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. J. S. (1), 146-147 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), M. G. (k. 285-286 teczki kredytowej (...) dot. D. B. (1), 194-195 teczki kredytowej (...) dot. W. S. (1), 300-301 teczki kredytowej (...) dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), S. S. (3) (k. 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [15], 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [16], 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [21], 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [35], 62-65 teczki kredytowej (...) Bank dot. B. M. (1), 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), **A. K. (2)** (k. 147-158 teczki kredytowej (...) dot. M. M. (9), 191-192 teczki kredytowej (...) (...) dot. I. M., 140-141 teczki kredytowej (...) (...) dot. B. M. (1), 96-97 teczki kredytowej (...) (...) dot. B. M. (2), 176-178 teczki kredytowej (...) (...) dot. E. P., 282-284 teczki kredytowej (...) (...) dot. W. S. (1), 230-231 teczki kredytowej (...) (...) dot. I. T. w zw. z k. 2580-2582), P. M. (2) (k. 247-249 teczki kredytowej (...) Bank dot. B. M. (2), M. P. (1) (k. 48-49 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), T. T. (1) (k. 94-95 teczki kredytowej (...) S.A. dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), P. G. (k. 44-45 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1), 61-64 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), P. L. (k. 44-45 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), L. Ś. (k. 191-192 teczki kredytowej (...) (...) dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), K. D. (k. 140-141 teczki kredytowej (...) (...) dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), A. M. (2) (k. 183-184 teczki kredytowej (...) (...) dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), A. K. (3) (k. 13-14 teczki kredytowej (...) S.A. dot. W. S. (1) oraz k. 14-15 teczki kredytowej (...) S.A. dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), D. S. (2) (k. 78-79 teczki kredytowej (...) Bank dot. A. W. (2), 60-61 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), H. M. (k. 80-81 teczki kredytowej (...) Bank dot. A. W. (2), 62-63 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), L. D. (k. 409-414 teczki kredytowej (...) Bank dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), D. S. (3) (k. 72 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), K. S. (k. 73 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), J. S. (2) (k. 95 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), R. P. (1) (k. 100-103 teczki kredytowej (...) S.A. dot. G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), T. T. (2) (k. 209-210 teczka S. C. Bank dot. B. M. (2) w zw. z k. 2580-2582), A. O. (k. 109-111 teczki dot. umowy leasingu (...) S.A. dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), Ł. Z. (k. 32-36 teczki kredytowej (...) Bank dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), M. P. (2) (k. 70-71 teczki kredytowej Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), M. T. (k. 6, 9, 172-172v akt sprawy III Cps 735/16 w zw. z k. 2520-2521);

3. dokumentów i opinii biegłych, zgromadzonych w aktach sprawy, a ujawnionych na rozprawie w trybie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. i art. 394 § 1 i 2 k.p.k. (k. 2520-2536, k. 2583-2584) w postaci:

akta główne: postanowienia o wyłączeniu materiałów (k. 1-12), notatki urzędowej (k. 13-14), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 15-24), notatki urzędowej (k. 31), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 36-59), pisma (...) Banku (k. 62-63), notatki urzędowej (k. 124-126), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 127-129), protokołu przeszukania pomieszczeń (k. 130-133, k. 134-138), kserokopii dokumentów (k. 146-178), protokołu oględzin rzeczy (k. 181-186), protokołu oględzin rzeczy (k. 187-203), kserokopii dokumentów (k. 207-211),

protokołu oględzin rzeczy (k. 212-227), protokołu oględzin rzeczy (k. 228-248), k. protokołu oględzin rzeczy (k. 249-271), protokołu oględzin rzeczy (k. 274-289), protokołu oględzin rzeczy (k. 290-295), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 296-298), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 299-321), protokołu oględzin dokumentów (k. 322-332), protokołu oględzin dokumentów (k. 333-346), protokołu oględzin dokumentów (k. 347-365), protokołu oględzin dokumentów (k. 366-387), protokołu oględzin dokumentów (k. 388-405), uzupełnienia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 406-413), protokołu oględzin dokumentów (k. 414-418), protokołu oględzin dokumentów (k. 427-450), protokołu oględzin dokumentów (k. 452-475), kserokopii dokumentów (k. 480-501), protokołu przeszukania szafy (k. 502-549), protokołu oględzin dokumentów (k. 554-560), protokołu oględzin dokumentów (k. 561-587), protokołu oględzin kalendarza (k. 588-608), protokołu oględzin dokumentów (k. 609-621), protokołu oględzin dokumentów (k. 622-635), protokołu oględzin dokumentów (k. 636-649), protokołu oględzin dokumentów (k. 650-657), protokołu oględzin dokumentów (k. 661-676), pisma (...) Banku (...) (k. 687-741), zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 745), notatki urzędowej (k. 746-785), pisma (...) SA (k. 786, k. 787), notatki urzędowej (k. 788-792), pisma (...) Banku (...) (k. 795-796), pisma (...) SA (k. 797), postanowienia ws. dowodów rzeczowych (k. 798-799), wykazu dowodów rzeczowych (k. 800-802), pisma (...) Banku SA (k. 805), pisma (...) Banku SA (k. 806), pisma (...) SA (k. 807), pisma Banku (...) SA (k. 808), pisma (...) (k. 809-814), pisma (...) Banku (k. 815), pisma (...) Banku (k. 816-817), pisma (...) SA (k. 818), pisma (...) (...) Banku (k. 819), pisma (...) Banku SA (k. 820), pisma Banku (...) SA (k. 821-825), pisma (...) Banku (k. 1211-1219), pisma (...) (k. 1224, k. 1226-1239), protokołu posiedzenia w sprawie III K 3/15 (k. 1264-1267), pisma (...) (k. 1268-1275), pisma (...) Banku (...) (k. 1277), pisma (...) (k. 1279), , wyroku SO w Poznaniu w sprawie III K 3/15 (k. 1284-1293), protokołu rozprawy w sprawie III K 24/15 (k. 1353-1356), pisma (...) Banku (...) (k. 1357), protokołu rozprawy w sprawie III K 24/15 (k. 1372-1373), wyroku SO w Poznaniu w sprawie III K 24/15 (k. 1374-1378), wyroku SR w Poznaniu w sprawie IV K 1971/02 (k. 1391-1395), protokołu rozprawy w sprawie III K 95/15 (k. 1495-1496), pisma (...) Bank (k. 1504-1509), pisma (...) SA (k. 1511), pisma (...) (k. 1567), protokołu rozprawy w sprawie III K 95/15 (k. 1571-1576), protokołu rozprawy w sprawie III K 107/15 (k. 1589-1594), zaświadczenia lekarskiego (k. 1604-1605), wyroku SO w Poznaniu w sprawie III K 107/15 (k. 1616-1622), opinii (...) dot. I. M. (k. 1674-1688), potwierdzenia wpłaty (k. 1774, k. 1775), pisma (...) Bank (k. 1810-1811), pisma (...) Bank (k. 2002), pisma obrońcy z załącznikami (k. 2162-2218), pisma SR Lublin-Wschód w Lublinie (k. 2302-2314), pisma (...) Banku (k. 2483), kart karnych (k. 2539-2549), pisma (...) Banku (k. 5931), pisma (...) SA (k. 5942);

teczki osobowe: R. M. (1): protokołu przeszukania (k. 12-13), notatki urzędowej (k. 23-26), karty karnej (k. 31), B. H. (1): protokołu przeszukania (k. 10-11), karty karnej (k. 40), P. C. (1): notatki urzędowej (k.46-60), karty karnej (k. 64), I. M.: protokołu zatrzymania osoby (k. 16), protokołu przeszukania (k. 20-21), protokołu przeszukania osoby (k. 23-24), notatki urzędowej (k. 55), opinii o rachunku (k. 56-57, k. 73, k. 106), wydruku e-maila (k. 58-59, k. 86, 98-99, k. 107), historii operacji (k. 60-70, k. 75-85), wydruku e-maila (k. 71-72, k. 74, k. 102, k. 118, k. 127-128), notatki urzędowej (k. 100), aneksu do umowy (k. 101, k. 104), potwierdzenia przelewu (k. 103, k. 105), kserokopii dowodu osobistego i prawa jazdy (k. 108-111), zaświadczeń z (...) (k. 112-115), wyroku ws. rozdzielenia majątkowej (k. 116-117), zeznań podatkowych (k. 119-126), umowy przedwstępnej (k. 129-132), karty karnej (k. 133), B. M. (1): protokołu przeszukania (k. 22-23), protokołu zatrzymania (k. 28), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 47-48), wydruku e-maila (k. 53-58), notatki urzędowej (k. 59), opinii o rachunku (k. 60), potwierdzenia wykonania przelewu (k. 61), wyciągów z kont (k. 62-96), opinii o rachunku (k. 97), notatki urzędowej (k. 97), notatki urzędowej (k. 98), umowy o przelew (k. 99-100), operatu szacunkowego (k. 101-103), wyciągu z rachunku (k. 104), operatu szacunkowego (k. 105-107), wydruków i wyciągów (k. 108-115), operatu szacunkowego (k. 116-124), umowy o przelew (k. 125), wydruków e-mail (k. 126-137), operatu szacunkowego (k. 138-139), pisma (...) Banku (k. 140-141), karty karnej (k. 143), G. F.: protokołu przeszukania (k. 21 – 23), protokołu przeszukania (k. 27–31), karty karnej (k. 39), W. C. (1): notatki urzędowej (k. 24–27), protokołu zatrzymania osoby (k. 31), protokołu zatrzymania osoby (k. 42), protokołu przeszukania (k. 40–41), P. S.: protokołu przeszukania (k. 6-7), karty karnej (k. 55 – 57), odpisu wyroków (k. 65-69), I. T. protokołu przeszukania ze spisem (k. 22-24), zaświadczenia o niezaleganiu (k. 52-53), wrysu z mapy (k. 54), faktury VAT (k. 55), pisma MSW (k. 56), aktu notarialnego (k. 57-59, 60-65, 70-96), notatki urzędowej (k. 97), pisma (...) SA (k. 98), aktów notarialnych (k. 99-135), karty karnej (k. 143), pokwitowania (k. 149),

teczki kredytowe: dot. (...) Banku (...) S.A. z dnia 24 lutego 2011 r. dla B. H. (1) ((...) Sp. z o.o.): spisu dokumentów (k. 1), informacji kredytowej (k. 2, k. 3, k. 4-5, k. 69-74, k. 100), odpisu z KRS (k. 6-8, k. 84-87), zaświadczeń z (...) / ZUS/ US (k. 9-14, k. 88-92), informacji spółki (k. 15), uchwał spółki (k. 16, k. 50, k. 64, k. 98-99), jednostronnego rachunku zysku i strat (k. 17, k. 19, k. 44, k. 53, k. 77, k. 81, k. 102), bilansu (k. 18, k. 20-21, k. 45-46, k. 54-56, k. 75-76, k. 78-80, k. 103-105), zestawienia transakcji (k. 110-118), kserokopii dowodu osobistego (k. 101), zeznań podatkowych (k. 22-23, k. 33-38, k. 82-83), pisma Naczelnika US w G. (k. 32, k. 39, k. 51), wprowadzenia do sprawozdania finansowego (k. 41-43, k. 52, k. 57-59), wykazu dokumentów udostępnionych (k. 68), pisma ZUS-u (k. 67), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 66), dodatkowych informacji do sprawozdania finansowego (k. 47-48, k. 60-63), informacji zarządu (k. 49, k. 100), aktu notarialnego (k. 24-28, k. 93-97), zestawienia transakcji (k. 110-118),

dot. (...) Bank (...) S.A. z dnia 11 kwietnia 2011 r. dla R. M. (1): spisu dokumentów (k. 1), informacji kredytowej (k. 2, k. 3-4, k. 59-63), kserokopii dowodu osobistego (k. 5-6, k. 64), zaświadczeń z (...) (...) (k. 7-11, k. 68-73), zeznań podatkowych (k. 12-14, k. 23-30, 45-52, k. 65-67, k. 82-86), umowy o kredyt (k. 15-18), pisma PR w L. (k. 21), pisma Naczelnika US w L. (k. 22, k. 31, k. 44), pisma (...) Banku (k. 33-36, k. 58), wniosku o udostępnienie danych (k. 41), pisma Wójta Gminy N. (k. 42), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 43, k. 55), telegramu (k. 80-81, k. 87-88), pisma ZUS-u w L. (k. 56), dot. kredytu (...) Bank (...) S.A. z dnia 25 maja 2010 r. dla PPHU (...): zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1), umowy o pożyczkę (k. 2-3), wniosku o pożyczkę (k. 4-13), danych wnioskodawców (k. 14-16), informacji dotyczących zobowiązań firmy (k. 17-19), informacji o danych finansowych (k. 20-22), zeznań podatkowych (k. 23-24, k. 35-40, k. 42-50), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 25), oświadczenia (k. 26), wyciągu bankowego (k. 27-31, k. 52-56), pisma Naczelnika US w W. (k. 34, k. 41), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 51, k. 58, k. 59), pisma (...) (k. 57), pisma (...) Banku SA (k. 60), dot. wniosku kredytowego (...) Bank S.A. z dnia 11 marca 2011 r. dla PPHU (...): wniosku kredytowego (k. 3-7), zgody na weryfikację w BIK (k. 8, k. 81), raportu z inspekcji (k. 9-12), dokumentu z (...) (k. 13), ogólnych warunków świadczenia czynności przez (...) (k. 14), kserokopii dowodu osobistego (k. 15), wyjaśnień (k. 16), oświadczenia (k. 17), wydruku z GUS (k. 18), zaświadczeń z (...) / (...) (k. 19-22), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 23-29), zeznań podatkowych (k. 30-34, k. 142-147, k. 149-157), karty przewodniej (k. 54), decyzji kredytowej (k. 55-56), karty analizy finansowej (k. 57), harmonogramu rzeczowo-finansowego (k. 58), załącznika do decyzji (k. 59-61), wydruku e-maila (k. 62), bankowego raportu kredytowego (k. 63-66), wpisów (...) (k. 67-79), historii rachunku (k. 35-53, k. 83-137), pisma z (...) Banku (k. 126-137), pisma z (...) Banku (k. 140), pisma Naczelnika US w W. (k. 141, k. 148), kserokopii dowodu osobistego (k. 80), postanowieniu o żądaniu wydania rzeczy (k. 82, k. 139), dot. wniosku kredytowego (...) Bank S.A. z dnia 18 maja 2011 r. dla PPHU (...): kserokopii dowodu osobistego (k. 2-3), zaświadczeń z (...) (...) (k. 4-8), zeznań podatkowych (k. 9-14, k. 19-24), pisma od Naczelnika US (k. 18), pisma ZUS-u (k. 25), wniosku o udostępnienie danych (k. 15), zaświadczenia (k. 16), postanowieniu o żądaniu wydania rzeczy (k. 17, k. 25, k. 44, k. 55), informacji kredytowej (k. 32-36), opinii na temat współpracy (k. 36, k. 56), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 38-41), oświadczeń (k. 42-43), pisma US w W. (k. 44-54), pisma do PA w P. (k. 57), dot. wniosku kredytowego (...) Bank S.A. z dnia 31 sierpnia 2011 r. dla PPHU (...): wniosku kredytowego (k. 3-7), oświadczenia (k. 8), pisma z (...) (k. 9), ogólnych warunków świadczenia czynności pośrednictwa finansowego (k. 10), kwestionariusza osobowego (k. 11-13), zgody na weryfikację w BIK (k. 14), informacji o prowadzonej działalności gospodarczej (k. 15), raportu z inspekcji (k. 16-19), kserokopii dowodu osobistego (k. 20), zaświadczeń z (...) (...) (k. 21-24), zeznań podatkowych (k. 25-32, k. 54-59, k. 61-69), historii operacji na rachunku (k. 33-36, k. 46-49), pisma Banku (...) (k. 50), pisma (...) Banku (k. 52), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 37-42), decyzji kredytowej (k. 43), bankowego raportu kredytowego (k. 44), postanowieniu o żądaniu wydania rzeczy (k. 45, k. 51), pisma Naczelnika US w W. (k. 60), dot. kredytu (...) Bank (...) S.A. z dnia 19 maja 2010 r. dla PPHU (...): zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1), umowy o pożyczkę (k. 2), wniosku o pożyczkę (k. 3-4), danych dot. firmy (k. 5-9), oświadczenia osób prawnych (k. 10), relacji prawnych z bankiem (k. 11-12), informacji o danych finansowych (k. 13-18), zeznań podatkowych (k. 19-20, k. 84-86, k. 91-96, k. 100-102), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 21-24), notatki z wizyty u przedsiębiorcy (k. 25), wyciągu bankowego (k. 26-31), pisma (...) Banku (...) (k. 32), (...) wraz z informacjami o długu (k. 33-49), umowy o pożyczkę dla małych firm (k. 50), oświadczeniu pożyczkobiorcy (k. 51-53), informacji o nieuregulowanych zobowiązaniach (k. 54), wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (k. 55), (...) wraz z informacjami o długu (k. 56-69), pisma (...) (k.

74, k. 83), wyciągu bankowego (k. 75-80, k. 105-110), pisma Naczelnika US w W. (k. 87, k. 90), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 89, k. 98, k. 104), pisma (...) (k. 81, k. 111), dot. kredytu (...) Bank S.A. z dnia 21 lipca 2011 r. dla G. F.: spisu dokumentów (k. 1), informacji kredytowej (k. 2, k. 3-4), kserokopii dowodu osobistego (k. 5-6), zaświadczeń z (...) /ZUS/ US (k. 7-11), zeznań podatkowych (k. 12-13, k. 14, k. 25-32), wyroku ws. zniesienia współwłasności (k. 15), umowy o kredyt (k. 16-17), listy dokumentów (k. 18-19), pisma US w K. (k. 20, k. 24), wniosku o udostępnienie danych (k. 22), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 23, k. 34), pisma ZUS (k. 35), zestawienia transakcji (k. 40-47), dot. (...) Banku (...) S.A. z dnia 26 stycznia 2012 r. dla I. M.: zawiadomienia o przestępstwie (k. 1 - 3), pełnomocnictwa (k. 4), wniosku o kredyt (k. 5-9), informacji (k. 10, k. 24, k. 25-26, k. 36, k. 75-76), umowy o kredyt (k. 11 - 18), oświadczenia kredytobiorcy (k. 19, k. 22, k. 32, k. 34, k. 35), pełnomocnictwa (k. 20, k. 21), oświadczenia (k. 23), umowy pożyczki (k. 27-31), dyspozycja uruchomienia pożyczki (k. 33), zeznań podatkowych (k. 37-39, k. 40-41), prośby o opinię (k. 42), opinii o rachunku (k. 43, k. 74, k. 151), historii operacji na rachunku (k. 44 - 64, k. 152-172), kserokopii dowodu osobistego (k. 65), pisma (...) Banku (k. 66), prośby o potwierdzenie autentyczności (k. 67, k. 130), zeznań podatkowych (k. 68-70, k. 71-72), pisma Urzędu Skarbowego w O. (...) (k. 73), oświadczenia inwestora zastępczego (k. 77-79), zaświadczenia o niezaleganiu (k. 80-81), umowy przedwstępnej (k. 82 - 88), załącznika do umowy (k. 89-91), aneksu do umowy (k. 92-93), zaświadczeń (k. 94-98), dokumentacji księgi przychodów i rozchodów (k. 99-118), aktu notarialnego (k. 119-123), pisma PO w O. (...) (k. 128), zeznań podatkowych (k. 131-139), protokołu przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 142-143), pisma US w O. (...) (k. 144), notatki urzędowej (k. 145), zaświadczenia (k. 146), zeznania podatkowego (k. 147), notatki urzędowej (k. 148), pisma (...) (k. 150, k. 175), zeznań podatkowych (k. 176-180, k. 183-186, 199-214), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 181), pisma Naczelnika US (k. 182, k. 198), zaświadczeń o niezaleganiu (k. 187-188), postanowienia o udostępnieniu i zwolnieniu z tajemnicy służbowej (k. 193, k. 197), zaświadczeń (k. 194-196), pisma (...) Banku (k.173) dot. kredytu (...) Bank S.A. z dnia 27 grudnia 2010 r. dla B. M. (1): postanowienia o zwolnieniu z tajemnicy bankowej (k. 1), pisma (...) Bank SA (k. 2-3), umowy o kredyt (k. 4), repertorium A (k. 5), wniosku kredytowego (k. 6-10), wydruku strony internetowej (k. 11), zaświadczenia z (...) /ZUS (k. 12-13, k. 14, k. 15, k. 16, k. 17), księgi przychodów i rozchodów (k. 18-20, k. 21), zeznań podatkowych (k. 22-24, k. 25-26), rachunku wyników finansowych (k. 27), bilansu firmy (k. 28), oświadczenia (k. 29), raportu z inspekcji (k. 30-33), upoważnienia (k. 39), pisma Naczelnika US w K. (k. 40-60), pisma (...) SA (k. 61), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 66, k. 67, k. 68), pisma Naczelnika US w K. (k. 69-76), postanowienia o żądaniu udostępnienia informacji (k. 77), pisma ZUS w L. (k. 78-87), dot. kredytu (...) S.A. z dnia 22 sierpnia 2011 r. dla B. M. (1): zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1-3), pełnomocnictwa (k. 4), wniosku o kredyt (k. 5-15), umowy o kredyt (k. 16-27), umowy cesji (k. 28), zeznań podatkowych (k. 29-31, k. 32-33, k. 34-36, k. 37-38), kserokopii dowodu osobistego (k. 39), prośby o opinię bankową (k. 40), potwierdzenie przelewu (k. 41, k. 57, k. 120), opinii o rachunku (k. 42, k. 119), pisma (...) Banku (k. 43, k. 121-139), pisma (...) (k. 44-54), pisma Naczelnika US w K. (k. 55), opinii o rachunku (k. 56), informacji o działalności gospodarczej (k. 58-59), oświadczenia inwestora zastępczego (k. 60-62), umowy o przelew praw (k. 63-64), zaświadczeń (...) /ZUS (k. 65-70, k. 153-161), księgi przychodów i rozchodów (k. 71-85), pisma Naczelnika US w K. (k. 89), upoważnienia (k. 94), pisma Naczelnika US w K. (k. 95-115, k. 143-150), pisma (...) (k. 116), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 117-118), postanowienia o żądaniu udostępnienia informacji (k. 142, k. 151), pisma ZUS w O. (...) (k. 152), dot. kredytu (...) Bank (...) S.A. z dnia 22 września 2011 r. dla B. M. (1): postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 1), pisma (...) Bank SA (k. 2, k. 97, k. 103), wniosku kredytowego (k. 3-12), umowy kredytu (k. 13-22), informacji (k. 23 - 24, k. 25-27), oświadczenia (k. 28, k. 35, k. 37, k. 98), zestawienia sum miesięcznych (k. 29, k. 36), zaświadczeń z (...) /ZUS (k. 30-33, k. 39-41, k. 62-94), opinii o rachunku (k. 34, k. 104), zeznań podatkowych (k. 42-61), pisma (...) (k. 95-96), pisma do PA w P. (k. 99), pisma (...) w W. (k. 100), potwierdzenia przelewu (k. 105), pisma (...) Banku (k. 106-124), postanowienia o żądaniu udostępnienia informacji (k. 125), pisma ZUS w L. (k. 126-135) dot. kredytu (...) S.A. z dnia 07 maja 2012 r. dla P. S.: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (k. 1-2), zaświadczenia (...) SA (k. 3-5), pisma (...) (k. 6, k. 101, k. 153, k. 188), wydruku e-maila (k. 7), dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością (k. 8), karty z kodem kreskowym (k. 9, k. 13, k. 15, k. 18, k. 20, k. 24, k. 26, k. 28, k. 30, k. 32, k. 34, k. 36, k. 42, 44, 46, k. 49, k. 53, k. 56, k. 61-62, k. 65, k. 67, k. 69, k. 71), umowy o kredyt (k. 10-12), informacji kredytowej (k. 14, k. 31), decyzji kredytowej (k. 16-17), oświadczeń kredytobiorcy (k. 19, k. 27, k. 35, k. 79), zaświadczeń z (...) /ZUS (k. 66, k. 68, k. 72, k. 76, k. 92, k. 202-204), umowy najmu (k. 21-23), weksła (k. 29), pełnomocnictwa (k. 33), wniosku o udzielenie kredytu (k. 37-41), sprawozdania finansowego (k. 43, k. 45), zeznań podatkowych (k. 50-52, k. 54-55, k. 57-59, k. 63-64, k. 141-150, 194-201), informacji

z księgi przychodów i rozchodów (k. 47-48, k. 60, k. 80-82), historii rachunku (k. 102-134, k. 155-187), teczki kredytu (k. 73), innych dokumentów (k. 74, k. 75, k. 77, k. 78, k. 79, k. 83-91, 97-100, k. 135, k. 139), pisma (...) (k. 140), pisma Naczelnika US P. (k. 136, k. 151, k. 193, k. 209-210), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 192, k. 208), dot. kredytu (...) Bank S.A. z dnia 19 czerwca 2012 r. dla P. S. k. postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 1, k. 208, k. 209, k. 212-230), pisma do PA w P. (k. 2), spisu dokumentów (k. 3), umowy o kredyt (k. 4-8), oświadczenia kredytobiorcy (k. 9, k. 15, k. 24, k. 130), kserokopii dowodu osobistego (k. 25-26), umowy przedwstępnej wraz z aneksem (k. 27-29), operatu szacunkowego (k. 29-50, k. 57-78, k. 84-105), wypisów z rejestrów (k. 51-54, k. 79-80, k. 81-83, k. 106-107, k. 108-109, k. 116-118, k. 119), repertorium A (k. 10), pełnomocnictwa (k. 11), informacji kredytowej (k. 12, k. 56), deklaracji wystawcy weksla (k. 13), weksla (k. 14), deklaracji wekslowej (k. 16), weksla własnego (k. 17), wniosku o kredyt (k. 18-19), formularza danych klienta (k. 20-23), protokołu badania nieruchomości (k. 55, k. 110), wniosku wraz z wyjaśnieniami (k. 112-113), harmonogramu prac budowlanych (k. 114-115), zeznań podatkowych (k. 143-152, k. 193-200), zaświadczeń z (...) (...) (k. 131-141, k. 201-204), dowodu wpłaty (k. 142), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 153-164), historii rachunku (k. 165-181), umów o prowadzenie rachunku (k. 182-191), pisma Naczelnika US P. (k. 192), pisma (...) Bank (k. 210), pisma (...) (k. 231), dot. (...) Banku (...) S.A. z dnia 05 września 2011 r. dla I. T., pisma (...) (k. 1-3, k. 66, k. 127, k. 152-154,), pełnomocnictwa (k. 4, k. 32-33), wniosku o kredyt (k. 5-15), umowy o kredyt (k. 16-28), oświadczenia kredytobiorcy (k. 29, k. 35, k. 37, k. 45, k. 47, k. 48), informacji kredytowej (k. 30, k. 34, k. 36, k. 39, k. 46), dyspozycji uruchomienia kredytu (k. 31), umowy pożyczki (k. 41-44), potwierdzenia zawarcia umowy (k. 38), prośby o potwierdzenie autentyczności (k. 49, k. 67), potwierdzenia przelewu (k. 50-65, k. 194-200, k. 201-209), zaświadczenia (...) SA (k. 210, k. 213), zeznań podatkowych (k. 68-77, k. 128-137, k. 161-169, k. 175-185), pisma Naczelnika US we W. (k. 78, k. 122-123, k. 124, k. 159), zaświadczeń z (...) (...) (k. 84-95, k. k. 170-172, 190-192), informacji z księgi przychodów i rozchodów (k. 96-102), wykazu dowodów rzeczowych (k. 121), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 141-150), postanowienia o żądaniu wydania rzeczy (k. 158, k. 193, k. 211), pisma (...) SA (k. 212), postanowienia w sprawie dowodów rzeczowych (k. 157, k. 173), notatki urzędowej (k. 156), pisma oskarżonej (k. 160), spisu i opisu rzeczy (k. 174), postanowienia o żądaniu udostępnienia informacji (k. 186), pisma ZUS we W. (k. 187-189), historii operacji na rachunku (k. 214-229), telegramów z (...) (k. 232-236), pisma z KP w W. (k. 237), a także dot. wniosku kredytowego (...) Bank S.A. z dnia 11 lipca 2012 r. dla PPHU (...): k. 3, k. 4 - 10, k. 11 - 13, k. 14, k. 15 - 20, k. 21 - 22, k. 23 - 24, k. 25, k. 26, k. 27, k. 28 - 31, k. 32, k. 33 - 36, k. 37, k. 38, k. 39 - 40, k. 41, k. 42, k. 43, k. 44, k. 45 - 56, k. 57, k. 58, k. 59 - 79, k. 80 - 97, k. 98 - 101, k. 102 - 113, k. 114, k. 115, k. 116, k. 117 - 118, k. 119, k. 120-121, k. 122, k. 123, k. 124 - 125, k. 126, k. 127 - 128, k. 129 - 130, k. 131 - 132, dot. wniosku kredytowego (...) Bank S.A. z dnia 11 października 2011 r. dla PPHU (...), k. 3, k. 4, k. 5 - 8, k. 9, k. 10 - 13, k. 14 - 16, k. 17, k. 18-19, k. 20 - 21, k. 22, k. 23, k. 24, k. 25, k. 26 - 29, k. 30, k. 31, k. 32, k. 33 - 34, k. 35, k. 36, k. 37, k. 38, k. 39, k. 40, k. 41, k. 42, k. 43, k. 44, k. 45, k. 46, k. 47, k. 48, k. 49, k. 50, k. 51, k. 52, k. 53, k. 54, k. 55, k. 56, k. 57, k. 58, k. 59, k. 60, k. 61, k. 62, k. 63 - 83, k. 84 - 87, k. 88, k. 89 -106, k. 107 - 127, k. 128 - 131, k. 132 - 143, k. 144, k. 145 - 165, k. 166 - 183, k. 184 - 187, k. 188 - 199, k. 200, k. 201, k. 202, k. 203 - 204, k. 205, k. 206 - 207, k. 208 - 209, k. 210, k. 211, k. 212, dot. kredytu (...) S.A. z dnia 25 lutego 2014 r. dla PPHU (...): k. 1, k. 2, k. 3-6, k. 7-9, k. 10, k. 11, k. 12, k. 13 - 15, k. 16, k. 17 - 20, k. 21, k. 22, k. 23 - 24, k. 25, k. 27, k. 28 - 29, k. 30, k. 31 - 32, k. 33 - 34, k. 35, k. 36, dot. leasingu operacyjnego (...) S.A. z dnia 28 września 2012 r. dla PPHU (...): k. 1, k. 2 - 3, k. 4 - 5, k. 6, k. 7, k. 8 - 10, k. 11, k. 12, k. 13, k. 14, k. 15, k. 16 - 18, k. 19, k. 20, k. 21 - 22, k. 23, k. 24 - 25, k. 26, k. 28, k. 29, dot. leasingu operacyjnego (...) sp. z o.o. z dnia 27 listopada 2012 r. dla PPHU (...): k. 1, k. 2, k. 3, k. 4, k. 5, k. 6, k. 7, k. 8, k. 9, k. 10, k. 11 - 12, k. 13, k. 14, k. 15, k. 16, k. 17, k. 18, k. 19 - 24, k. 25, k. 26, k. 27, k. 28, k. 30, k. 31 - 32, k. 33, k. 34 - 35, k. 36 - 37, k. 38 - 39,

oraz dowody rzeczowe zarejestrowane w rejestrze Drz pod numerami od 905 do 959, które załączone są do akt sprawy, a także wszystkie dokumenty oraz protokoły zgromadzone w aktach VI Gc 287/16 SO w Legnicy na k. 1-313, wszystkie dokumenty zebrane w teczkach sprawy II Ko 52/16 SR dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu zw. z przesłuchaniem świadka D. I., wszystkie dokumenty zebrane w teczce II Ko 989/16 SR Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. zw. z przesłuchaniem świadka A. M. (1); załącznik nr 1 zawierający opinie biegłych z zakresu informatyki i badań nośników danych teleinformatycznych jak również opinie pisemne zgromadzone w aktach sprawy na k. 1-13, 137-143, 145-150, 323-341, załącznika nr 1 - opinii mgr inż. R. J. (4), k. 106-135, 343-395, załącznika nr 1 - opinii R. P. (2), k. 154-321, załącznika nr 1 - opinii mgr inż. A. K. (4), a także wszystkich dokumentów stanowiących załącznik do opinii ww.

biegłych znajdujące się w załączniku nr 1 tom I k. 1-201 oraz w załączniku nr 1 tom II k. 202-395 w tym w wersji elektronicznej na dołączonych do tych dokumentów płytach CD/DVD.

Oskarżona P. C. (1) (k. 23-25, 69-71 teczki osobowej oskarżonej P. C. (1) w zw. z k. 1784-1786), w śledztwie nie przyznała się do popełnienia zarzuconych jej przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i jednocześnie konsekwentnie odmawiała w toku śledztwa złożenia wyjaśnień. W toku postępowania sądowego nie przyznała się do zarzucanych jej czynów, złożyła wyjaśnienia, podtrzymując jednocześnie swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

W ocenie Sądu nie polegało na prawdzie oświadczenie procesowe oskarżonej, która nie przyznała się do stawianych jej zarzutów, albowiem oświadczenie to nie znalazło potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Jak bowiem konsekwentnie wskazywali A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M. – którym Sąd dał wiarę - P. C. (1), pomimo swojego młodego wieku, była świadoma konieczności podrobienia przedłożonej w kancelarii dokumentacji, która następnie miała posłużyć do uzyskania stosownego kredytu bądź pożyczki. Wskazani świadkowie podali, że wszelkie szczegóły omawiane były z M. C. (1), który na bieżąco informował swoją żonę i córkę o sposobie uzyskania wsparcia finansowego.

Sąd za niewiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonej P. C. (1) odnoszące się do okoliczności związanych z jej współpracą z Kancelarią Doradców (...) & Wspólnicy, która wskazywała, że w siedzibie kancelarii była tylko raz, kiedy to przywiozła potrzebne dokumenty oraz złożyła podpis na niewypełnionym wniosku kredytowym, a także podpisała kartki in blanco. Resztę dokumentów miała wysyłać mailem A. Z. (1). Powyższe wyjaśnienia nie znalazły potwierdzenia w relacji A. Z. (1), który wskazywał, że procedura z każdym klientem wyglądała w ten sposób, że po przerobieniu dostarczonych przez klienta dokumentów następowało kolejne spotkanie, w trakcie którego klient podpisywał gotowy wniosek kredytowy. Dopiero wtedy wniosek wraz z załączonymi przerobionymi dokumentami przekazywano do danego banku. A. Z. (1) kategorycznie podkreślił, że zarówno P. C. (1), jak i W. C. osobiście podpisywały wnioski kredytowe. Co więcej, wyjaśnienia oskarżonej co do złożenia podpisów na niewypełnionym wniosku kredytowym oraz czystej kartce nie znalazły potwierdzenia w relacji Ł. M., który zaprzeczył, aby w przypadku oskarżonych występujących w przedmiotowej sprawie kancelaria działała na podstawie niewypełnionych wniosków oraz podpisów in blanco. Tego typu działania, zgodnie z zeznaniami Ł. M., zarezerwowane były dla stałych klientów biura. Powyższe wyjaśnienia oskarżonej P. C. (1) nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, a były jedynie nieudolną próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej. Trudno również za logiczne uznać – przy założeniu, że oskarżona nie miała świadomości fałszowania przez pracowników kancelarii dokumentów wymaganych w postępowaniu kredytowym - skorzystanie z usług kancelarii (...), skoro oskarżona P. C. (1) na stałe zamieszkiwała w W..

Za nielogiczne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej P. C. (1), w których wskazywała, że nie wiedziała o dalszych wnioskach kredytowych (oprócz uzyskanego w (...) Banku (...)). Należy bowiem zauważyć, że Bank (...), tj. bank, w którym złożony został wniosek kredytowy, posiadał szczególną procedurę kredytową, polegającą na sporządzaniu wniosku kredytowego przez pracownika banku w obecności klienta. Trudno zatem uznać wyjaśnienia oskarżonej za szczere. W trakcie takiej rozmowy pracownik banku zadał szereg pytań, a oskarżona posługiwała się wówczas danymi sfalszowanymi przez pracowników kancelarii. Trudno zatem uznać za wiarygodną wersję P. C. (1) jakoby nie wiedziała o złożeniu wniosku kredytowego w (...) Banku, a także co do podrobionych dokumentów, przedłożonych w banku. Zresztą główna linia obrony oskarżonej sprowadzała się do stwierdzenia, że nie wiedziała o tym, iż kancelaria dostarczyła do banku nieprawdziwe dokumenty, gdyż przekazała A. Z. (1) i osobom z nim współpracującym zestaw prawdziwych i rzetelnych dokumentów zawierających rzetelne dane, obrazujące faktyczną sytuację jej działalności gospodarczej. Skoro jednak tak, to jak wyjaśnić fakt bezkrytycznego, bez czytania, jak zapewnia oskarżona, podpisywania pustych kartek in blanco, a nie jedynie wniosku kredytowego, który z reguły liczył jedynie kilka kartek. Skoro oskarżona dostarczyła do kancelarii komplet rzetelnych i zgodnych z rzeczywistością dokumentów, to dlaczego nie został od razu sporządzony na ich podstawie wniosek kredytowy do banku. Okoliczności te wskazują, że to A. Z. (1) i jego wspólnik Ł. M. oraz P. M. (1), zeznając o „pouczeniu” klientów o konieczności sfalszowania dokumentów i ewentualnych konsekwencjach prawno-karnych ujawnienia tego faktu, mówili o zdarzeniach tak, jak one faktycznie przebiegały. Uwzględnić przy tym należy przedstawioną przez nich motywację takiego postępowania, która sprowadzała się do zabezpieczenia sobie spokojnego funkcjonowania kancelarii poprzez uświadomienie

klientom faktu zagrożenia odpowiedzialnością karną w sytuacji braku spłat bieżących rat kredytowych i ujawnienia przedłożenia wraz z wnioskiem sfałszowanych dokumentów. Reasumując, oskarżona zajęła, odnosząc się do zarzutów, stanowisko procesowe odpowiadające przyjętej linii obrony, dlatego wartość dowodowa tych wyjaśnień jest przydatna jedynie w niewielkiej części, tj. w zakresie opisu przebiegu zdarzeń związanych z uzyskiwaniem przez oskarżoną za pośrednictwem kancelarii (...) kredytów i pożyczek bankowych, ale wartość ta zarazem spada jeśli chodzi o świadomość oskarżonej co do fałszowania dostarczonych do kancelarii przez nią dokumentów i następnie przekazania ich w formie podrobionej do banków. Jednakże z uwagi na specyfikę tego postępowania polegającą na tym, że ustalenia faktyczne można było głównie czynić na podstawie dokumentów, a nie osobowych źródeł dowodowych, wyjaśnienia oskarżonej nie pełnią doniosłej roli, w szczególności w świetle opinii biegłych, którzy badali zabezpieczone w toku śledztwa nośniki danych teleinformatycznych i wyodrębnili w ich zawartości pliki zawierające zarówno fałszowane dokumenty dotyczące zarzutów oskarżonej, jak i korespondencję elektroniczną, w ramach której przesyłane były pomiędzy oskarżoną, a kancelarią informacje dotyczące „dopasowywania” dokumentów, mających znaczenie przy rozpoznawaniu przez banki wniosków kredytowych, do przyjętych parametrów finansowo-księgowych dających podstawę do pozytywnej decyzji kredytowej. Wreszcie duże znaczenie dowodowe mają przy ocenie wyjaśnień oskarżonej zeznania składane przez A. Z. (1), P. M. (1), Ł. M., E. O. i P. O., którzy bezpośrednio uczestniczyli w podrabianiu dokumentów, w tym wykorzystanych przez oskarżoną i jednocześnie wskazują rolę oskarżonej w niniejszej sprawie w procedurze pozyskiwania za ich pomocą kredytów i pożyczek bankowych.

Oskarżona W. C. (k. 46-48, 61-63 teczki osobowej oskarżonej W. C. (1) w zw. z k. 1786-1787) w śledztwie nie przyznała się do popełnienia zarzuczonych jej przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i jednocześnie konsekwentnie odmawiała w toku śledztwa złożenia wyjaśnień. W toku postępowania sądowego nie przyznała się do zarzuczonych jej czynów, złożyła wyjaśnienia, podtrzymując jednocześnie swoje wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego.

Sąd ocenił jako kłamliwe oświadczenie procesowe oskarżonej, która nie przyznała się do stawianych jej zarzutów, albowiem oświadczenie to stało w jawnej sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Jak bowiem konsekwentnie wskazywali A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M., W. C. była świadoma konieczności podrabiania przedłożonych w kancelarii dokumentów, które następnie miały posłużyć do uzyskania stosownego kredytu bądź pożyczki. Ww. świadkowie podali, że wszelkie szczegóły omawiane były z M. C. (1), który na bieżąco informował swoją żonę i córkę o sposobie uzyskania wsparcia finansowego.

Sąd za niewiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonej W. C. (1) odnoszące się do okoliczności związanych z jej współpracą z Kancelarią Doradców (...) & Wspólnicy, która wskazywała, że w siedzibie kancelarii była tylko raz, kiedy to przywiozła potrzebne dokumenty oraz złożyła podpis na niewypełnionym wniosku kredytowym, a także podpisała kartki in blanco. Powyższe wyjaśnienia nie znalazły potwierdzenia w relacji A. Z. (1), który wskazywał, że procedura z każdym klientem wyglądała w ten sposób, że po przerobieniu dostarczonych przez klienta dokumentów następowało kolejne spotkanie, w trakcie którego klient podpisywał gotowy wniosek kredytowy. Dopiero wtedy wniosek wraz z załączonymi przerobionymi dokumentami przekazywano do danego banku. A. Z. (1) kategorycznie podkreślił, że zarówno P. C. (1), jak i W. C. osobiście podpisywały wnioski kredytowe. Co więcej, wyjaśnienia oskarżonej co do złożenia podpisów na niewypełnionym wniosku kredytowym oraz czystej kartce nie znalazły potwierdzenia w relacji Ł. M., który zaprzeczył, aby w przypadku oskarżonych występujących w sprawie kancelaria działała na podstawie niewypełnionych wniosków oraz podpisów in blanco. Tego typu działania, jak wskazywał w swojej relacji Ł. M., zarezerwowane były jedynie dla stałych klientów biura. Jednocześnie trudno uznać za logiczne – przy założeniu, że oskarżona nie miała świadomości fałszowania przez pracowników kancelarii dokumentów wymaganych w postępowaniu kredytowym - skorzystanie z usług kancelarii mającej siedzibę w P., skoro oskarżona W. C. na stałe zamieszkiwała w W.. Powyższe wyjaśnienia oskarżonej W. C. (1) nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, a były jedynie nieudolną próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej. Zresztą główna linia obrony oskarżonej sprowadzała się do stwierdzenia, że nie wiedziała o tym, iż kancelaria dostarczyła do banku nieprawdziwe dokumenty, gdyż przekazała A. Z. (1) i osobom z nim współpracującym zestaw prawdziwych i rzetelnych dokumentów zawierających rzetelne dane, obrazujące faktyczną sytuację jej działalności gospodarczej. Skoro jednak

tak, to jak wyjaśnić fakt bezkrytycznego, bez czytania, jak zapewnia oskarżona, podpisywania pustych kartek in blanco, a nie jedynie wniosku kredytowego, który z reguły liczył jedynie kilka kartek. Skoro oskarżona dostarczyła do kancelarii komplet rzetelnych i zgodnych z rzeczywistością dokumentów, to dlaczego nie został od razu sporządzony na ich podstawie wniosek kredytowy do banku. Okoliczności te wskazują, że to A. Z. (1) i jego wspólnik Ł. M. oraz P. M. (1), zeznając o „pouczeniu” klientów o konieczności sfalszowania dokumentów i ewentualnych konsekwencjach prawno-karnych ujawnienia tego faktu, mówili o zdarzeniach tak, jak one faktycznie przebiegały. Uwzględnić przy tym należy przedstawioną przez nich motywację takiego postępowania, która sprowadzała się do zabezpieczenia sobie spokojnego funkcjonowania kancelarii poprzez uświadomienie klientom faktu zagrożenia odpowiedzialnością karną w sytuacji braku spłat bieżących rat kredytowych i ujawnienia przedłożenia wraz z wnioskiem sfalszowanych dokumentów. Reasumując, oskarżona zajęła, odnosząc się do zarzutów, stanowisko procesowe odpowiadające przyjętej linii obrony, dlatego wartość dowodowa tych wyjaśnień jest przydatna jedynie w niewielkiej części, tj. w zakresie opisu przebiegu zdarzeń związanych z uzyskiwaniem przez oskarżoną za pośrednictwem kancelarii (...) kredytów i pożyczek bankowych, ale wartość ta zarazem spada jeśli chodzi o świadomość oskarżonej co do fałszowania dostarczonych do kancelarii przez nią dokumentów i następnie przekazania ich w formie podrobionej do banku. Jednakże z uwagi na specyfikę tego postępowania polegającą na tym, że ustalenia faktyczne można było głównie czynić na podstawie dokumentów, a nie osobowych źródeł dowodowych, wyjaśnienia oskarżonej nie pełnią doniosłej roli, w szczególności w świetle opinii biegłych, którzy badali zabezpieczone w toku śledztwa nośniki danych teleinformatycznych i wyodrębnili w ich zawartości pliki zawierające zarówno fałszowane dokumenty dotyczące zarzutów oskarżonej, jak i korespondencję elektroniczną, w ramach której przesyłane były pomiędzy oskarżoną, a kancelarią informacje dotyczące „dopasowywania” dokumentów, mających znaczenie przy rozpoznawaniu przez banki wniosków kredytowych, do przyjętych parametrów finansowo-księgowych dających podstawę do pozytywnej decyzji kredytowej. Wreszcie duże znaczenie dowodowe mają przy ocenie wyjaśnień oskarżonej zeznania składane przez A. Z. (1), P. M. (1), Ł. M., E. O. i P. O., którzy bezpośrednio uczestniczyli w podrabianiu dokumentów, w tym wykorzystanych przez oskarżoną i jednocześnie wskazują rolę oskarżonej w niniejszej sprawie w procedurze pozyskiwania za ich pomocą kredytów i pożyczek bankowych. Wyjaśnienia oskarżonej odnośnie okoliczności udzielenia jej drugiej pożyczki zasługują na wiarę także jedynie w części, w której podaje, że nie składała nowego wniosku o udzielenie pożyczki, albowiem pożyczka została jej zaproponowana przez bank w oparciu o dokumenty przedłożone w trakcie procesu o ubiegania się o pożyczkę o numerze (...). Nie zasługują na podzielną natomiast wyjaśnienia oskarżonej, która zaprzecza, aby miała świadomość, że przedłożone przez nią przy ubieganiu się o pierwszą pożyczkę dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 oraz wyciągu z księgi przychodów i rozchodów – zestawienia za okres od 1.01.2009 do 31.03.2009, były sfalszowane, bo zdaniem Sądu wyrażając zgodę na propozycję przedstawioną przez (...) Bank (...) SA, odnośnie drugiej pożyczki, działała świadomie i w celu uzyskania tego wsparcia finansowego przy pomocy przedłożonych pierwotnie podrobionych i nierzetelnych dokumentów i oświadczenia o istotnym znaczeniu również dla uzyskania tej drugiej pożyczki.

Oskarżona I. M. (k. 36-39, 51-53, 137-139 teczki osobowej oskarżonej I. M. w zw. z k. 1780-1781) w toku postępowania sądowego przyznała się w całości do stawianego jej zarzutu. Nie podtrzymała wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego, w których nie przyznała się do zarzucanego jej czynu. W złożonych w śledztwie wyjaśnieniach opisała przebieg kontaktów z kancelarią (...), zaprzeczając przy tym temu by miała wiedzę o sfalszowaniu dokumentów załączonych do wniosku kredytowego, gdyż - jak oświadczyła - nie składała tych dokumentów osobiście w banku kredytującym, w siedzibie którego była jedynie podpisać umowę kredytową. Oskarżona, po okazaniu jej dokumentów załączonych do wniosku kredytowego, przyznała jednak, że dokumenty te parafowała i podpisała. Stwierdziła, że określone w dokumentach przedłożonych w baku przychody jej firmy były „szokująco” wysokie (teczka osobowa I. M. – k. 36-39, 51-53, 137-139). W trakcie rozprawy w dniu 8 października 2015 roku wyjaśniła, że chciała uzyskać kredyt mieszkaniowy w celu zakupu mieszkania dla córki. Przez znajomych trafiła do firmy (...) w P., do którego udała się z dokumentami. Podała, że po przedłożeniu dokumentów w banku miała dowiedzieć się, czy posiada odpowiednią zdolność kredytową. Po kilku miesiącach otrzymała pozytywną informację, podpisując umowę kredytową w (...) Banku. Wyjaśniła, że po jakimś czasie dowiedziała się, że część przedłożonych

w banku dokumentów została zakwestionowana. Jednocześnie nie potrafiła odpowiedzieć na pytania dlaczego we wniosku kredytowym zostały wypisane dane liczbowe o stanie majątkowym wynikające ze sfalszowanych PIT-ów, choć potwierdziła, że podpisała wniosek kredytowy. Dodała, że nie miała świadomości, że ktoś w jej imieniu złożył te podrobione dokumenty.

Sąd uznał za wiarygodne oświadczenie procesowe oskarżonej w zakresie przyznania się do winy w zakresie stawianego jej zarzutu, albowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, przede wszystkim w postaci zeznań A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), a także dokumentacji zabezpieczonej w toku prowadzonego postępowania i opinii biegłych dotyczące tej dokumentacji, wskazują, że oskarżona I. M. była świadoma posługiwania się sfalszowaną dokumentacją w procesie ubiegania się o kredyt mieszkaniowy w (...) Banku. Nie polegały jednak na prawdziwym wyjaśnieniu oskarżonej M., która wskazywała okoliczności związane z uzyskaniem kredytu oraz w których rzekomo nie potrafiła wyjaśnić skąd we wniosku kredytowym podpisanym przez oskarżoną znalazły się dane liczbowe wynikające ze sfalszowanych dokumentów. Wyjaśnienia oskarżonej nie znalazły bowiem potwierdzenia w zeznaniach złożonych przez świadków A. Z. (1), P. M. (1) oraz Ł. M., którzy zgodnie wskazywali, że wszyscy oskarżeni – w tym I. M. – byli informowani o konieczności sfalszowania przedstawionej przez nich dokumentacji, na co oskarżeni wyrazili zresztą zgodę. Ponadto wyjaśnienia oskarżonej M. w odniesieniu do umieszczenia we wniosku kredytowym danych liczbowych wynikających ze sfalszowanych dokumentów jednoznacznie wskazywały na kłamliwość relacji oskarżonej, która osobiście podpisała wniosek kredytowy mając świadomość, że został on oparty m. in. na sfalszowanym zeznaniu podatkowym PIT 36L i PIT/B. Nie sposób uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej o tym, że nie wiedziała jakie dokumenty podpisuje i co one zawierają, bo należy spojrzeć tylko na zeznania podatkowe złożone przez oskarżoną w urzędzie skarbowym, jaka wysokość dochodów została w nich wpisana i czy pozwoliłyby one na uzyskanie jakiegokolwiek kredytu, a jeśli tak to czy na takim poziomie jaki faktycznie został udzielony. Sama oskarżona oceniała zresztą wysokość danych liczbowych wpisanych we wniosku jako szokująco wysokie.

Oskarżony P. S. (k. 20-22, 31-32, 70-72 teczki osobowej oskarżonego P. S. w zw. z k. 1886-1887, 2459-2460) w śledztwie nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i jednocześnie konsekwentnie odmawiał w toku śledztwa złożenia wyjaśnień. W toku postępowania sądowego na rozprawie 10.12.2016r. przyznał się do stawianych mu zarzutów, odmawiając składania wyjaśnień, a w trakcie rozprawy 20 czerwca 2017 roku wskazał, że S. W. zaproponował mu udział w inwestycji polegającej na wykończeniu budowy trzech domów szeregowych w C., należących do W.. Według oskarżonego W. go oszukał na tej inwestycji, ponieważ najpierw przepisał na niego te domy, następnie załatwił całą dokumentację niezbędną do uzyskania kredytu, po czym nie sponował zgodnie z ich umowa tego kredytu. S. wyjaśnił, że S. W. załatwił wszystkie potrzebne dokumenty do uzyskania stosownego kredytu i finalnie doszło do podpisania umowy o kredyt, sam oskarżony nigdy nie był w kancelarii (...). Dodał, że po wykończeniu inwestycji i po sprzedaży domów w C., W. obiecał mu podzielić się zyskiem, co czego nie doszło. Oświadczenie procesowe oskarżonego S., w zakresie przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zostało uznane przez Sąd za wiarygodne, bowiem nie budziło jakichkolwiek wątpliwości. Zważyć należy, iż oskarżony w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Sądem potwierdził, że do uzyskania kredytów przedłożył za pośrednictwem S. W. wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2010-2012, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanych kredytów. Oskarżony stwierdził, że W. załatwiał całą dokumentację niezbędną do uzyskania kredytu, co potwierdza zdaniem Sadu ustalenia Sadu dokonane także na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach, w szczególności informacji pozyskanych od Naczelnika Urzędu Skarbowego P., według których P. S. składał zeznania roczne o wysokości dochodów (poniesionej straty) za lata 2009-2010 w postaci PIT-36 oraz PIT/B, zgodnie z którymi w latach 2009-2010 nie osiągał dochodu. Zaznaczyć należy w tym miejscu, iż bez znaczenia w kontekście powyższego dla odpowiedzialności karnej P. S. były okoliczności dotyczące roli S. W. w ewentualnym wyłudzeniu kredytu z banku w związku z inwestycją w C., ponieważ w niniejszym postępowaniu P. S. odpowiadał jedynie za czyny z art. 297 § 1 k.k. W zakresie stawianych mu zarzutów z art. 297 § 1 k.k. przyznał się natomiast w całości do winy, dlatego jego wyjaśnienia w tej mierze zasługiwały na podzielnym, zwłaszcza, że korespondowały z innymi dowodami.

Oskarżona B. M. (1) (k. 33-36, 148-150 teczki osobowej oskarżonej B. M. (1) w zw. z k. 1788-1789, 1887) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem, nie przyznała się do stawianych jej zarzutów, w Sądzie odmówiła składania wyjaśnień, podtrzymując wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego. W złożonych w śledztwie wyjaśnieniach podała, że nawiązała kontakt z kancelarią (...), bo zamierzała uzyskać kredyt, a dotychczasowe starania w bankach nie przynosiły pozytywnych rezultatów. Oskarżona podała, że za pośrednictwem tej kancelarii uzyskiwała łącznie 3 kredyty w różnych bankach. Opisała też przebieg zdarzeń związanych z pozyskaniem przedmiotowych kredytów i dodała, że kredyty spłaca regularnie i nie ma z tego tytułu żadnych zaległości (teczka osobowa B. M. (1) – k. 33-36, 148-150). Na rozprawie odpowiadając na pytania obrońcy, dodała, że w kancelarii nie miała możliwości zapoznania się z treścią dokumentów otrzymanych do podpisania od A. Z. (1) i jego współnika M., ponieważ co chwilę ktoś do niej podchodził. Podpisała zatem bez sprawdzenia, co to są za dokumenty. Podała, że wytłumaczono jej czemu miały te wszystkie dokumenty służyć. Wyjaśniła również, że Z. posłużył się w banku podrobionym potwierdzeniem wykonania 23 sierpnia 2011 r. przelewu w kwocie 103.380,00 zł. z jej rachunku nr (...), w wyniku czego musiała wpłacić w/w kwotę do banku, jednak nie dochodziła prawnie od Z. zwrotu tych pieniędzy.

Wyjaśnienia oskarżonej B. M. (1) zdaniem Sądu w większości nie polegały na prawdzie i koncentrowały się na próbie ograniczenia własnej odpowiedzialności, będąc przejawem przyjętej taktyki procesowej. Jak bowiem wskazywali zgodnie i konsekwentnie świadkowie A. Z. (1), Ł. M. oraz P. M. (1) - wszyscy klienci, będący jednocześnie oskarżonymi w sprawie - mieli świadomość co do konieczności sfalszowania dokumentów wymaganych przez banki w związku z postępowaniami kredytowymi. Nie inaczej było w wypadku oskarżonej M., która wielokrotnie pojawiała się w siedzibie Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Nadmienieni świadkowie kategorycznie wskazywali, że oskarżona B. M. (1) miała pełną świadomość co do nielegalnego sposobu załatwiania jej kredytów. Zresztą główna linia obrony oskarżonej sprowadzała się do stwierdzenia, że nie wiedziała o tym, iż kancelaria dostarczyła do banku nieprawdziwe dokumenty, gdyż przekazała A. Z. (1) i osobom z nim współpracującym zestaw prawdziwych i rzetelnych dokumentów zawierających rzetelne dane, obrazujące faktyczną sytuację jej działalności gospodarczej. Skoro jednak tak, to jak wyjaśnić fakt bezkrytycznego, bez czytania, jak zapewnia oskarżona, podpisywania sterty dokumentów, a nawet pustych kartek, a nie jedynie wniosku kredytowego, który z reguły liczył jedynie kilka kartek. Skoro oskarżona dostarczyła do kancelarii komplet rzetelnych i zgodnych z rzeczywistością dokumentów, to dlaczego nie został od razu sporządzony na ich podstawie wniosek kredytowy do banku, a musiała się ona fatygować ponownie do siedziby kancelarii, by podpisywać nie tylko wnioski ale jeszcze jakieś inne dokumenty, których nie czytała i nie potrafiła ich zdefiniować i to w sytuacji aplikowania o kilkuset tysięcy kredyty. Okoliczności te wskazują, że to A. Z. (1) i jego współnik Ł. M. oraz P. M. (1), zeznając o „pouczeniu” klientów, w tym oskarżonej, o konieczności sfalszowania dokumentów i ewentualnych konsekwencjach prawno-karnych ujawnienia tego faktu, mówili o zdarzeniach tak, jak one faktycznie przebiegały. Uwzględnić przy tym należy przedstawioną przez nich motywację takiego postępowania, która sprowadzała się do zabezpieczenia sobie spokojnego funkcjonowania kancelarii poprzez uświadomienie klientom faktu zagrożenia odpowiedzialnością karną w sytuacji braku spłat bieżących rat kredytowych i ujawnienia przedłożenia wraz z wnioskiem sfalszowanych dokumentów. Reasumując, oskarżona zajęła, odnosząc się do zarzutów, stanowisko procesowe odpowiadające przyjętej linii obrony, dlatego wartość dowodowa tych wyjaśnień jest przydatna jedynie w niewielkiej części, tj. w zakresie opisu przebiegu zdarzeń związanych z uzyskiwaniem przez oskarżoną za pośrednictwem kancelarii (...) kredytów i pożyczek bankowych, ale wartość ta zarazem spada jeśli chodzi o świadomość oskarżonej co do fałszowania dostarczonych do kancelarii przez nią dokumentów i następnie przekazania ich w formie podrobionej do banków. Jednakże z uwagi na specyfikę tego postępowania polegającą na tym, że ustalenia faktyczne można było głównie czynić na podstawie dokumentów, a nie osobowych źródeł dowodowych, wyjaśnienia oskarżonej nie pełnią doniosłej roli, w szczególności w świetle opinii biegłych, którzy badali zabezpieczone w toku śledztwa nośniki danych teleinformatycznych i wyodrębnili w ich zawartości pliki zawierające zarówno fałszowane dokumenty dotyczące zarzutów oskarżonej, jak i korespondencję elektroniczną, w ramach której przesyłane były pomiędzy oskarżoną, a kancelarią informacje dotyczące „dopasowywania” dokumentów, mających znaczenie przy rozpoznawaniu przez banki wniosków kredytowych, do przyjętych parametrów finansowo-księgowych dających podstawę do pozytywnej decyzji kredytowej.

Oskarżony B. H. (1) (k. 17-19, 41-43 teczki osobowej oskarżonego B. H. (1) w zw. z k. 1789-1791) w toku prowadzonego postępowania nie przyznał się do stawianego zarzutu, wyjaśniając na rozprawie głównej, że o sytuacji związanej z prowadzonym postępowaniem karnym dowiedział się po wezwaniu do prokuratury, gdzie uzyskał informację, że kancelaria, z usług której korzystał w celu ułatwienia procedury związanej z uzyskaniem kredytu, działała nielegalnie. Jak stwierdził, wówczas uświadomił sobie, że brał nieświadomie w wyłudzeniu kredytu. Nadmienił, że z wykształcenia jest elektrykiem, więc nie znał się na kwestiach urzędowych i księgowych. Wyjaśnił, że któryś z uczestników budowy prowadzonej przez jego firmę w S. powiedział, że w P. jest firma o dobrej renomie, która załatwia wszelkie formalności związane z uzyskaniem kredytu. Podkreślił, że nie miał świadomości, że pracownicy kancelarii mogliby dopuścić się oszustwa. Kancelaria była sprawdzona przez banki, nie działała krótko. Wyjaśnił, że po otrzymaniu od pracowników kancelarii wykazu dokumentów, dostarczył je do kancelarii, a następnie podpisał szereg dokumentów. Podał, że to pracownicy kancelarii wybrali bank, do którego skierowany zostanie wniosek o kredyt, wskazując na korzystne warunki kredytowe. Nadmienił, że następnie został poinformowany o konieczności osobistego stawiennictwa w banku celem podpisania wszystkich dokumentów dot. umowy kredytowej. Nie był w stanie sobie przypomnieć, czy sam zawiózł dokumenty do banku, czy dostarczyli je pracownicy banku. Wyjaśnił, że w banku był 2 lub 3 razy, podpisując to, co mu podsunęto do podpisania i jego wina jest to, że nie sprawdził i nie przeczytał wszystkiego, co podpisał. Wskazał, że nie czytał każdego dokumentu zanim go podpisał, bo miał zaufanie do kancelarii. Wyjaśnił, że otrzymał kredyt w banku, jednak nie udało mu się go spłacić do końca, bo deweloper przestał płacić za wykonane prace, przez co stracił płynność finansową. Nadmienił, że nie pamięta, jaki wynik finansowy uzyskała jego firma na koniec roku 2010, bo nie czytał tych dokumentów przedłożonych w kancelarii (...).

Wyjaśnienia B. H. (1) polegały na prawdzie jedynie w niewielkim zakresie. Otóż Sąd dał wiarę relacji oskarżonego H. odnoszącej się do okoliczności podjęcia współpracy z Kancelarią Doradców (...) & Wspólnicy, które znalazły potwierdzenie m. in. w zeznaniach A. Z. (1), który wskazywał, że większość klientów trafiało do kancelarii „z polecenia”.

Z kolei Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom B. H. (1), który zaprzeczał, aby był świadomy fałszowania dokumentacji złożonej wraz z wnioskiem kredytowym, czy też zaprzeczał zamiarowi wyłudzenia tego kredytu. Jak bowiem wskazywali zgodnie i konsekwentnie świadkowie A. Z. (1), Ł. M. oraz P. M. (1) wszyscy klienci, będący jednocześnie oskarżonymi w sprawie, w tym B. H. (1), mieli świadomość co do konieczności sfalszowania dokumentów wymaganych przez banki w związku z postępowaniami kredytowymi. Nie inaczej było w wypadku oskarżonego H., bo choć A. Z. (1) i Ł. M. nie potrafili przypomnieć sobie szczegółów związanych z procedowaniem wniosku B. H. (1), to zgodnie podkreślali, że skoro oskarżony H. był klientem kancelarii, to był również świadomy nielegalnego procederu wiążącego się z posługiwaniem się sfalszowanymi dokumentami w trakcie postępowania kredytowego. Ww. świadkowie podali, że wśród klientów kancelarii były osoby, które w rzeczywistości nie miały wiedzy na temat fałszowania dokumentacji, lecz osoby te nie występowały w przedmiotowej sprawie jako oskarżeni. Co więcej, z uwagi na szczególną procedurę kredytową w (...) Banku, polegającą na sporządzaniu wniosku kredytowego przez pracownika banku w obecności klienta, trudno uznać wyjaśnienia oskarżonego za szczere. W trakcie takiej rozmowy pracownik banku zadał szereg pytań, a oskarżony posługiwał się wówczas danymi sfalszowanymi przez pracowników kancelarii, nieznajdującymi potwierdzenia w rzeczywistości. Trudno zatem uznać za wiarygodną wersję B. H. (1) co do jego niewiedzy w zakresie podrabiania dokumentów przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, a które zostały przedłożone w banku w celu uzyskania kredytu. Zresztą główna linia obrony oskarżonego sprowadzała się do stwierdzenia, że nie wiedział o tym, iż kancelaria dostarczyła do banku nieprawdziwe dokumenty, gdyż przekazał A. Z. (1) i osobom z nim współpracującym zestaw prawdziwych i rzetelnych dokumentów zawierających rzetelne dane, obrazujące faktyczną sytuację jego firmy. Skoro jednak tak, to jak wyjaśnić fakt bezkrytycznego, bez czytania, jak zapewnia oskarżony, podpisywania szeregu dokumentów, a nie jedynie wniosku kredytowego, który z reguły liczył jedynie kilka kartek. Skoro oskarżony dostarczył do kancelarii komplet rzetelnych i zgodnych z rzeczywistością dokumentów, to dlaczego nie został od razu sporządzony

na ich podstawie wnioszek kredytowy do banku. Okoliczności te wskazują, że to A. Z. (1) i jego wspólnik Ł. M. oraz P. M. (1), zeznając o „pouczeniu” klientów o konieczności sfalszowania dokumentów i ewentualnych konsekwencjach prawno-karnych ujawnienia tego faktu, mówili o zdarzeniach tak, jak one faktycznie przebiegały. Reasumując, oskarżony zajął, odnosząc się do zarzutów, stanowisko procesowe odpowiadające przyjętej linii obrony, dlatego wartość dowodowa tych wyjaśnień jest przydatna jedynie w niewielkiej części, tj. w zakresie opisu przebiegu zdarzeń związanych z uzyskiwaniem przez oskarżonego za pośrednictwem kancelarii (...) kredytu, ale wartość ta zarazem spada jeśli chodzi o świadomość oskarżonego co do fałszowania dostarczonych do kancelarii przez niego dokumentów i następnie przekazania ich w formie podrobionej do banku.

Za niewiarygodne i nielogiczne Sąd uznał także wyjaśnienia B. H. (1) odnoszące się do rzekomego zawierzenia pracownikom kancelarii objawiającego się nieprze czytaniem podpisanych osobiście przez oskarżonego dokumentów. Należy bowiem zauważyć, że oskarżony B. H. (1) uzyskał kredyt w Banku (...) SA reprezentując spółkę (...) Sp. z o.o. jako prezes tej spółki. Za niewiarygodną należało uznać relację oskarżonego, który miał podpisać dokumentację przygotowaną przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy bez zapoznawania się z jej treścią, podobnie postępując z umową kredytową podpisaną w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P.. Postawa oskarżonego jawi się jako skrajnie nieodpowiedzialna, co stoi w sprzeczności z oświadczeniem oskarżonego, który przekonywał, że prowadzenie spółki traktował poważnie i rzetelnie zajmował się sprawami spółki (...) Sp. z o.o. Trudno jednak uznać za poważne podpisanie dokumentacji sporządzonej przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy bez wcześniejszego zapoznania się z ich treścią i w ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego H. w powyższym zakresie miały na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej, nie znajdując jednocześnie pokrycia w rzeczywistości. Na kłamliwość wyjaśnień B. H. (1) wskazywały także konsekwentne relacje A. Z. (1), Ł. M. i P. M. (1), którzy zgodnie wskazywali, że klienci już na pierwszym spotkaniu byli informowani o konieczności sfalszowania oryginalnej dokumentacji dostarczonej pracownikom kancelarii. Nie zasługiwały także na podzielną wyjaśnienia oskarżonego, iż zamierzał spłacać kredyt i miał ku temu możliwości, skoro niespełna rok po zawarciu umowy kredytowej, bo już 13.01.2012r. umowa kredytowa została wypowiedziana przez (...) Bank SA z powodu zaprzestania jego spłacania, a bezskuteczna okazała się także prowadzona przez bank egzekucja tego kredytu. Oskarżony zresztą nie potrafił logicznie i przekonująco wytłumaczyć w jaki sposób zmieniła się sytuacja jego firmy, która miałaby spowodować zaprzestanie przez niego spłaty kredytu, poza ogólnikami dotyczącymi zaprzestania płatności przez kontrahentów.

Oskarżony G. F. (k. 35-38, 40-42 teczki osobowej oskarżonego G. F. w zw. z k. 1787-1788) w toku postępowania przygotowawczego i sądowego nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, odmawiając przed Sądem składania wyjaśnień, jednocześnie podtrzymując wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego, w których wskazał, że do kancelarii (...) trafił najprawdopodobniej z polecenia jednego z pracowników banku, chcąc uzyskać kredyt potrzebny mu na zakup towarów handlowych. Zwrócił się do firmy pośrednictwa kredytowego prowadzonej przez A. Z. (1), chcąc uniknąć skomplikowanych procedur bankowych. Nadmienił, że w trakcie rozmowy z A. Z. (1), mającej miejsce w siedzibie kancelarii, przekazał mu potrzebne dokumenty, zaś podczas kolejnego spotkania w siedzibie kancelarii podpisał wiele dokumentów, przy czym nie wiedział co to za dokumentacja. Podkreślił, że tego samego dnia podpisał umowę o kredyt w Banku (...). Wskazał, że spłaty kredytu dokonał w ciągu kilku miesięcy. Jednakże dodał, że przed zakończeniem spłacania tego kredytu w swojej firmie miał kontrolę pracowników banku kredytującego, z rozmowy z którymi wywnioskował, że bank miał wątpliwości co do możliwości uregulowania przez niego tego zobowiązania. G. F. zaprzeczył temu, by przedłożył w banku

sfalszowane dokumenty, a jeśli taka sytuacja miała miejsce, to stało się to wbrew jego woli i wiedzy. Nadmienił, że nadal współpracuje z Bankiem (...), obsługując kolejne kredyty.

Wyjaśnienia G. F. polegały na prawdzie jedynie w niewielkim zakresie. Otóż Sąd dał wiarę relacji oskarżonego F. odnoszącej się do okoliczności podjęcia współpracy z Kancelarią Doradców (...) & Wspólnicy, które znalazły potwierdzenie m. in. w zeznaniach A. Z. (1), który wskazywał, że większość klientów trafiało do kancelarii „z polecenia”. Za wiarygodne Sąd uznał również relację oskarżonego F. co do spłaty zaciągniętego w Banku (...), co znalazło potwierdzenie w zgromadzonej w akt sprawy dokumentacji bankowej.

Z kolei Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom G. F., który zaprzeczał, aby wiedział o fałszowaniu dokumentacji złożonej wraz z wnioskiem kredytowym, albowiem powyższa relacja oskarżonego była sprzeczna z konsekwentnymi wyjaśnieniami i zeznaniami występującymi w przedmiotowej sprawie w charakterze świadków A. Z. (1), Ł. M. oraz P. M. (1). Jak bowiem wskazywali wymienieni, wszyscy klienci, będący jednocześnie oskarżonymi w przedmiotowej sprawie, mieli świadomość co do konieczności sfalszowania dokumentów wymaganych przez banki w związku z prowadzonymi postępowaniami kredytowymi, o czym byli informowani przez pracowników kancelarii podczas pierwszego spotkania. Identyczna sytuacja miała miejsce w przypadku oskarżonego F., bo choć Ł. M. nie potrafił przypomnieć sobie szczegółów związanych z procedowaniem wniosku G. F., stale podkreślał, że skoro oskarżony F. był klientem kancelarii, zatem był świadomy nielegalnego procederu wiążącego się z posługiwaniem się sfalszowanymi dokumentami w trakcie postępowania kredytowego. Ponownie należy również wspomnieć, że świadkowie Z., a także Ł. i P. M. (1) podkreślali, że wśród klientów kancelarii były osoby, które rzeczywiście nie miały wiedzy na temat fałszowania dokumentacji, lecz osoby te nie występowały w przedmiotowej sprawie jako oskarżeni. Co więcej, z uwagi na szczególną procedurę kredytową w (...) Banku, polegającą na sporządzaniu wniosku kredytowego przez pracownika banku w obecności klienta, trudno uznać wyjaśnienia oskarżonego za szczere. W trakcie takiej rozmowy pracownik banku zadał szereg pytań, a oskarżony posługiwał się wówczas danymi sfalszowanymi przez pracowników kancelarii. Trudno zatem uznać za wiarygodną wersję G. F. co do jego niewiedzy w zakresie podrabiania dokumentów przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, zwłaszcza, że do wniosku kredytowego dołączono jako autentyczny podrobiony dokument w postaci odpisu deklaracji PIT – 36L o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 wraz z deklaracją PIT/B za rok podatkowy 2010, podczas gdy w rzeczywistości oskarżony G. F. rozliczał się na zasadach ogólnych (składał deklaracje PIT-36).

W przypadku oskarżonego R. M. (1) (k. 19-22, 32-34 teczki osobowej oskarżonego R. M. (1) w zw. z k. 1779) Sąd prowadził postępowanie za zgodą obrońcy oskarżonego pod nieobecność oskarżonego, dlatego poprzestano na odczytaniu wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego, w których R. M. (1) nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, nadmieniając, że prowadził działalność gospodarczą pod nazwą R. w zakresie handlu obwoźnego wyrobami wędliniarskimi. Podał, że w związku z chęcią rozwinięcia prowadzonej działalności zdecydował się na uzyskanie kredytu, w czym pomógł mu jego ojciec, A. M. (1), który skierował swojego syna do pośrednika kredytowego prowadzącego działalność w P.. Nadmienił, że do spotkania z pośrednikiem doszło w P., do którego dotarł pociągiem. Po odebraniu z dworca PKP, wspólnie z pośrednikiem udali się do siedziby firmy. Podał, że na spotkaniu wskazano mu jakie dokumenty musi skompletować w celu złożenia wniosku kredytowego. Wyjaśnił, że skompletował te dokumenty i ze wskazanymi dokumentami ponownie przyjechał do P., wręczył je pośrednikowi kredytowemu, podpisał wniosek kredytowy, a następnie udał się wraz z pośrednikiem do banku celem podpisania umowy o kredyt w oddziale Banku (...). Wskazał, że nie kojarzy nazwisk A. Z. (1), P. M. (1), Ł. M. oraz R. J. (1). R. M. (1) w tych wyjaśnieniach nie potrafił podać, poza nazwą banku kredytującego, danych firmy pośredniczącej w uzyskaniu kredytu i osób, z którymi się w

związku z tym kontaktował. Dodał przy tym, że kredyt zaciągnięty w Banku (...) S.A. przez cały czas obsługiwał.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom R. M. (1) jedynie co do okoliczności bezspornych, a mianowicie dotyczących współpracy z Kancelarią Doradców (...) & Wspólnicy, co potwierdził m. in. A. Z. (1), który wskazał, że z R. M. (1) odbyły się co najmniej dwa spotkania, zaś wcześniej w kancelarii pojawiał się również jego ojciec - A. M. (1), dla którego w rzeczywistości zaciągnięty został kredyt w (...) Banku. Z. nadmienił również, że zapamiętał tego klienta, ponieważ obaj mężczyźni dojeżdżali do P. pociągiem z L., a nawet była taka sytuacja, że A. M. (1) dzwonił i prosił, aby syna odebrać z dworca. Za wiarygodne Sąd uznał częściowo wyjaśnienia R. M. (1) co do spłacania zaciągniętego zobowiązania. Wprawdzie z pisma (...) Banku SA z dnia 17 października 2017 roku, wynika spłata całości zaciągniętego kredytu, to zaznaczyć należy, iż kredyt ten został wypowiedziany przez bank już 5.01.2012r., wobec zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej od 31.10.2011r. przez firmę (...), a oskarżony zaczął spłacać zadłużenie na rzecz Banku dopiero po wszczęciu postępowania karnego (wcześniej nawet egzekucja bankowa była bezskuteczna). Dowodzi to zdaniem Sądu, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie przyznającego się do wyłudzenia tego kredytu, w rzeczywistości oskarżony działał z zamiarem doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie w błąd co do możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętego przy pomocy podrobionych i nierzetelnych dokumentów zobowiązania finansowego. Sam fakt zaprzestanie działalności gospodarczej przez oskarżonego już w październiku 2011r., okoliczności dotyczące pomocy A. M. (1) przy załatwianiu tego kredytu, świadczą zdaniem Sądu jednoznacznie o tym, jak też wynika z zeznań A. Z. (1), że ów kredyt w rzeczywistości przeznaczony był dla ojca oskarżonego. To natomiast potwierdza ustalenia Sądu, iż oskarżony R. M. (1) nie miał ani możliwości, ani zamiaru spłacać zaciągniętego kredytu, wprowadzając tym samym w błąd pracowników banku i doprowadzając bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości, posługując się przy tym nierzetelnymi i podrobionymi dokumentami dotyczącymi wysokości osiągniętych dochodów z prowadzenia działalności gospodarczej i składając nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej za lata 2009 – 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego. Wyjaśnienia oskarżonego nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu oszustwa, w tym oszustwa kredytowego, nie wytrzymują krytyki i nie mogą się ostać, stanowiąc jedynie wyraz przyjętej linii obrony. Sąd jako kłamliwe ocenił zatem wyjaśnienia R. M. (1), w których zaprzeczał swojemu sprawstwu w zakresie zarzucanego mu czynu. Oświadczenie procesowe oskarżonego nie znalazło bowiem potwierdzenia w zeznaniach A. Z. (1), Ł. M. oraz P. M. (1), którzy wskazywali, że wszyscy klienci, będący oskarżonymi w przedmiotowej sprawie, mieli świadomość co do konieczności sfalszowania dokumentów wymaganych przez banki w związku z postępowaniami kredytowymi, o czym klienci byli informowani przez pracowników kancelarii w trakcie pierwszego spotkania. Jednocześnie R. M. (1), zgodnie z zeznaniami przywołanych świadków, nie należał do klientów kancelarii, którzy nie mieli wiedzy co do fałszowania dokumentacji mającej następnie posłużyć do uzyskania stosowanego kredytu bądź pożyczki. Nie polegały również na prawdzie wyjaśnienia oskarżonego M. odnoszące się do osobistego złożenia przez oskarżonego wypełnionego wniosku kredytowego, albowiem procedura związana z uzyskaniem kredytu gotówkowego obowiązująca w Banku (...) przewidywała, że to pracownik banku był odpowiedzialny za wypełnienie wniosku kredytowego w obecności klienta, zaś zadaniem klienta było jedynie ewentualne odpowiadanie na pytania zadawane przez pracownika banku. W związku z przywołaną wyżej procedurą kredytową w Banku (...), trudno uznać wyjaśnienia oskarżonego co do jego niewiedzy o fałszowaniu dokumentacji za szczerą. W trakcie spotkania mającego na celu sporządzenie wniosku kredytowego, oskarżony posługiwał się wówczas danymi sfalszowanymi przez pracowników kancelarii, tj. wynikającymi z podrobionych dokumentów. Trudno zatem uznać za wiarygodną

wersję R. M. (1) co do jego niewiedzy w zakresie podrabiania dokumentów przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy.

Oskarżona I. T. (k. 47-51, 146-148 teczki osobowej oskarżonej I. T. w zw. z k. 1782-1784, 2457-2459) na rozprawie głównej nie przyznała się do stawianego jej zarzutu, podtrzymując wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego. Wyjaśniła, że o działalności A. Z. (1) dowiedziała się z Internetu, gdzie znalazła informacje o dobrych opiniach oraz długoletnim istnieniu firmy. Podała, że również pracownik oddziału Banku (...) we W. poradził jej, by skontaktowała się z firmą zajmującą się pośrednictwem kredytowym, ponieważ jej samej trudno będzie zgromadzić wszystkie potrzebne dokumenty. Wskazała, że planowała otwarcie działalności gospodarczej w P., gdzie przy okazji oglądania lokali udała się na spotkanie z pracownikami kancelarii. Wyjaśniła, że w siedzibie firmy odbyła rozmowę z panami M. i Z.. Wskazała, że mężczyźni podali jej listę dokumentów, które będą wymagane w postępowaniu kredytowym, np. PIT, zaświadczenia z urzędu skarbowego. Nadmieniła, że potrzebne dokumenty przesała mailem. Zaprzeczyła, by miała przekazać pracownikom kancelarii fałszywe dokumenty. Podkreśliła, że prowadzona firma przynosiła dochody, zaś jedynym powodem, dla którego skontaktowała się z firmą (...), była konieczność skompletowania obszernej dokumentacji, z czym mogła sobie nie poradzić. Podała, że potrzebowała kredytu na kwotę 500.000 złotych, natomiast pracownicy A. Z. (1) proponowali jej możliwość uzyskania wyższego kredytu, np. na remont domu, którego zakupem była zainteresowana. Wyjaśniła, że po jakimś czasie otrzymała telefon, że jest decyzja z banku. Wskazała, że nigdy w banku nie była sama i zawsze towarzyszył jej któryś z pracowników kancelarii. Nadmieniła, że dwukrotnie była w banku, raz podpisywała umowę o kredyt, a drugi raz w celu uruchomienia kredytu. Po otrzymaniu decyzji o przyznaniu kredytu, zapłaciła kancelarii (...) 5% prowizji od kwoty uzyskanego kredytu. Wskazała, że przekazała pracownikom kancelarii również czystą kartkę papieru z jej podpisem, na wypadek konieczności złożenia kolejnych dokumentów. Wyjaśniła, że po jakimś czasie otrzymała telefon z oddziału (...) w W., w którym udostępniono jej teczkę dokumentacji kredytowej. Od razu zorientowała się, że nie wszystkie dokumenty były prawdziwe, m. in. potwierdzenia przelewów do R. S. (1), wysokość dochodów w PIT. Podała, że treści tych dokumentów nigdy nie widziała i ich nie sporządziła. Wysokość dochodów w zeznaniu podatkowych była według niej „nierealna”. Na pytanie Sądu oświadczyła, że rozumie język polski bardzo dobrze i nie ma potrzeby, by korzystała z pomocy tłumacza. Dodała, że w banku pracownik szybko tłumaczył, a ona tylko stawiała parafki, nie czytała dokumentów. W postępowaniu przygotowawczym oskarżona wyjaśniała, że A. Z. (1), z którym oskarżona ta się kontaktowała podał jej listę dokumentów niezbędnych do wniosku o udzielenie przez bank kredytu hipotecznego na zakup nieruchomości. W czasie kolejnej wizyty w siedzibie kancelarii I. T. dostarczyła te dokumenty, które przygotowała jej księgowa obsługująca firmę oskarżonej w zakresie finansowo-księgowym. Oskarżona podała nadto, że w kancelarii nie podpisywała żadnych dokumentów poza pełnomocnictwem do reprezentowania jej w trakcie procedur bankowych. I. T. wyjaśniła także, że w banku kredytującym, tj. (...), była 2 razy, po raz pierwszy by podpisać umowę, a następnie w celu uruchomienia środków kredytowych. Za uzyskanie kredytu oskarżona zapłaciła kancelarii prowizję w wysokości 50.000 zł., przy czym płatność została zrealizowana w 2 lub 3 ratach, choć jednocześnie przyznała, że nie otrzymała faktury potwierdzającej wypłacenie prowizji. I. T. w wyjaśnieniach przyznała również, że bank kredytujący poinformował ją o sfałszowaniu dokumentów załączonych do wniosku kredytowego i okazano jej te dokumenty, które, jak stwierdziła odbiegały w treści od tych jakie przekazała Z.. I. T. stwierdziła jednak, że nic nie wiedziała o sfałszowaniu dokumentów i podkreśliła, że do kancelarii pośredniczącej w uzyskaniu kredytu dostarczyła dokumenty oryginalne i zgodne ze stanem faktycznym.

Sąd uznał wyjaśnienia I. T. za wiarygodne w niewielkim zakresie. Na prawdzie polegały wyjaśnienia I. T. co do sposobu, w jaki dowiedziała się o działalności prowadzonej przez A. Z. (1), które znalazły potwierdzenie m. in. w relacji A. Z. (1), który podkreślał, że większość klientów trafiało do kancelarii „z polecenia” innych klientów bądź pracowników banków. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom I. T. również co do okoliczności i przedmiotu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, co znalazło potwierdzenie w zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji firmowej oraz w zeznaniach A. Z. (1), który wskazał że oskarżona prowadziła we W. sklep z futrami oraz ekskluzywną odzieżą.

Z kolei za nieprawdziwe Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej jakoby do kancelarii (...) trafiła przy okazji poszukiwania lokalu na otwarcie działalności gospodarczej w P.. Jak wynika z zeznań P. M. (1) i Ł. M., oskarżona T. potrzebowała środków finansowych na zakup nieruchomości zlokalizowanej we W., a nie jak wskazywała na rozpoczęcie działalności w P.. Co więcej, kredyt hipoteczny o numerze (...) udzielono w celu zakupu domu mieszkalnego oraz refinansowania kosztów zakupu lokalu mieszkalnego, a nie jak wskazywała oskarżona T., na cele związane z planowaną działalnością gospodarczą. Sąd uznał za niewiarygodne także wyjaśnienia oskarżonej T., w których wskazywała, że nie wiedziała o fałszowaniu dokumentów mających posłużyć do uzyskania stosownego kredytu. Wyjaśnienia I. T. nie wytrzymały krytyki wobec konsekwentnych i spójnych relacji procesowych P. M. (1), który wskazał, że I. T. była klientką kancelarii zainteresowaną zakupem nieruchomości na terenie W., co najmniej kilkakrotnie odwiedzając siedzibę kancelarii w P.. W trakcie spotkań nie dała po sobie poznać, że czegokolwiek nie rozumiała, też jeżeli chodzi o procedury bankowe, miała także świadomość, że dokumenty przekazane pracownikom kancelarii zostaną sfalszowane. Na okoliczność posługiwania się podczas rozmów prowadzonych z I. T. sformułowaniami typu „sfalszowane”, „podrobione” wskazywał w swoich zeznaniach A. Z. (1), który jednocześnie nie był pewien, czy oskarżona T. w dostateczny sposób rozumiała język polski. Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia I. T., w których podawała, że jedyną przyczyną, dla której skorzystała z usług kancelarii (...) była konieczność zgromadzenia znacznej ilości dokumentów, z czym I. T. miała mieć problem. Wyjaśnienia I. T. w powyższym zakresie stały w jawnej sprzeczności z konsekwentnymi zeznaniami A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M., którzy zgodnie wskazywali, że osobami trafiającymi do kancelarii były „z polecenia”, które były świadome sposobu działania kancelarii. Co więcej, trudno za logiczne skorzystanie z usług kancelarii (...), skoro I. T. na stałe mieszkała we W.. Za nielogiczne wreszcie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej co do zaprzeczenia przedłożenia w kancelarii (...) sfalszowanych dokumentów, mających następnie posłużyć do uzyskania kredytu. Zgodnie z konsekwentnymi zeznaniami A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M. ustalono, że klienci na pierwszym spotkaniu przekazywali pracownikom spółki prawdziwe dokumenty dotyczące prowadzonych działalności gospodarczych, które następnie były przerabiane przez pracowników kancelarii. Oczywistym jest zatem, że I. T. przekazała kancelarii prawdziwą dokumentację, która w swej treści odpowiadała rzeczywistości, zaś do wniosków kredytowych dołączano dokumenty przerobione, które umożliwiały uzyskanie stosowanego kredytu bądź pożyczki. Powyższe wyjaśnienia nie znalazły potwierdzenia w relacji A. Z. (1), który wskazywał, że procedura z każdym klientem wyglądała w ten sposób, że po przerobieniu dostarczonych przez klienta dokumentów następowało kolejne spotkanie, w trakcie którego klient podpisywał gotowy wniosek kredytowy. Dopiero wtedy wniosek wraz z załączonymi przerobionymi dokumentami przekazywano do danego banku. Co więcej, wyjaśnienia oskarżonej co do złożenia podpisów na niewypełnionym wniosku kredytowym oraz czystej kartce nie znalazły potwierdzenia w relacji Ł. M., który zaprzeczył, aby w przypadku oskarżonych występujących w przedmiotowej sprawie kancelaria działała na podstawie niewypełnionych wniosków oraz podpisów in blanco. Tego typu działania, zgodnie z zeznaniami Ł. M., zarezerwowane były dla stałych klientów

biura. Powyższe wyjaśnienia oskarżonej nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, a były jedynie nieudolną próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej. Główna linia obrony oskarżonej sprowadzała się zatem do stwierdzenia, że nie wiedziała o tym, iż kancelaria dostarczyła do banku nieprawdziwe dokumenty, gdyż przekazała A. Z. (1) i osobom z nim współpracującym zestaw prawdziwych i rzetelnych dokumentów zawierających rzetelne dane, obrazujące faktyczną sytuację jej działalności gospodarczej. Skoro jednak tak, to jak wyjaśnić fakt bezkrytycznego, bez czytania, jak zapewnia oskarżona, podpisywania szeregu dokumentów, w tym pustej kartki in blanco, a nie jedynie wniosku kredytowego, który z reguły liczył jedynie kilka kartek. Skoro oskarżona dostarczyła do kancelarii komplet rzetelnych i zgodnych z rzeczywistością dokumentów, to dlaczego nie został od razu sporządzony na ich podstawie wniosek kredytowy do banku. Okoliczności te wskazują, że to P. M. (1), zeznając o „pouczeniu” klientów o konieczności sfalszowania dokumentów i ewentualnych konsekwencjach prawnokarnych ujawnienia tego faktu, mówili o zdarzeniach tak, jak one faktycznie przebiegały. Reasumując, oskarżona zajęła, odnosząc się do zarzutu, stanowisko procesowe odpowiadające przyjętej linii obrony, dlatego wartość dowodowa tych wyjaśnień jest przydatna jedynie w niewielkiej części, tj. w zakresie opisu przebiegu zdarzeń związanych z uzyskiwaniem przez oskarżoną za pośrednictwem kancelarii (...) kredytu, ale wartość ta zarazem spada jeśli chodzi o świadomość oskarżonej co do fałszowania dostarczonych do kancelarii przez nią dokumentów i następnie przekazania ich w formie podrobionej do banku. Jednakże z uwagi na specyfikę tego postępowania wyjaśnienia oskarżonej nie pełnią doniosłej roli, w szczególności w świetle opinii biegłych, którzy badali zabezpieczone w toku śledztwa nośniki danych teleinformatycznych i wyodrębnili w ich zawartości pliki zawierające zarówno fałszowane dokumenty dotyczące zarzutów oskarżonej, jak i korespondencję elektroniczną, pomiędzy oskarżoną, a kancelarią.

Przechodząc do wartościowania wypowiedzi kolejnych osób, które w toku niniejszego procesu posiadały status świadków i niewątpliwie dysponowały wiedzą dotyczącą zdarzeń objętych aktem oskarżenia, zaznaczyć należy, że niektórzy z nich byli uprawnieni do odmowy złożenia zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k., albowiem w innej toczącej się sprawie byli podejrzani o współudział w przestępstwach objętym postępowaniem, co nie mogło pozostać bez wpływu na ocenę ich wiarygodności. Taka sytuacja dotyczyła głównych świadków oskarżenia, a mianowicie A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O., którzy wielokrotnie przesłuchiwani złożyli w swojej wyjaśnienia istotne z punktu widzenia wydanego rozstrzygnięcia (A. Z. (1) – teczka osobowa A. Z. (1) k. 1-10, 11-18, 19-27, 28-33, 34-43, 44-50, 51-55, 56-65, 66-76, 77-90, 91-107; P. M. (1) – teczka osobowa P. M. (1) k. 1-6, 7-11, 12-16, 17-20, 21-25, 26-31, 32-66, 67-83; Ł. M. – teczka osobowa Ł. M. k. 1-8, 9-19, 20-32, 33-45, 46-58, 59-65, 66-72, 73-83, 84-99, 100-116; E. O. – teczka osobowa E. O. k. 1-3, 4-8, 9-15, 16-18, 19-34; P. O. – teczka osobowa P. O. k. 1-3, 4-10, 11-47, 48-63). Z uwagi na obszerność wyjaśnień i zeznań tych świadków, z których A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M. nie skorzystali przed Sądem z prawa odmowy składania zeznań w trybie art. 182 § 3 k.p.k., niecelowym byłoby ich przytaczanie, tym bardziej że w większości dotyczą one przestępczej działalności osób nie objętych niniejszym postępowaniem. Analiza ich wypowiedzi unaocznia, że o przestępczym procederze uskutecznianym przez osoby oskarżone w niniejszej sprawie świadkowie ci opowiedzieli w sprawie, w której sami byli podejrzani o popełnienie szeregu przestępstw dotyczących działania zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz dokumentom, polegających na zawieraniu umów o różnego rodzaju kredyty z oddziałami banków zlokalizowanych głównie na terenie P., ale także w innych miejscowościach na obszarze kraju, przy wykorzystaniu podrobionych i nierzetelnych dokumentów potwierdzających wysokość dochodów osiąganych przez kredytobiorców, które były załączane do wniosków kredytowych. Wówczas wypowiedzi tych pięciu świadków były szczególnie dokładne i miały m.in. na celu zasygnalizowanie organom ścigania, jaką wiedzą dysponują. Poza tym mówiąc o tym przestępczym procederze prowadzonym na szeroką skalę, siłą rzeczy świadkowie ci musieli

wskazać osoby, które także brały udział w tym procederze, z którymi oni współpracowali i jaka była rola poszczególnych osób, jaki ich udział chociażby w podrabianiu dokumentów przedkładanych w bankach, wskazując m.in. na rolę oskarżonych w tej sprawie P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T.. A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. w kolejnych wyjaśnieniach w miarę rozwoju postępowania przygotowawczego podawali szereg szczegółowych okoliczności dotyczących analizowanych przestępstw, na które skierowana była uwaga organów ścigania. W tym miejscu wskazać należy, że wartościując zeznania i wyjaśnienia A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O., Sąd Okręgowy miał na uwadze, że dla przyjęcia pomówienia za podstawę ustaleń faktycznych trzeba, aby wyjaśnienia te były nie tylko logiczne, konsekwentne, ale również wsparte, choćby częściowo, innymi dowodami, które bezpośrednio lub choćby pośrednio potwierdziłyby wyjaśnienia pomawiającego. W ocenie Sądu wypowiedzi tych świadków charakteryzują te przymioty i – co do zasady – brak było podstaw do negowania wiarygodności ich twierdzeń. Po pierwsze wskazać należy, że opisując swoją przestępczą działalność i innych osób współdziałających z Kancelarią (...), a także osób oskarżonych w tej sprawie, świadkowie ci wiedzieli, bo albo były te zachowania też ich udziałem, albo byli ich świadkiem, albo wiedzę na ten temat mieli od innych osób w ten proceder zaangażowany, niemniej jednak świadkowie ci w żaden sposób nie umniejszali swojej roli w dopuszczeniu się zarzuconych im przestępstw. Po drugie, mimo wielokrotnych przesłuchań, ilości zdarzeń, o których relacjonują A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1) (ci trzej także w Sądzie, nie korzystając z prawa do odmowy składania zeznań), E. O. i P. O. - w tym i w innych procesach - oraz mimo upływu czasu od ich zaistnienia, ich wypowiedzi są zasadniczo konsekwentne, a pewne drobne sprzeczności i sporadyczne odwoływanie się do niepamięci, świadczy tylko o tym, że faktycznie o czymś już dokładnie nie pamiętali. Poza tym gdyby uznać, że całość zdarzeń, o których relacjonują świadkowie, to tylko ich wymysły, to wówczas musieliby się wszyscy ci świadkowie charakteryzować nadzwyczajnymi zdolnościami do konfabulacji i łączenia faktów z fantazją, a do tego nadprzeciętną zdolnością zapamiętywania, gdyż opowiadając w różnych sprawach o powiązanych ze sobą zdarzeniach musiałby w końcu zacząć się w swoich kłamstwach po prostu plątać. Analiza wypowiedzi świadków A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. pozwala jednak uznać, że dotychczas to nie miało miejsca i to pomimo składania szeregu zeznań i wyjaśnień na przestrzeni kilku lat. Ponadto, nawet jeśli w toku niniejszego procesu wielokrotnie były formułowane twierdzenia o fałszywości wypowiedzianych przez świadków pomówień, to jednak czyniły to osoby, które były zainteresowane jego zdyskredytowaniem w swoich sprawach. Co ważniejsze jednak, ich wypowiedzi znajdują potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie i to zarówno o charakterze osobowym, jak i rzeczowym. W szczególności potwierdzają je – w uznanym za wiarygodny zakresie – twierdzenia świadków – pracowników banków, w których oskarżeni przedkładali podrobione i nierzetelne dokumenty w celu uzyskania kredytów za pośrednictwem i z pomocą pracowników Kancelarii (...), choć nie każda z tych osób mówiła o wszystkich zdarzeniach będących przedmiotem karnoprawnej oceny w toku niniejszego procesu. Poza tym zeznania świadków A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. znajdują oparcie w innych wiarygodnych dowodach. Wszak fakt podrobienia przedłożonych wraz z wnioskami kredytowymi, przez wszystkich oskarżonych, wyżej opisanych dokumentów został zweryfikowany w toku niniejszego śledztwa u wystawców bądź deponentów ich oryginałów, a ustalenie tej okoliczności nie wymagało żadnych szczególnych badań, wystarczyło jedynie porównanie dokumentów złożonych w bankach z tymi, które otrzymano w toku postępowania od właściwych urzędów lub instytucji. Jeśli chodzi o deklaracje podatkowe pozyskane w toku śledztwa z właściwych dla miejsca zamieszkania oskarżonych, urzędów skarbowych, które zostały włączone do przyporządkowanych poszczególnym kredytom teczek tematycznych, to odpisy zeznań złożonych przez oskarżonych całkowicie różnią się od tych, które zostały przedłożone w oddziałach pokrzywdzonych banków. Różnice te nie tylko odnoszą się do wartości pieniężnych przychodów, dochodów i zysków uwidocznionych w stosownych rubrykach deklaracji podatkowych, co jest oczywiste ze względu na cel w jakim miały one być użyte

i co za ich pomocą kredytobiorcy zamierzali osiągnąć, ale także różnice te odnoszą się do strony formalnej ponieważ formularzy zeznań podatkowych przedłożone w bankach opatrzone zostały podrobionymi pieczętkami urzędowymi, mającymi uwiarygodnić przedmiotowe dokumenty. Ponadto występowały również różnice w rodzaju deklaracji podatkowej złożonej w urzędzie skarbowym, z tą która została przedłożona w banku, tak jak to było w sytuacji I. M., która faktycznie we właściwym urzędzie skarbowym rozliczała się za pomocą deklaracji PIT-36, a w dokumentacji bankowej przedłożone były rodzajowo inne deklaracje PIT-36L. Nadmienić należy, że zeznania świadków A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. znajdują potwierdzenie także w innych wiarygodnych dowodach, ponieważ o fackie dokonania fałszerstwa wyżej opisanych dokumentów świadczyło nie tylko proste porównanie ich. W toku śledztwa, w wyniku przeprowadzonych przeszukań, zatrzymano i zabezpieczono u A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. nośniki danych teleinformatycznych (telefony komórkowe, komputery, laptopy itp.), które poddano następnie stosownym badaniom specjalistycznym, przeprowadzonym przez powołanych w ramach postępowania biegłych z zakresu informatyki. Biegli ci po zapoznaniu się z zawartością przedmiotowych nośników ujawnili pliki zawierające fałszowane dokumenty oraz korespondencję prowadzoną za pośrednictwem poczty elektronicznej pomiędzy sprawcami w kwestiach związanych z ustaleniami co do przyjmowanych w poszczególnych sprawach kredytowych parametrów ekonomicznych, które były następnie umieszczane w podrabianych dokumentach (załącznik nr 1,teczki osobowe R. M. (1) – k. 23-26, P. C. (1) – k. 46-60, W. C. – k. 24-27, I. M. – k. 55-132, B. M. (1) – k. 53-141, I. T. – k. 70-135). Reasumując, zeznania (wyjaśnienia) składane przez A. Z. (1), P. M. (1), Ł. M., E. O. i P. O., którzy bezpośrednio uczestniczyli w podrabianiu dokumentów i jednocześnie wskazują rolę oskarżonych w niniejszej sprawie w procederze pozyskiwania za ich pomocą kredytów i pożyczek bankowych, mają duże znaczenie dowodowe. Co istotne w toku śledztwa wielokrotnie przesłuchiowano A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M., którzy w swoich wyjaśnieniach zbieżnie opisywali sposób funkcjonowania „Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy”, kontakty z klientami firmy i metody gromadzenia i preparowania dokumentacji załączanej do wniosków kredytowych, jak również sposób wypełniania samych wniosków. Ponadto w trakcie przesłuchań wyżej wymienionym okazywano poszczególne teczki tematyczne związane z poszczególnymi kredytami, po czym ustosunkowywali się oni do tych zdarzeń wskazując na ich okoliczności i zachowanie kredytobiorców, w tym oskarżonych w tej sprawie P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T.. Istotne znaczenie w tym kontekście mają również wyjaśnienia składane przez E. O. i P. O., którzy także uczestniczyli w fałszowaniu dokumentów, a P. O. sporządzał nadto fałszywe pieczętki urzędowe służące do uwiarygodniania podrobionych dokumentów. Sąd w tym miejscu zaznacza, że wymienieni świadkowie wyjaśniali, zeznawali wielokrotnie, szczegółowo, zbieżnie, konsekwentnie i ich relacje procesowe pozwoliły na dokonanie nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, zwłaszcza, że korespondowały z dowodami w postaci dokumentów, opiniami biegłych. Wobec powyższego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zeznania i wyjaśnienia A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. są na tyle przekonujące, by uczynić je podstawą poczynionych w sprawie ustaleń. Zaznaczyć należy bowiem, że analiza wszystkich procesowych twierdzeń tych świadków wskazuje na ich konsekwencję, logikę, rzeczowość, spójność, zbieżność z innymi dowodami, co w konsekwencji pozwala uznać je za wiarygodny w pełni materiał dowodowy, mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Taką ocenę tych dowodów wspiera także fakt, iż zeznania (wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego ujawnione w trybie art. 391 § 2 k.p.k.) świadków A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, jak chociażby w dokumentacji zabezpieczonej w sprawie, opiniach biegłych, czy wyjaśnieniach tych osób, które przyznały się do popełniania zarzucanych im czynów. I właśnie całokształt tak zgromadzonego materiału dowodowego daje podstawy do nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych i w konsekwencji do przypisania wszystkich oskarżonym tj. P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T. winy w zakresie przedstawionych

im zarzutów. Wskazać zaś należy, że w swoich wyjaśnieniach A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. - przesłuchiwani w charakterze podejrzanych - podali w szczególności powody, dla których zdecydowali się na współpracę z organami ścigania, przy czym zaznaczyć należy, iż nie były one bezpośrednio związane z jakimkolwiek ich konfliktem z oskarżonymi występującymi w niniejszej sprawie, o których przestępczej działalności świadkowie ci (jako podejrzani) opowiedzieli niejako przy okazji ujawniania organom ścigania innych przestępstw, jakich m.in. oni sami dopuścili się, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nie objętymi aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Powyższe jest o tyle istotne, że świadkowie A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. nie wskazali na to, aby byli skonfliktowani z oskarżonymi w niniejszej sprawie, a i ci nie podali żadnych takich racjonalnych okoliczności, które świadczyłyby o interesie A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. w bezpodstawnym pomawianiu ich o dokonanie przestępstw będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Oczywiście Sąd zdaje sobie sprawę z tego, że osoby pomawiane przez A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. mogą próbować dyskredytować ich wiarygodność, twierdząc, że pomawiają innych, licząc na przychyłność organów ścigania, jeżeli chodzi o ich sytuację procesową (art. 60 § 3 i 4 k.k.), co zważywszy na istotę tych dowodów i ich charakter nakazuje weryfikować je ze szczególną ostrożnością, jednak w niniejszej sprawie brak jest podstaw, aby podważyć skutecznie wiarygodność świadków A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. , mając na uwadze wskazane wyżej argumenty przemawiające za taką, a nie inną oceną tych dowodów. Oceniając wyjaśnienia podejrzanych (czy też świadków, jak w niniejszej sprawie), obciążających innych podsądnych, należy mieć na uwadze argumentację zawartą w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7.10.1998r. II AKa 187/98 (vide: KZS 1998/11/37), iż „Kontrola dowodu z wyjaśnień współoskarżonego (w praktyce zwanych pomówieniami), a zresztą każdego dowodu osobowego, polega na sprawdzeniu:

- czy informacje tak uzyskane są przyznane przez pomówionego;
- czy są potwierdzone innymi dowodami, choćby w części;
- czy są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości, czy też po upływie czasu umożliwiającemu uknuć intrygi;
- czy pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego;
- czy są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające bądź inne niekonsekwencje;
- czy pochodzą od osoby nieposzlakowanej czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego;
- czy udzielający informacji sam siebie również obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością”.

Zważyć należy poza tym, a co jest istotne przy ocenie wiarygodności dowodu z pomówienia, że A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. nie przerzucają swoimi wyjaśnieniami / zeznaniami odpowiedzialności na inne osoby, gdyż opisując przestępstwa, o których posiadali wiedzę, jednocześnie sami siebie obciążają udziałem w nich, przytaczając szczegóły przestępczej działalności, wskazując na swoją i innych rolę w dokonywanych przestępstwach. Zdaniem Sądu zeznania (wyjaśnienia) A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O. są także konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych na różnych etapach postępowania, a Sąd o tym miał możliwość przekonać się, przesłuchując A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), jak również E. O. i P. O., którzy mimo, że skorzystali z prawa do odmowy składania zeznań w trybie art.

182 § 3 k.p.k., to podtrzymali wszystkie ujawnione w tym procesie wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. Reasumując, świadkowie A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), jak również E. O. i P. O. byli konsekwentnie w swoich zeznaniach i spójni, co tym bardziej utwierdza Sąd w prawdziwości ich oświadczeń procesowych. Istotne jest także, że te twierdzenia tych wszystkich głównych świadków oskarżenia zostały pozytywnie zweryfikowane także przy pomocy dowodów rzeczowych, bowiem w toku śledztwa zabezpieczono liczne dowody rzeczowe poddane następnie opiniom biegłych. Oceniając zatem zeznania (wyjaśnienia) A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), jak również E. O. i P. O. na potrzeby niniejszego postępowania i odnosząc je do oskarżonych w tej sprawie, a pomawianych przez w/w, stwierdzić należy, iż wersja tych świadków odnośnie przebiegu zdarzeń objętych zakresem tego postępowania jest spójna, konsekwentna, zbieżna z innymi dowodami, a przede wszystkim nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, czy też innych niekonsekwencji, które by ją dyskredytowały. Powyższe przesłanki pozwalające na pozytywną weryfikację tych dowodów z pomówień, tj. jak wskazano nie tylko osobowy materiał dowodowy wyżej wymieniony, czynią w ocenie Sądu zeznania świadków A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), jak również E. O. i P. O. wiarygodnymi i to niezależnie od tego, że pochodzą od przestępców, zainteresowanym także rozstrzygnięciem sprawy, wszak zeznawali w tym procesie po pouczeniu ich w trybie art. 182 § 3 k.p.k., a także mimo nie przyznania się do popełnienia wszystkich zarzucanych czynów przez pomawianych w tym procesie oskarżonych, a o których zeznawali (wyjaśniali) także A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O..

Wskazać także należy, że zeznania A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O., które Sąd uznał za wiarygodne są rzeczowe i logiczne, a świadkowie wskazywali skąd posiadają wiedzę na dany temat. Zeznania tych świadków Sąd uznał zatem za pełnowartościowy materiał dowodowy spełniający wszelkie kryteria wiarygodności. Zeznania (odczytane wyjaśnienia) te były bowiem spójne, szczegółowe i logiczne. Miały także stanowczy charakter. A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), jak również E. O. i P. O. są pewni zaistnienia zdarzeń, które opisywali. Jeżeli nie byli czegoś pewni, wprost wyjaśniali, że nie są w stanie sobie tego przypomnieć, bądź że „najprawdopodobniej” tak było, ich stwierdzenia nie są wówczas tak kategoryczne i jednoznaczne. Ponadto inne dowody zgromadzone w toku postępowania pozwoliły pozytywnie zweryfikować twierdzenia A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O.. Zeznania tych świadków potwierdzone zostały zeznaniami innych świadków, w szczególności pracowników poszczególnych banków, którzy opisując przebieg zdarzeń związanych z uzyskiwaniem przez oskarżonych kredytów i pożyczek, robili to w większości przypadków w sposób zbieżny z wersją A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O., co zostało szczegółowo wskazane przy ocenie poszczególnych dowodów osobowych. Istotne jest, że świadkowie ci nie tylko wskazują na udział w przestępstwach innych osób, ale obciążają również siebie.

Powyższe okoliczności jednoznacznie przemawiają za wiarygodnością oświadczeń (wyjaśnień, zeznań) procesowych A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O.. Są one natomiast niezwykle istotne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, a poniżej Sąd wskaże tylko te najważniejsze twierdzenia tych głównych świadków, które okazały się istotne z punktu widzenia dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń i wykazania sprawstwa oskarżonych P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T..

Dokonując ustaleń faktycznych za wyjątkowo istotne Sąd uznał zatem zeznania A. Z. (1) (k. 1-10, 11-18, 19-27, 28-33, 34-43, 44-50, 51-55, 56-65, 66-76, 77-90, 91-107 teczki osobowej A. Z. (1) w zw. z k. 2224-2240, 2289-2300, 2320-2327, 2336-2337), który na podstawie art. 182 § 3 k.p.k. był uprawniony do odmowy składania zeznań, jednak w toku prowadzonego postępowania nie skorzystał z tej możliwości. Ocena zeznań złożonych przez świadka została ograniczona do kwestii związanych z działalnością prowadzoną przez A. Z. (1) oraz osób oskarżonych w przedmiotowej sprawie. Świadek w tej materii złożył obszernie zeznania, podtrzymując jednocześnie wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego co do powyższej materii. Sąd uznał

za wiarygodną relację A. Z. (1) na okoliczność działań podejmowanych przez niego oraz pozostałych pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Świadek A. Z. (1) zeznał bowiem, że w ramach prowadzonej działalności zajmował się pozyskiwaniem kredytów bankowych dla klientów, którzy prowadzili działalność gospodarczą. W ramach tej działalności zajmował się m. in. przygotowaniem fałszywych dokumentów w celu uzyskiwania kredytów oraz pożyczek dla swoich klientów. Wskazał, że w 2005 roku poznał P. M. (1) i wykorzystując jego umiejętności zaczął pozyskiwać pojedyncze kredyty dla klientów na podstawie sfałszowanych dokumentów. Podał, że z uwagi na aresztowanie P. M. (1) w związku z toczącym się przeciwko niemu postępowaniem, za fałszowanie dokumentów odpowiedzialni byli E. O. oraz P. O., a od sierpnia 2006 roku także Ł. M., będący synem P. M. (1). Wskazał, że klienci pozyskiwani byli na zasadzie polecenia. Świadek zeznał, że po przedłożeniu przez klienta potrzebnych dokumentów, pracownicy kancelarii oceniali, czy istnieje możliwość uzyskania kredytu na podstawie prawdziwych dokumentów. W przypadku gdy dokumenty nie pozwoliłyby na uzyskanie kredytu, klient był informowany, że zostaną dokumenty podrobione, uprzedzając klientów o odpowiedzialności karnej z art. 297 § 1 k.k. Wskazał, że podstawą do fałszowania dokumentacji kredytowej były dokumenty dostarczone przez klientów, o czym ci ostatni byli informowani przez pracowników kancelarii. Zeznał, że po dokonaniu zmian w treści dokumentów klient przystawiał własną pieczęć firmową oraz podpisywał dany dokument. Wskazał, że na dokumentach PIT przedstawionych klientom do podpisania znajdowała się prezentata urzędu skarbowego, co jednoznacznie wskazywało, że dokumenty te są sfałszowane. Podkreślił, że kilku klientów kancelarii nie miało wiedzy na temat fałszowania dokumentów służących do uzyskania kredytu, jednak osób tych nie ma wśród oskarżonych w niniejszej sprawie. Podał, że kancelaria zawierała umowy o pośrednictwo kredytowe m. in. z (...), (...) SA, P., (...) Bankiem (...), (...) Bankiem oraz (...) Bankiem, z którym współpracowali za pośrednictwem M. L. (2), który posiadał pełnomocnictwo do zawierania umów kredytowych w swoim biurze. Świadek Z. nadmienił, że prowadząc nielegalną działalność nie posiadał kontaktów w poszczególnych bankach, dzięki którym procedura uzyskiwania kredytów była ułatwiona. Powyższa relacja A. Z. (1) była konsekwentna, co więcej została poparta relacjami procesowymi P. M. (1) i Ł. M., którzy współpracowali z A. Z. (1) w ramach przestępczego procederu. Zeznania ww. świadków były przy tym wyjątkowo logiczne i konsekwentne, co w ocenie Sądu wzmocniło ich wiarygodność.

Odnosząc się do poszczególnych oskarżonych A. Z. podał, że nie zna oskarżonych B. H. (1) oraz P. S., pozostali byli zaś klientami jego kancelarii. Świadek Z. podkreślił, że I. T. prowadziła sklep z futrami i ekskluzywną odzieżą. Zdaniem świadka była wiarygodnym płatnikiem i nie miała problemu ze spłatą kredytu. Wskazał, że jako osoba posiadająca obywatelstwo rosyjskie I. T. była specyficznym klientem, a z uwagi na słabą znajomość języka polskiego mogła nie wiedzieć o fałszowaniu dokumentów potrzebnych do uzyskania kredytu. Wskazał jednak, że w trakcie rozmów z I. T. posługiwał się sformułowaniami „podrobione”, „sfałszowane” w odniesieniu do dokumentacji kredytowej. Zeznał, że początkowo wraz z oskarżoną w siedzibie kancelarii pojawiał się jej mąż, później I. T. przychodziła sama. Podał, że jego zdaniem oskarżona T. mogła nie orientować się, że dokumenty użyte przy pozyskiwaniu kredytu mogły być sfałszowane. A. Z. (1) zeznał, że P. C. (1) była osobą bardzo młodą, gdy trafiła do kancelarii. Świadek podał, że była osobą inteligentną i pomimo, że działała pod wpływem rodziców, miała świadomość fałszowania dokumentacji kredytowej. Podał, że proces fałszowania dokumentów dla oskarżonych C. był wydłużony, z uwagi na fakt zamieszkiwania przez nie w W.. Z kolei odnosząc się do G. F. świadek Z. podał, że w przypadku tego klienta bank dowiedział się o sfałszowanych dokumentach. Oskarżony F. zwrócił się o zwrot prowizji, a następnie dokonał spłaty całości kredytu. Wiedział przy tym, że dokumenty przedłożone w banku w celu uzyskania kredytu były sfałszowane. Świadek Z. wskazał, że również oskarżony R. M. (1) miał świadomość podrabiania dokumentów użytych w trakcie postępowania kredytowego. Podał, że R. M. (1) trafił do kancelarii za pośrednictwem R. J. (1). Początkowo na spotkania w sprawie kredytu przyjeżdżał ojciec oskarżonego, jednak z uwagi na niemożność pozyskania kredytu, wniosek kredytowy został złożony w imieniu R. M. (1). Odnosząc się do oskarżonej I. M. świadek podał, że ta klientka wszystkie dokumenty podpisywała osobiście, choć działalność gospodarczą zarejestrowaną na oskarżoną w rzeczywistości prowadził jej mąż, który wiedział o nielegalnej działalności kancelarii. Wskazał, że kredyt przeznaczony był na zakup mieszkania od dewelopera (...). Podał, że do uzyskanego na fałszowanych dokumentach kredytu oskarżona uzyskała również pożyczkę w koncie osobistym, przy czym złożony wniosek nie obejmował tego produktu. Zeznał, że w przypadku (...) Banku (...) po pół roku od uzyskania kredytu bank sam proponował udzielenie drugiego kredytu, bazując na dokumentach złożonych do pierwszego wniosku, przy czym konieczna była zgoda klienta oraz

podpisanie stosownej umowy. Świadek Z. wskazał również, że w przypadku kredytu udzielonego oskarżonej M., kwota kredytu przewyższała cenę zakupu nieruchomości, zaś różnica przekazana została na rachunek oskarżonej. Świadek Z. zeznał, że B. M. (1) była klientką R. J. (1), która wielokrotnie zjawiała się w siedzibie kancelarii. Miała pełną świadomość co do sposobu załatwiania kredytów, z czego dwa z nich były kredytami hipotecznymi. Podał, że wśród sfałszowanych dokumentów były m. in. księga przychodów i rozchodów, zeznanie roczne PIT-36L, opinie o rachunkach bankowych czy też wyciągi z rachunków. W odniesieniu do kredytu uzyskanego z (...) Banku SA wskazał, że w jego uzyskaniu uczestniczył M. L. (2). Podkreślił, że oskarżona M. była informowana o możliwości odpowiedzialności z art. 297 § 1 k.k. Zeznał, że nie uczestniczył w przygotowywaniu dokumentacji kredytowej dla P. S., albowiem w tym czasie przebywał w areszcie. Zaznaczył, że znany jest mu S. W., który był jednym z pośredników kancelarii. Pośrednik ten współpracował również z P. M. (1), uzyskując kredyty bez wiedzy świadka Z.. Powyższe relacje ponownie znalazły potwierdzenie w zeznaniach P. M. (3) i Ł. M., którzy niekiedy nie byli co prawda w stanie przypomnieć sobie szczegółów współpracy z danym oskarżonym, jednak podobnie jak A. Z. (1) wskazywali, że wszyscy oskarżeni występujący w sprawie wiedzieli o fakcie posługiwania się sfałszowaną dokumentacją przy uzyskiwaniu kredytu.

Odnosząc się do wyjaśnień złożonych na etapie postępowania przygotowawczego Sąd pominie jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy wyjaśnienia A. Z. (1), w których szeroko omawia współpracę z osobami, z którymi współdziałał w ramach przestępczego procederu, a także tych, w których odnosi się do osób, które nie występują w przedmiotowej sprawie jako oskarżeni. A. Z. (1) występujący w sprawie III K 266/14 jako świadek podtrzymał swoją relację co do świadomości klientów kancelarii o użyciu sfałszowanych dokumentów w ramach prowadzonych postępowań kredytowych. W odniesieniu do poszczególnych oskarżonych występujących w sprawie III K 266/14 A. Z. (1) potwierdził, że B. M. (1) była klientką kancelarii mającą wiedzę o sposobie uzyskiwania kredytów. Podał, że oskarżona M. osobiście podpisała wszystkie wnioski kredytowe. Podtrzymał także, że I. T. podpisała się osobiście na wniosku kredytowym złożonym następnie w (...) SA, wskazując jednocześnie, że oskarżona mogła nie wiedzieć, co podpisuje. Podtrzymał swoją relację procesową co do nieznanomości P. S., wskazując, że nie brał udziału w fałszowaniu dokumentów potrzebnych do uzyskania stosownego kredytu. Podtrzymał, że I. M. osobiście podpisała przedłożoną dokumentację, choć szczegóły były omawiane z mężem oskarżonej, który miał świadomość, że dokumenty potrzebne do uzyskania kredytu zostaną sfałszowane. Świadek podtrzymał relację procesową co do R. M. (1), który był klientem kancelarii i miał wiedzę, że w celu uzyskania kredytu podpisuje sfałszowane dokumenty. W odniesieniu do oskarżonego B. H. (1) świadek podtrzymał swoje wyjaśnienia, jakoby nie pamiętał okoliczności załatwienia kredytu na cele związane z działalnością prowadzoną przez (...) B. H. (1). Wreszcie, w odniesieniu do oskarżonych P. i W. C. (1) podtrzymał, że obie były klientkami kancelarii. Miały również świadomość, że w celu uzyskania stosownych kredytów przedkładano sfałszowane dokumenty. Obie osobiście podpisywały wnioski kredytowe, zaś szczegóły kredytów omawiane były głównie z M. C. (1), odpowiednio ojcem i mężem oskarżonych.

Powyższe relacje procesowe złożone przez A. Z. (1) zdaniem Sądu w całości polegały na prawdzie. Świadek zeznał spójnie, logicznie, zaś gdy danych okoliczności nie pamiętał, informował o tym wprost. Jego zeznania były przy tym nad wyraz szczegółowe i konsekwentne, wyłączając początkowy etap postępowania, kiedy to swoimi wyjaśnieniami starał się przenieść odpowiedzialność wyłącznie na siebie, chroniąc jednocześnie pozostałych współsprawców. Okoliczności te nie mają jednak znaczenia przy rozstrzygnięciu w przedmiotowej sprawie, a sprawa A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1) oraz innych pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy została wyłączona do odrębnego postępowania. Zeznania A. Z. (1) znalazły również potwierdzenie w zeznaniach P. M. (1) i Ł. M., którzy podobnie jak świadek Z. wyczerpująco opisali sposób funkcjonowania kancelarii, potwierdzając, że ich klienci wiedzieli o konieczności sfałszowania dokumentów celem uzyskania pomocy finansowej.

Nie ulegało wątpliwości Sądu, że relacja procesowa A. Z. (1) potwierdziła, że wszyscy klienci kancelarii występujący w charakterze oskarżonych w przedmiotowej sprawie (przy uwzględnieniu uwag poczynionych wyżej i poniżej odnośnie I. T.) mieli świadomość wykorzystywania w ramach procederu uzyskiwania kredytów sfałszowanej dokumentacji, przede wszystkim w postaci zeznań podatkowych PIT, ksiąg przychodów i rozchodów, opinii o rachunkach bankowych, czy też wyciągów z prowadzonych rachunków. Jak bowiem wskazywał świadek Z. klienci już na pierwszym

spotkaniu byli informowani, że na podstawie przedstawionych dokumentów nie będą w stanie uzyskać określonego kredytu, zaś otrzymanie kredytu jest możliwe dzięki sfalszowaniu dostarczonych przez klientów dokumentów. Po odpowiednim przerobieniu przez pracowników kancelarii dokumentacji klienta, podpisywał on osobiście dokumenty, które następnie za pośrednictwem pracowników kancelarii bądź samych klientów były przedkładane w siedzibie oddziału danego banku. Niemożliwym jest – biorąc pod uwagę rozmiar prowadzonej działalności – by świadek zapamiętał wszystkie okoliczności związane z przygotowaniem dokumentów dla poszczególnych klientów, natomiast w swojej relacji wskazywał jednoznacznie, że wszyscy klienci występujący w przedmiotowej sprawie mieli świadomość, że dokumenty przedkładane do banku były sfalszowane. Jedyne wątpliwości świadka Z. odnosiły się do oskarżonej I. T., która jako osoba pochodzenia (...) mogła według Z. nie pojmować znaczenia wszystkich czynności podejmowanych w ramach uzyskiwania stosownego kredytu na jej rzecz. W tym zakresie wątpliwości nie mieli jednak świadkowie P. M. (1) i Ł. M., którzy jednoznacznie stwierdzili, że oskarżona I. T. biegle mówiła w języku polskim i była świadoma procedury fałszowania przekazanej dokumentacji mającej posłużyć do uzyskania kredytu. Zeznania A. Z. (1) zatem pozwoliły negatywnie zweryfikować wyjaśnienia tych oskarżonych, którzy konsekwentnie nie przyznawali się do stawianych im zarzutów.

Równie istotne dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie były zeznania świadka P. M. (1) (k. 1-6, 7-11, 12-16, 17-20, 21-25, 26-31, 32-66, 67-83 teczki osobowej P. M. (1) w zw. z k. 2373-2393, 2416-2419), który był jedną z osób faktycznie zajmujących się fałszowaniem dokumentacji mającej posłużyć do uzyskania stosownego kredytu dla klientów kancelarii. Świadek P. M. (1) nie skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k., podtrzymał w zdecydowanej większości wyjaśnienia złożone na etapie postępowania przygotowawczego, z wyjątkiem tych, w których odmawiał składania wyjaśnień.

Na wiarę zasłużyły zeznania P. M. (1) co do okoliczności podjęcia współpracy z A. Z. (1) w ramach Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, której współnikami byli A. Z. (1) i jego syn, Ł. M.. Wskazał, że kancelaria zajmowała się pośrednictwem w pozyskiwaniu kredytów bankowych dla osób fizycznych, a przede wszystkim dla firm i osób prowadzących działalność gospodarczą oraz spółek. Były to różne kredyty: obrotowe, inwestycyjne, w początkowym okresie głównie to były kredyty hipoteczne związane z refinansowaniem zakupów nieruchomości mieszkalnych. Zeznał, że od samego początku znaczna część klientów kancelarii to byli klienci lub firmy, którzy borykali się z mniejszymi lub większymi problemami finansowymi i w zdecydowanej większości przypadków klienci ci nie posiadali zdolności kredytowej, czyli takiej, która spełniałaby wymogi instytucji bankowych. Wskazał, że z tego względu zaczęli wspólnie z A. Z. (1) i Ł. M. fałszować dokumenty finansowe wymagane przez bank, głównie bilanse firm, zeznania podatkowe składane w urzędach skarbowych oraz dokumenty bankowe – zaświadczenia lub wyciągi bankowe, historie operacji bankowej. Zeznał, że przy przygotowywaniu sfalszowanych dokumentów pomagała mu siostra E. O., która zajmowała się przygotowaniem zeznań podatkowych, a także P. O. i L. S. (1). Ponadto P. M. (1) wskazał, że przed rozpoczęciem działalności prowadzonej w ramach Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, w nieformalny sposób przez okres dwóch lat współpracował z A. Z. (1), fałszując określone dokumenty. Powyższe relacje świadka były spójne, logiczne, znalazła również potwierdzenie w zeznaniach A. Z. (1) i Ł. M., a także E. O. i P. O., co czyni ten dowód w pełni wiarygodnym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. M. (1) dotyczące sposobu działania kancelarii wskazując, że kancelaria nie obsługiwała klientów „z ulicy” i nieznanymi pracownikom kancelarii, nierekomendowanymi przez innych klientów. Wskazał, że od początku kancelaria obsługiwała wąską grupę klientów, którym pomogła, których sprawy były skutecznie załatwione, przez co ci klienci rekomendowali i kierowali do kancelarii swoich znajomych jako klientów. Podkreślił, że klient, który po raz pierwszy trafił do kancelarii, to już przez osobę wprowadzającą był informowany o sposobie uzyskania kredytu bądź pożyczki. Wskazał, że skoro klient, który trafił do kancelarii podczas pierwszej rozmowy mówił, że wie, co trzeba zrobić, a zawsze regułą było to,

że jego wizyta była zapowiedziana przez osobę, która go poleciła i z reguły ta osoba oświadczała, że przyjedzie dana osoba, która wie o co chodzi. Podał, że w znakomitej większości do kancelarii trafiały osoby, które nie miały zdolności kredytowej, które gdzieś już wcześniej starały się o kredyt. Schemat wyglądał w ten sposób, że nowy klient trafiał do kancelarii, zaś na pierwszym spotkaniu miał przywieźć swoją prawdziwą dokumentację dotyczącą prowadzonej działalności gospodarczej, która następnie była fałszowana. Nadmienił, że klienci byli informowani wprost, że dokumentacja musi być sfalszowana, podrobiona. Od samego początku każdy z klientów wiedział według świadka w jakim celu te dokumenty się gromadzi. Wskazał, że po przygotowaniu dokumentacji, umawiano się z klientem w kancelarii, celem podpisania wszystkich dokumentów. Podał, że 2-3 podpisy klientów zostały sfalszowane przez pracowników kancelarii, ale nie dotyczy to osób, które są oskarżone w tej sprawie. Zeznał, że pracownicy bankowi nie byli wprowadzeni w całą procedurę związany z preparowaniem dokumentów.

Również zeznania świadka P. M. (1) odnoszące się do poszczególnych klientów kancelarii zasługiwały na walor wiarygodności, były bowiem spójne, logiczne i konsekwentne, znajdowały potwierdzenie w innych dowodach. P. M. (1) zeznał bowiem, że w odniesieniu do P. i W. C. (1) rozmowy prowadzone były odpowiednio z ojcem i mężem oskarżonych, z którym dokonywano wszelkich ustaleń i planów. Zeznał, że w przypadku P. C. (1) nie był w stanie jednoznacznie potwierdzić, że uczestniczyła w rozmowie, na której padały ustalenia dotyczące fałszowania dokumentów i zakresu tych prac. Nadmienił jednak, że cały czas pan C. zapewniał, że jego żona i córka wszystko wiedzą. Wskazał, że W. C. na pewno uczestniczyła w tej rozmowie i była świadoma sposobu uzyskania kredytu, zaś a co do P. C. (1) nie miał takiej pewności, bo to była młoda osoba. Zeznał, że w przypadku oskarżonych C. dokonano sfalszowania zeznań podatkowych za okres dwóch poprzednich lat, opinii bankowych oraz wyciągów bankowych. Nadmienił, że jest mu znane nazwisko G. F., natomiast nie był w stanie z pamięci przytoczyć informacji związanej z działaniami w związku z tym konkretnym kredytem. Podał, że kojarzy B. H. (1) jako klienta kancelarii nadmieniając, że nie zajmował się jego sprawą, natomiast pamięta nawet jak wyglądał i kojarzył go. Wskazał, że obaj byli osobami, które bodajże jednorazowo załatwiały coś za pośrednictwem kancelarii. Zeznał, że na pewno w obu wypadkach (F. i H.) były fałszowane dokumenty do uzyskania przez nich kredytów, bo nie pamiętał przypadku, aby nie były fałszowane dokumenty do uzyskania kredytów. Nie było bowiem klientów, którym nie fałszowano dokumentów do uzyskania kredytu. Świadek P. M. (1) zeznał, że kojarzy oskarżoną I. M., która miała być córką pana M.. Podał, że I. M. przyjeżdżała do biura gdzie podpisywała wszystkie dokumenty osobiście. Nie przypominał sobie faktu, by prowadził z nią bezpośrednio rozmowę uświadamiającą, natomiast wielokrotnie rozmowy takie były prowadzone z ojcem I. M., który zapewniał, że córka jest świadoma działań, jakie prowadzi kancelaria i podpisze wszystkie dokumenty. Nadmienił, że kredyt miał zostać pozyskany na zakup mieszkania od dewelopera (...) i to mógł być Bank (...) lub (...) Bank. Podał, że oskarżona M. podpisywała sfalszowane dokumenty w kancelarii, natomiast co do jej świadomości, to padały kilkakrotne zapewnienia ze strony pana M., że ta osoba jest wtajemniczona. Nie potrafił powiedzieć jaką kwotę uzyskała oskarżona M. jako tzw. górkę z kredytu na podstawie takiej procedury. Co do sfalszowanych dokumentów wskazał, że w przypadku I. M. najprawdopodobniej zostały sfalszowane zeznania PIT składane do urzędu skarbowego. Zeznał, że podpisując dokumenty, oskarżona M. musiała wiedzieć, co podpisuje. Potwierdził również, że kojarzy oskarżoną B. M. (1), która trafiła do biura z rekomendacji kogoś z klientów. Początkowo zgłosił się do kancelarii jej partner, zaś B. M. (1) przywiozła swoją dokumentację finansową. Nadmienił, że B. M. (1) kupiła jedno lub dwa mieszkania od dewelopera (...). Podał, że w tym przypadku miała miejsce sytuacja związana z przedłożeniem sfalszowanych dokumentów w postaci umowy przedwstępnej zakupu nieruchomości, z której treści wynikało potwierdzenie faktu wpłacenia wkładu własnego, który był różnicą między ceną zakupu mieszkania, a wartością wyceny, która bezpośrednio wpływała na wielkość kredytu.

W tym wypadku umowa kredytowa była tak skonstruowana, że kwota wynikająca z należnej zapłaty za mieszkanie była kierowana bezpośrednio na konto B., natomiast kwota wynikająca z refinansowania tzw. wkładu własnego wracała na konto kredytobiorcy, tj. oskarżonej M.. Świadek wskazał, że kojarzy nazwisko M., na rzecz którego była wykonywana dokumentacja, nie był w stanie przypomnieć sobie szczegółów współpracy. Wskazał, że przygotowanie dokumentacji na pewno było koordynowane przez świadka, bo doskonale pamiętał to nazwisko, natomiast nie był w stanie powiedzieć kto fizycznie uczestniczył w rozmowach z bankiem. Nadmienił, że oskarżony M. to był jeden z tzw. klientów jednorazowych, który po uzyskaniu kredytu nie współpracował dalej z kancelarią. Szczegółów dotyczących R. M. (1) nie był w stanie podać. Podał, że przez dłuższy czas nie kojarzył nazwiska oskarżonego P. S.. Wskazał, że miał wiedzę, że S. W. – jeden z pośredników kredytowych współpracujący z A. Z. (1) - zakupił za pieniądze uzyskane z kredytu trzy segmenty szeregowców pod C., jednak po pewnym czasie pojawiły się problemy z obsługą tego kredytu i S. W. kilkakrotnie będąc w kancelarii mówił o tym, że zamierza niejako ten kredyt przenieść na inną osobę. Wskazał, że po jakimś czasie S. W. zgłosił się do kancelarii i oświadczył, że ma takiego człowieka i cały czas w rozmowach, które na ten temat się toczyły nie użyto nazwiska (...). Nadmienił, że miał miejsce taki fakt, że S. W. poprosił go o przygotowanie dokumentacji finansowej, dostarczając jakieś dane, jednak świadek nie był w stanie ich powiązać z oskarżonym S.. O tym, że kupującym tę nieruchomość był oskarżony S., świadek dowiedział się w trakcie przesłuchania. P. M. (1) nadmienił również, że znana mu jest oskarżona I. T., która była zainteresowana kupnem nieruchomości na terenie W.. Trafiła do kancelarii poprzez pośrednika kredytowego z K.. I. T. była obywatelką (...). Podał, że kobieta ta kilkakrotnie przyjeżdżała do P., zaś w trakcie spotkań rozmawiano po polsku, ponieważ I. T. doskonale mówiła po polsku, mieszkając w Polsce od dłuższego czasu. Nie dała po sobie poznać, że czegokolwiek nie rozumiała, również jeżeli chodzi o procedury bankowe. Według świadka miała świadomość co trzeba zrobić i była doskonale zorientowana w procedurze. Wskazał, że wszystkie dokumenty finansowe w jej przypadku zostały sfalszowane. Dokumenty przygotowywała E. O..

Sąd uznał relacje procesowe złożone przez P. M. (1) za wiarygodne, były bowiem spójne, logiczne, a przede wszystkim konsekwentne. Jego zeznania potwierdziły, że wszyscy oskarżeni będący klientami Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy mieli świadomość, że przekazane kancelarii dokumenty w postaci zeznań podatkowych PIT, ksiąg przychodów i rozchodów, opinii o rachunkach bankowych, czy też wyciągów z prowadzonych rachunków zostaną podrobione, sfalszowane, a następnie przedłożone w odpowiednim banku w celu uzyskania kredytu bądź pożyczki gotówkowej. Klienci już na pierwszym spotkaniu byli według świadka informowani, że na podstawie przedstawionych dokumentów nie będą w stanie uzyskać określonego kredytu, zaś otrzymanie kredytu możliwe będzie dzięki sfalszowaniu dostarczonych przez klientów dokumentów. Po odpowiednim przerobieniu przez pracowników kancelarii dokumentacji klienta, podpisywał on osobiście dokumenty, które następnie za pośrednictwem pracowników kancelarii bądź samych klientów były przedkładane w siedzibie oddziału danego banku. Jednocześnie zeznania złożone przez P. M. (1) – potwierdzone zeznaniami A. Z. (1) oraz Ł. M., E. O. i P. O., a także zgromadzoną w sprawie dokumentacją kredytową – wskazywały na niewiarygodność wyjaśnień tych oskarżonych, którzy konsekwentnie nie przyznawali się do stawianych im zarzutów.

Za równie istotne przy dokonywaniu ustaleń faktycznych Sąd uznał zeznania Ł. M. (k. 1-8, 9-19, 20-32, 33-45, 46-58, 59-65, 66-72, 73-83, 84-99, 100-116 teczki osobowej Ł. M. w zw. z k. 2106-2112, 2112-2118, 2156-2160, 2284-2288), który podobnie jak A. Z. (1) i P. M. (1) nie skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k., składając wyczerpujące zeznania przed Sądem w niniejszej sprawie.

Za wiarygodne Sąd uznał relację procesową świadka co do okoliczności podjęcia współpracy z A. Z. (1) prowadzonej pod nazwą Kancelaria Doradców (...) i Wspólnicy oraz procedur związanych z właściwą działalnością kancelarii. Podał, że prowadzona działalność polegała głównie na pomocy

przy załatwianiu kredytów dla osób, które z uwagi na swoją sytuację finansową miały problem z ich normalnym uzyskaniem. W tym celu pracownicy kancelarii tworzyli nową dokumentację, która umożliwiała przyznanie klientowi kredytu w satysfakcjonującej go wysokości. Wskazał, że w przypadku klienta prowadzącego działalność gospodarczą były fałszowane sprawozdania finansowe roczne, bilanse i rachunki zysków i strat (w przypadku działalności działającej na pełnej księgowości) i książka przychodów i rozchodów dla klientów prowadzących działalność opodatkowaną w sposób uproszczony, a także wyciągi z rachunków bankowych wymagane m. in. przez Bank (...) SA. Zeznał, że fałszowaniem dokumentacji zajmowali się przede wszystkim P. M. (1), E. O. oraz P. O.. Nadmienił, że klienci byli informowani o konieczności sporządzenia sfalszowanych dokumentów, inaczej zresztą nie byłiby klientami kancelarii. Świadek Ł. M. podał, że klienci byli informowani – przede wszystkim przez A. Z. (1) - że konieczna jest przeróbka ich dokumentów finansowych i w zasadzie to była najważniejsza informacja dla klienta. Klienci według świadka godzili się na ingerencję w te dokumenty. Cała konkluzja tych rozmów sprowadzała się według świadka do wygenerowania nowych dokumentów na podstawie oryginałów, które znacznie różniły się treścią. Świadek nadmienił, że klienci kancelarii mieli świadomość, że bez tych podrobionych dokumentów nie są w stanie uzyskać z banku dofinansowania. Po sfalszowaniu dokumentów według świadka klient je podpisywał, a tak spreparowane dokumenty były następnie przedkładane w bankach. Wyjątkiem jak wskazał świadek był (...) Bank, gdzie wniosek kredytowy klient składał osobiście w oddziale banku. Klient otrzymywał następnie oczekiwaną przez niego kwotę kredytu, zaś kancelaria otrzymywała określoną prowizję. Zeznania Ł. M. były w powyższym zakresie spójne, logiczne i konsekwentne, znalazły również potwierdzenie w relacjach A. Z. (1) oraz P. M. (1), E. O. i P. O., a także w dokumentacji zgromadzonej w sprawie, w szczególności w postaci sfalszowanych dokumentów oraz ich rzetelnych odpowiedników pozyskanych od uprawnionych podmiotów, zestawionych ze sobą dla porównania, opiniach biegłych, wobec czego Sąd nie miał powodów, by uznać zeznania Ł. M. za niewiarygodne.

Na wiarę zasłużyły również zeznania Ł. M. odnoszące się do oskarżonych, którzy jak wskazał świadek byli klientami kancelarii i uzyskali kredyty na podstawie sfalszowanych dokumentów. Podał przy tym, że nie przypomina sobie nazwiska B. H. (1) oraz P. S.. Nie był w stanie przypomnieć sobie szczegółów związanych z kredytami udzielonymi poszczególnym oskarżonym z uwagi na rozmiar prowadzonej działalności i znaczny upływ czasu. Wskazał jedynie, że oskarżona I. T. kilkakrotnie pojawiała się w siedzibie kancelarii. Ostatecznie uzyskała kredyt hipoteczny z (...) SA na zakup nieruchomości zlokalizowanej pod W.. W odniesieniu do B. M. (1) nadmienił, że oskarżona miała świadomość fałszowania dokumentacji, którą osobiście podpisywała. Podobnie zeznał w odniesieniu do oskarżonych R. M. (1), I. M., G. F. oraz P. i W. C. (1). Ł. M. podał, że w przypadku klientów występujących w charakterze oskarżonych w przedmiotowej sprawie nie zdarzało się, by pobierano od nich podpisy in blanco oraz pieczętki firm na czystych kartkach. Wskazał bowiem, że tego typu działania podejmowane były jedynie wobec zaufanych klientów. Nadmienił również, że wśród oskarżonych nie było osób, które nie miały wiedzy na temat fałszowania dokumentów wymaganych przez banki. Zaprzeczył, aby w ramach prowadzonej działalności przestępczej fałszował podpisy klientów na dokumentach przerabianych dla potrzeb ich wniosków kredytowych, albowiem chodziło o to, żeby ten podpis wszędzie był taki sam. Jakiegokolwiek odstępstwa mogły bowiem wywołać wątpliwości wśród pracowników banku, czego on i współnicy w przestępczym procederze chcieli uniknąć. Na wiarę zasłużyły również zeznania świadka odnoszące się do osoby M. L. (2), działającego jako jeden z pośredników kancelarii, który na podstawie umowy z (...) Bankiem miał możliwość zawierania umów kredytowych poza siedzibą banku. Relację świadka potwierdzali swoimi zeznaniami zarówno A. Z. (1), jak i P. M. (1). Oceniając zatem depozycje procesowe złożone przez świadka Ł. M., Sąd uznał je za wiarygodne, były bowiem spójne, logiczne, a przede wszystkim konsekwentne. Jego zeznania potwierdziły, że wszyscy oskarżeni będący klientami Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy mieli świadomość, że przekazane kancelarii dokumenty w postaci zeznań podatkowych PIT, ksiąg przychodów i rozchodów, opinii o rachunkach bankowych, czy też wyciągów z prowadzonych rachunków zostaną sfalszowane, a następnie przedłożone w odpowiednim banku w celu uzyskania kredytu bądź pożyczki gotówkowej. Klienci już na pierwszym spotkaniu byli informowani, że na

podstawie przedstawionych dokumentów nie będą w stanie uzyskać określonego kredytu, zaś otrzymanie kredytu możliwe będzie dzięki sfalszowaniu dostarczonych przez klientów dokumentów. Po odpowiednim przerobieniu przez pracowników kancelarii dokumentacji klienta, klient – oskarżony według świadka podpisywał osobiście dokumenty, które następnie za pośrednictwem pracowników kancelarii bądź samych klientów - oskarżonych były przedkładane w siedzibie oddziału danego banku. Jednocześnie relacje procesowe Ł. M. – potwierdzone wyjaśnieniami i zeznaniami A. Z. (1) oraz P. M. (1), a także zgromadzoną w sprawie dokumentacją kredytową i opiniami biegłych – wskazywały na niewiarygodność wyjaśnień tych oskarżonych, którzy konsekwentnie nie przyznawali się do stawianych im zarzutów.

Świadek E. O. (k. 1-3, 4-8, 9-15, 16-18, 19-34 teczki osobowej E. O. w zw. z k. 2029-2030), skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań w tym postępowaniu na podstawie art. 182 § 3 k.p.k., a z uwagi na jej oświadczenie, iż nie będzie ustosunkowywać się do ujawnionych protokołów wyjaśnień, Sąd za zgodą stron ujawnił je w całości bez odczytywania. Sąd uznał depozycje procesowe E. O. za równie istotne przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, co zeznania świadków A. Z., P. M. (1) i Ł. M.. Relacja procesowa świadka (złożone w postępowaniu przygotowawczym w charakterze podejrzanego wyjaśnienia, ujawnione na rozprawie), w zdecydowanej większości polegała na prawdzie, albowiem E. O. potwierdziła, że po zatrudnieniu w kancelarii (...) dokonywała „poprawek” w dokumentach, które miały następnie posłużyć przy procedurze uzyskiwania kredytów oraz pożyczek finansowych. Rzeczone poprawki polegały na zwiększaniu odpowiednich parametrów finansowych. Podkreśliła, że za dokonywane czynności otrzymała określone wynagrodzenie wyliczane na podstawie prowadzonego zestawienia. Świadek potwierdziła z całą pewnością, że preparowała dokumenty następujących klientów kancelarii: I. M., P. C. (1), W. C. (1), I. T.. Powyższa relacja świadka znalazła potwierdzenie w zeznaniach A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M., które z uwagi na ich konsekwencję nie były przed Sąd kwestionowane. Zeznania E. O. potwierdziły tym samym fakt podrabiania dokumentacji klientów kancelarii, którzy bez odpowiedniej ingerencji w dokumenty finansowo-skarbowe nie otrzymaliby wnioskowanego wsparcia w postaci kredytu bądź pożyczki, na co zgodnie wskazywali w swych relacjach A. Z. (1), a także Ł. i P. M. (1). Zważyć należy, iż skala przestępczego procederu, w jakim uczestniczyła świadek i ilość oraz sposób w jaki podrabiała dokumenty niezbędne oskarżonym do uzyskania kredytów czy pożyczek, może powodować, że świadek nie pamiętała szczegółów przestępczej działalności, czy też mogła nie kojarzyć niektórych nazwisk, czy nazw firm, które przewijały się w podrabianych dokumentach, nie świadczy to jednak o niewiarygodności relacji świadka. O wiarygodności zeznań świadka świadczy fakt, iż w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym jako podejrzanego okazywano jej dokumentację bankową zabezpieczoną w sprawie i świadek ustosunkowywała się do tych konkretnych dokumentów, wśród których były dane oskarżonych w tej sprawie, wskazując – jeżeli to pamiętała - jakie dokumenty zostały podrabiane w tych przypadkach dla uzyskania kredytów czy pożyczek.

Również świadek P. O. (k. 1-3, 4-10, 11-47, 48-63 teczki osobowej P. O. w zw. z k. 2104-2105) skorzystał w tym postępowaniu z prawa do odmowy zeznań na podstawie art. 182 § 3 k.p.k., jednocześnie podtrzymując swoje relacje procesowe złożone na etapie postępowania przygotowawczego w roli podejrzanego, w których przyznał się do stawianych mu zarzutów i złożył obszernie wyjaśnienia (z uwagi na oświadczenie świadka, iż nie będzie ustosunkowywać się do ujawnionych protokołów wyjaśnień, Sąd za zgodą stron ujawnił je w całości bez odczytywania). Sąd dał wiarę relacji świadka, który potwierdził, że jego zadaniem w ramach prowadzonej kancelarii było przede wszystkim fałszowanie dokumentacji klientów kancelarii w postaci deklaracji podatkowych PIT oraz CIT, opinii bankowych, zaświadczeń o niezaleganiu ze świadczeniami na rzecz ZUS oraz urzędów skarbowych, aktów notarialnych, czy też dokumentów wydawanych przez Inspektorów Nadzoru Budowlanego. Podał, że za wykonywane czynności otrzymywał stałą zapłatę w gotówce, którą przekazywali mu A. Z. (1), P. M. (1), bądź A. B. (1). Jej wysokość nie była uzależniona od ilości sfalszowanych dokumentów. Powyższa relacja świadka znalazła potwierdzenie w zeznaniach A. Z. (1), P. M. (1) oraz Ł. M.. Na wiarę zasłużyły także zeznania P. O., który nadmienił, że po zatrzymaniu A. Z. (1) i Ł. M. na polecenie P. M. (1) dalej fałszował dokumentację kredytową, choć nie miał wiedzy czy została ona następnie wykorzystana. W odniesieniu do oskarżonych w przedmiotowej sprawie świadek – z uwagi na znaczną skalę procederu podrabiania dokumentacji kredytowej – nie był w stanie jednoznacznie określić, które dokumenty osobiście podrobił. Istotne znaczenie w tym kontekście mają jednak wyjaśnienia P. O., który sporządzał nadto fałszywe pieczętki urzędowe służące do uwiarygodniania podrobionych dokumentów, co opisał w swoich wyjaśnieniach, a potwierdzone zostało zabezpieczonymi w sprawie jako dowody rzeczowe pieczętkami wykorzystywanymi do

falszowania, podrabiania przez świadka dokumentów oraz danymi zapisanymi na dysku komputera zabezpieczonego od świadka, poddanego badaniom przez biegłych informatyków. Zważyć należy, iż skala przestępczego procederu, w jakim uczestniczył świadek i ilość oraz sposób w jaki podrabiał dokumenty niezbędne oskarżonym do uzyskania kredytów czy pożyczek, może powodować, że świadek nie pamięta szczegółów przestępczej działalności, czy też może nie kojarzyć niektórych nazwisk, czy nazw firm, które przewijały się w podrabianych dokumentach, nie świadczy to jednak o niewiarygodności relacji świadka. O wiarygodności zeznań świadka świadczy fakt, iż w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym jako podejrzanemu okazywano mu dane zarejestrowane na zabezpieczonych nośnikach elektronicznych i świadek ustosunkowywał się do występujących tam danych osobowych, w tym danych konkretnych firm, wśród których były dane oskarżonych w tej sprawie, wskazując jakie dokumenty zostały podrabiane w tych przypadkach dla uzyskania kredytów czy pożyczek.

Za wiarygodne Sąd uznał co do zasady zeznania świadka B. Ż. (k. 141-145, 204-211 w zw. z k. 1888-1889), która była jedną z pracownic w Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Świadek przedstawiła przedmiot działalności kancelarii, osoby zarządzające spółką, a także osoby zatrudnione w niej, jak również rozpoznała wśród klientów kancelarii (...), I. T. oraz P. C. (1). Nadmienila, że osobami decyzyjnymi byli A. Z. (1) i Ł. M., przy czym ten ostatni głównie sporządzał wnioski kredytowe. Podała, że nic nie wiadomo jej na temat podrabiania dokumentów służących następnie do uzyskiwania kredytów i pożyczek w bankach, ponieważ jej głównym zajęciem w kancelarii było kserowanie dokumentów. Powyższe zeznania w ocenie Sądu zasługiwały na walor wiarygodności, albowiem znalazły potwierdzenie w uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. W szczególności Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do nieświadomości falszowania dokumentacji klientów celem uzyskania kredytu bądź pożyczki, albowiem okoliczność tę potwierdził A. Z. (1), który konsekwentnie wskazywał, że B. Ż. nie była informowana o rzeczywistym przedmiocie działalności kancelarii.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka W. O. (k. 66-67 akt głównych, 106-109 teczki kredytowej Bank (...) dot. B. H. (1), k. 74-77 teczki kredytowej Bank (...) dot. R. M. (1), k. 30-31 teczki kredytowej Bank (...) dot. P. C. (1), k. 36-39 teczki kredytowej Bank (...) dot. G. F. w zw. z k. 1893-1894), zatrudnionego w Banku (...) SA, który potwierdził w szczególności, że wśród wniosków kredytowych klientów kancelarii (...) doszło do wielu nieprawidłowości w zakresie przedkładanych dokumentów, m. in. zeznań podatkowych czy też zaświadczeń z ZUS-u. Nadmienil, że po uzyskaniu dokumentacji z podmiotów sporządzających ww. dokumenty, okazało się, że zawierały one inną treść, aniżeli te złożone w oddziałach banku. Podtrzymał również zeznania złożone na etapie postępowania przygotowawczego odnoszące się do poszczególnych wniosków kredytowych. Zeznania świadka były spójne, logiczne i konsekwentne, co więcej oparte zostały na dokumentacji złożonej w oddziałach Banku (...) SA przez poszczególnych oskarżonych występujących w niniejszym postępowaniu. Potwierdziły fakt przedłożenia przez poszczególnych klientów kancelarii (...) podrobionych dokumentów, które miały pomóc oskarżonym w uzyskaniu stosownego kredytu bądź pożyczki.

Na wiarę zasłużyły także zeznania świadka A. G. (k. 205-207 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. S. w zw. z k. 2025-2026), która potwierdziła okoliczności złożenia przez oskarżonego P. S. wniosku kredytowego w (...) Banku. Świadek wskazała, że przy podpisaniu umowy o kredyt P. S. był sam, a także potrafiła go wskazać wśród osób oskarżonych. Zeznania A. G. były spójne, logiczne, a także znalazły potwierdzenie w dokumentacji kredytowej w związku z umową (...), dlatego zasługiwały na podzielną jako wiarygodne. Co więcej, potwierdził je także sam oskarżony, przyznając się do zarzucanego mu czynu.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania świadka P. W. (k. 190-191 w zw. z k. 2026), choć świadek nie kojarzył żadnego z oskarżonych. Podtrzymał jednak zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których przedstawił okoliczności związane ze złożeniem przez P. S. wniosku kredytowego w (...) SA. Zeznania świadka znalazły potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji kredytowej, wobec czego Sąd nie miał powodów, by je podważyć.

Świadek O. S. (k. 32-33 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. P. C., k. 70-73 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. W. C. w zw. z k. 2029), zajmująca stanowisko Dyrektora Departamentu (...) (...) Banku (...) potwierdziła w szczególności fakt złożenia przez W. i P. C. (1) wniosków pożyczkowych za pośrednictwem kancelarii (...). Wskazała również dokumenty,

którymi oskarżone posłużyły przy uzyskaniu rzeczonych pożyczek. Potwierdziła także, że w przypadku pożyczki dla małych firm nr (...) z dnia 24 listopada 2010 roku W. C. nie składała wniosku o jej udzielenie, ponieważ została jej zaproponowana przez bank. Relacja świadka była spójna, logiczna i konsekwentna, a także znalazła potwierdzenie w dokumentacji przekazanej przez (...) Bank (...), wobec czego Sąd nie miał powodów, by uznać zeznania O. S. za niewiarygodne.

Podobnie Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. T. (k. 6, 9, 172-172v akt sprawy III Cps 735/16 w zw. z k. 2520-2521), który jako pracownik (...) Banku (...) SA wskazał dokumenty, którymi posłużyła się B. M. (1) przy zawieraniu umowy o kredyt o numerze (...) na kwotę 132.570 euro. Wskazał, że przedłożona dokumentacja została pozytywnie zweryfikowana przez pracowników banku, dzięki czemu doszło do zawarcia umowy. Relacja świadka była spójna i logiczna, znajdując przy tym potwierdzenie w dokumentacji kredytowej zgromadzonej w przedmiotowej sprawie, wobec czego w całości zasługiwała na podzielnie.

Sąd ocenił jako wiarygodne także zeznania świadka A. F. (k. 2425-2426 w zw. z k. 2453-2456), będącej pracownikiem (...) Banku (...) SA, która przedstawiła okoliczności współpracy (...) oddziałów (...) Banku (...) z kancelarią (...). Wskazała dokumenty, które były wymagane przy ubieganiu się o kredyt w tym banku. Podkreśliła, że wnioski kredytowe były najczęściej przynoszone przez pracowników kancelarii, natomiast właściwe umowy kredytowe były podpisywane w oddziałach banku, w którym uprzednio złożony został wniosek. Najczęściej klienci z kancelarii na podpisanie umowy byli przyprowadzani przez A. Z. (1), choć zdarzało się, że klienci sami przychodzili podpisać umowę. Nadmieniała również, że pracownicy banku nie byli przeszkalani w zakresie weryfikowania przedkładanych dokumentów finansowych. Świadek F. potwierdziła, że osobiście odbyła inspekcje w siedzibach firm prowadzonych przez W. C. (1) i P. C. (1). Nadmieniała również, że W. C. otrzymała propozycję wzięcia kolejnego kredytu bez żadnych dokumentów finansowych i bez konieczności złożenia wniosku, na co oskarżona W. C. przystała. Świadek podkreśliła, że powyższa propozycja oparta została na weryfikacji uprzednio złożonych dokumentów oraz bieżącym regulowaniu zaciągniętych zobowiązań przez W. C. (1), a ponadto przy drugiej pożyczce udzielonej klientce nie pośredniczyła kancelaria (...).

Sąd podzielił jako wiarygodne także zeznania świadka W. S. (2) (k. 31-34, 99-101, 104-106 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), który potwierdził w trakcie rozprawy z dnia 5 marca 2015 roku w sprawie III K 24/15, że jako klient wiedział na czym polega działalność firmy (...), tj. wiedział, że jego wniosek kredytowy zostanie oparty na podrobionych dokumentach. Jego relacja potwierdziła zatem konsekwentne stanowisko A. Z. (1), P. i Ł. M., którzy wskazywali, że klienci kancelarii wiedzieli o konieczności sfalszowania dokumentów wymaganych przez banki przy procedurze udzielania kredytów.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. M. (1) (k. 136-138 akt sprawy II Ko 989/16 w zw. z k. 2536), który zeznawał na okoliczności związane z kredytem uzyskanym przez jego syna R. M. (1). Sąd dał wiarę relacji świadka, który potwierdził fakt prowadzenia przez syna działalności gospodarczej w zakresie przetwórstwa mięsnego, a także pozyskanie kredytu za pośrednictwem kancelarii prowadzonej przez A. Z. (1) z siedzibą w P., albowiem powyższe okoliczności znalazły potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji kredytowej dot. R. M. (1). Z kolei jako kłamliwe Sąd ocenił zeznania A. M. (1), który wskazał, że nie był obecny na spotkaniu w siedzibie kancelarii (...), a także, że jego syn nie miał świadomości, że wniosek kredytowy zostanie oparty na podrobionych dokumentach, co stało w jawnej sprzeczności z uznanymi przez Sąd za wiarygodne zeznaniami A. Z. (1), który podkreślał, że na początkowym etapie R. M. (1) pojawiał się w kancelarii wspólnie ze swoim ojcem. Co więcej, zgodnie z konsekwentnymi relacjami A. Z. (1) oraz P. i Ł. M., wszyscy klienci kancelarii mieli świadomość konieczności posłużenia się sfalszowaną dokumentacją i akceptowali ten fakt, co oznacza, że R. M. (1) także wiedział o procedurze podrabiania dokumentacji przekazanej pracownikom kancelarii (...). Zdaniem Sądu zeznania świadka A. M. (1), jako osoby najbliższej dla oskarżonego, zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego, dlatego świadek korzystnie przedstawił w swoich zeznaniach te okoliczności, które mogą w tym pomóc synowi świadka, w szczególności, że oskarżony rzekomo miał zamiar i możliwości spłaty zaciągniętego kredytu. Taka lojalność świadka wobec oskarżonego R. M. (1) zdaniem Sądu wynikać może z tego, iż w istocie to przez świadka sam oskarżony R. M. (1) został „uwikłany” w sprawę karną, wszak jak wynika z zeznań Z., przedmiotowy kredyt przeznaczony był w

rzeczywistości właśnie dla świadka A. M. (1). Z. wskazał, że to A. M. (1) najpierw był zainteresowany zaciągnięciem kredytu za pośrednictwem kancelarii, a następnie wciągnął do sprawy swojego syna. Powyższą oceną zeznań świadka zdaniem Sadu potwierdza pośrednio fakt, iż jak sam przyznał świadek, spłacał następnie za syna zadłużenie wynikające z tego kredytu.

Sąd dał wiarę natomiast w całości zeznaniom świadka D. I. (k. 78 akt sprawy II Ko 52/16 w zw. z k. 2536), który potwierdził fakt zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości w R., której stronami byli R. S. (2) oraz I. T.. Wskazał szacunkową kwotę, za jaką dokonano sprzedaży rzeczonyj nieruchomości. Wskazał, że I. T. w trakcie rozmów powoływała się na nazwisko A. Z. (1), za pośrednictwem którego I. T. miała otrzymać kredyt na sfinansowanie zakupu nieruchomości. Zeznania D. I. były spójne, logiczne i konsekwentne, znajdując także potwierdzenie w relacjach I. T. oraz A. Z. (1). Wobec powyższego Sąd nie miał powodów, by uznać jego zeznania za niewiarygodne.

Za wiarygodne Sąd uznał w całości zeznania świadków - pracowników banków tj. S. S. (3) (k. 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [15], 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [16], 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [21], 1-2 teczki kredytowej (...) Bank dot. P. C. (1) [35], 62-65 teczki kredytowej (...) Bank dot. B. M. (1) w zw. z k. 2580-2582) oraz A. K. (2) (k. 191-192 teczki kredytowej (...) (...) dot. I. M., 140-141 teczki kredytowej (...) (...) dot. B. M. (1), 230-231 teczki kredytowej (...) (...) dot. I. T. w zw. z k. 2580-2582), którzy na podstawie posiadanej dokumentacji bankowej przedstawili szczegóły związane z wnioskami kredytowymi złożonymi przez m. in. P. C. (1), B. M. (1), I. M. oraz I. T. w bankach (...) oraz (...). Świadkowie wskazali dokumenty, które zostały przedłożone w toku postępowania kredytowego przez ww. osoby, a także szczegóły związane z wypłatą (bądź odmową zatwierdzenia wniosku o kredyt) przyznanej kwoty z tytułu zawartej umowy. Zeznania S. S. (3) i A. K. (2) były spójne i logiczne, a także oparte na dokumentacji bankowej, dlatego Sąd dał im wiarę w całej swej rozciągłości.

Nic nie wniosły natomiast do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zeznania świadków A. B. (2) (k. 48-49 teczki osobowej D. B. (1) w zw. z k. 1890), M. B. (1) (k. 46-47 teczki osobowej D. B. (1) w zw. z k. 1891), M. K. (3) (k. 27-28 teczki osobowej P. B. (1) w zw. z k. 1891), M. L. (3) (k. 139-140 w zw. z k. 2026), P. B. (1) (k. 81-83, 107-108, 255-258 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), D. B. (1) (k. 19-21, 55-58 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), G. Ś. (2) (k. 22-24, 102-104 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), B. M. (2) (k. 18-20, 148-150, 155-157 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), R. J. (3) (k. 19-22, 61-63 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), E. R. (k. 12-15, 29-31 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), E. P., k. 14-17, 39-41 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), M. M. (9) (k. 24-28, 83-85 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddała się karze w zw. z k. 2580-2582), W. S. (1) (k. 40-43, 329-331, 339-341 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), J. S. (1) (k. 40-43, 91-93 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), A. W. (2) (k. 49-51, 99-102 TO, a także złożone przed SO w Poznaniu w sprawie, w której poddał się karze w zw. z k. 2580-2582), L. K. (k. 475-479, k. 92-96 teczki kredytowej Bank (...) dot. G. Ś. (2), k. 310-312 teczki kredytowej Banku (...) dot. W. S. (1), k. 100-103 teczki kredytowej Banku (...) dot. W. S. (2) w zw. z k. 2580-2582), L. S. (2) (k. 21-22, 83 TO J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), M. C. (2) (k. 65-66, 74-94 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), M. D. (k. 67-68 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), P. C. (4) (k. 127-127 TO B. M. (2) w zw. z k. 2580-2582), Z. P. (k. 28 TO E. P. w zw. z k. 2580-2582), B. S. (k. 56 TO W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), D. S. (1) (k. 308-309 TO W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), K. U. (k. 310-313 TO W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), M. B. (2) (k. 118-119 teczka kredytowa (...) dot. P. B. (1) w zw. z k. 2580-2582), M. G. (k. 285-286 teczki kredytowej (...) dot. D. B. (1), 194-195 teczki kredytowej (...) dot. W. S. (1), 300-301 teczki kredytowej (...) dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), K. D. (k. 140-141 teczki kredytowej (...) (...) dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), A. M. (2) (k. 183-184 teczki kredytowej (...) (...) dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), A. K. (3) (k. 13-14 teczki kredytowej (...) S.A. dot. W. S. (1) oraz k. 14-15 teczki kredytowej (...) S.A. dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), D. S. (2) (k. 78-79 teczki kredytowej (...) Bank dot. A. W. (2), 60-61 teczki kredytowej (...) Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), H. M. (k. 80-81 teczki kredytowej (...) Bank dot. A. W. (2), 62-63 teczki

kredytowej (...) Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), L. D. (k. 409-414 teczki kredytowej (...) Bank dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), D. S. (3) (k. 72 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), K. S. (k. 73 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), J. S. (2) (k. 95 TO G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), R. P. (1) (k. 100-103 teczki kredytowej (...) S.A. dot. G. Ś. (2) w zw. z k. 2580-2582), T. T. (2) (k. 209-210 teczka (...) Bank dot. B. M. (2) w zw. z k. 2580-2582), A. O. (k. 109-111 teczki dot. umowy leasingu (...) S.A. dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), A. K. (3) (k. 13-14 teczka kredytowa (...) Bank dot. J. S. (1)), Ł. Z. (k. 32-36 teczki kredytowej (...) Bank dot. J. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), M. P. (2) (k. 70-71 teczki kredytowej Bank (...) dot. A. W. (2) w zw. z k. 2580-2582), P. M. (2) (k. 247-249 teczki kredytowej (...) Bank dot. B. M. (2), M. P. (1) (k. 48-49 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), T. T. (1) (k. 94-95 teczki kredytowej (...) S.A. dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), P. G. (k. 44-45 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1), 61-64 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), P. L. (k. 44-45 teczki kredytowej (...) Bank dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582) oraz L. Ś. (k. 191-192 teczki kredytowej (...) (...) dot. W. S. (1) w zw. z k. 2580-2582), albowiem ww. świadkowie nie posiadali wiedzy odnoszącej się do czynów będących przedmiotem prowadzonego postępowania, tj. w zakresie zarzucanych i przypisanych oskarżonym P. C. (1), W. C., G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T. przestępstw. Zbędne zatem jest dokonywanie oceny wiarygodności tych świadków, którzy nie zeznawali na okoliczności dotyczące osób oskarżonych w niniejszym postępowaniu, a niektórzy z tych świadków, objęci pierwotnie aktem oskarżenia, skazani prawomocnie w trybie art. 335 i 387 k.p.k., nie mieli przedstawionych zarzutów popełnionych wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T..

Zaznaczyć należy w tym miejscu, iż świadek R. M. (3) jako osoba najbliższa do oskarżonej I. M. skorzystał przed Sądem z prawa odmowy składania zeznań, natomiast odnośnie świadka E. S. (2) Prokurator cofnął na rozprawie zawarty w akcie oskarżenia wniosek o przeprowadzenie dowodu z jej zeznań jako nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy, a żadna ze stron nie domagała się przesłuchania tego świadka i Sąd z urzędu nie widział takiej potrzeby. Nic istotnego nie wniosły także do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dokumenty zebrane w aktach VI Gc 287/16 Sądu Okręgowego w Legnicy, ujawnione na rozprawie.

Ustalenia faktyczne Sąd oparł natomiast na licznych zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach, ujawnionych na rozprawie w trybie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. w związku z art. 394 § 1 i 2 k.p.k., których autentyczność, a tym samym wiarygodność, jeżeli chodzi o dokumenty urzędowe nie budzą żadnych wątpliwości, gdyż są to głównie dokumenty procesowe urzędowego pochodzenia oraz dane osobo - poznawcze o oskarżonych (w tym dane o karalności). Dokumenty te nie były poza tym kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd również nie znalazł do tego podstaw. Zaznaczyć należy jedynie, że wśród tych dokumentów istotnych dla sprawy znajdują się protokoły przeszukania, protokoły zabezpieczenia dowodów rzeczowych, protokoły oględzin dowodów rzeczowych, dokumentacja fotograficzna, protokoły oględzin telefonów komórkowych, zabezpieczonych komputerów i nośników danych, dokumentacji bankowej. Wszystkie wyżej wymienione dokumenty zostały sporządzone przez uprawnionych funkcjonariuszy policji, w ramach ich obowiązków służbowych i zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Prawidłowości dokonania w/w czynności oraz sposobu ich dokumentowania strony w toku procesu nie kwestionowały i dlatego dano im w pełni wiarę, czyniąc podstawą dokonanych ustaleń faktycznych. Dokumenty te sporządzały kompetentne osoby w granicach ich uprawnień i ich treść oraz forma również nie były kwestionowane przez strony i dlatego im również Sąd dał wiarę.

Zważyć należy jednak, iż z uwagi na charakter przypisanych oskarżonym przestępstw, oprócz autentycznych nie budzących wątpliwości dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i ujawnionych na rozprawie, w aktach zgromadzono również szereg - wymienionych w zarzucanych oskarżonym i przypisanym im w wyroku czynach - podrobionych i nierzetelnych dokumentów, które z oczywistych względów nie zasługiwały na przymiot prawdziwości i wiarygodności. Fakt podrobienia przedłożonych wraz z wnioskami kredytowymi, przez wszystkich oskarżonych, wyżej opisanych dokumentów został zweryfikowany w toku postępowania u wystawców bądź deponentów ich oryginałów, a ustalenie tej okoliczności nie wymagało żadnych szczególnych badań, wystarczyło jedynie porównanie dokumentów złożonych w bankach z tymi, które otrzymano w toku postępowania od właściwych urzędów lub instytucji. Jeśli chodzi o deklaracje podatkowe pozyskane w toku postępowania z właściwych dla miejsca zamieszkania oskarżonych

urzędów skarbowych, które zostały włączone do przyporządkowanych poszczególnym kredytom teczek tematycznych, to odpisy zeznań podatkowych złożonych przez oskarżonych całkowicie różnią się od tych, które zostały przedłożone w oddziałach pokrzywdzonych banków. Różnice te nie tylko odnoszą się do wartości pieniężnych przychodów, dochodów i zysków uwidocznionych w stosownych rubrykach deklaracji podatkowych, co jest oczywiste ze względu na cel, w jakim miały one być użyte i co za ich pomocą kredytobiorcy zamierzali osiągnąć, ale także różnice te odnoszą się do strony formalnej, ponieważ formularze zeznań podatkowych przedłożone w bankach opatrzone zostały podrobionymi pieczętkami urzędowymi, mającymi uwiarygodnić przedmiotowe dokumenty. Ponadto występowały również różnice w rodzaju deklaracji podatkowej złożonej w urzędzie skarbowym z tą, która została przedłożona w banku, tak jak to było w sytuacji I. M., która faktycznie we właściwym urzędzie skarbowym rozliczała się za pomocą deklaracji PIT-36, a w dokumentacji bankowej przedłożone były rodzajowo inne deklaracje PIT-36L. Jak wykazało postępowanie dowodowe, w tym właśnie dokumentacja zgromadzona w aktach sprawy, w celu skutecznego uzyskania kredytu, pożyczki lub innego rodzaju instrumentu finansowego podrabiane były także inne dokumenty, które pozwalały dokonać oceny zdolności kredytowej i miały istotny wpływ na ostateczną decyzję banków w zakresie udzielenia wnioskodawcy stosownego wsparcia pieniężnego. W tej kategorii przede wszystkim podrabiane były księgi rozchodów i przychodów przedsiębiorstw należących do oskarżonych lub tych, które reprezentowali, a wprowadzane zmiany miały na celu takie poprawienie na korzyść parametrów ekonomicznych i finansowych, by ustalona na ich podstawie kondycja tych firm nie nasuwała żadnych wątpliwości. Podobnie postępowano z bilansami i sprawozdaniami finansowymi za określone okresy rozliczeniowe, których to dokumentów wymagały banki od potencjalnych kredytobiorców. Wreszcie procesowi podrabiania, w trakcie przygotowywania dokumentacji niezbędnej do załączenia do wniosku kredytowego, w zależności od potrzeb i wymagań banków, podlegały zaświadczenia z urzędów skarbowych i właściwych oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu przez wnioskodawcę kredytowego z opłacaniem danin publicznoprawnych, a także zaświadczenia z różnych banków wskazujące na rzekome rzetelne funkcjonowanie potencjalnego kredytobiorcy w banku wystawcy zaświadczenia jako klienta posiadającego rachunek lub regularnie splacającego zaciągnięte zobowiązanie kredytowe. Dodatkowo podrabiane były też historie obrotów na rachunkach bankowych i potwierdzenia dokonania przelewów określonych kwot pieniężnych pomiędzy kontami bankowymi, o ile przedłożenie tego rodzaju dokumentów stanowiło wymóg stawiany przez bank kredytujący. Z oczywistych względów zatem te podrobione, fałszywe dokumenty, zakwestionowane w toku postępowania, nie mogły stać się wiarygodnym dowodem, jednak dla oceny tych dokumentów jako podrobionych nie była potrzebna nawet wiedza specjalna, bo o fakcie dokonania fałszerstwa wyżej opisanych dokumentów świadczyło tylko proste porównanie ich np. z prawdziwymi zeznaniami podatkowymi oskarżonych. Nadto w toku postępowania w wyniku przeprowadzonych przeszukań, zatrzymano i zabezpieczono u A. Z. (1), Ł. M., P. M. (1), E. O. i P. O., nośniki danych teleinformatycznych (telefony komórkowe, komputery, laptopy itp.), które poddano następnie stosownym badaniom specjalistycznym, przeprowadzonym przez powołanych w ramach postępowania biegłych z zakresu informatyki. Biegli ci po zapoznaniu się z zawartością przedmiotowych nośników ujawnili m.in. pliki zawierające fałszowane dokumenty oraz korespondencję prowadzoną za pośrednictwem poczty elektronicznej pomiędzy sprawcami w kwestiach związanych z ustaleniami co do przyjmowanych w poszczególnych sprawach kredytowych parametrów ekonomicznych, które były następnie umieszczane w podrabianych dokumentach (załącznik nr 1, te czki osobowe: R. M. (1) – k. 23-26, P. C. (1) – k. 46-60, W. C. – k. 24-27, I. M. – k. 55-132, B. M. (1) – k. 53-141, I. T. – k. 70-135). Sąd uznał te opinie biegłych sporządzone w niniejszej sprawie za podstawę ustaleń faktycznych, albowiem zostały sporządzone w sposób fachowy i rzetelny, są ważnym dowodem obciążającym oskarżonych, a jednocześnie opartym na rzeczowym materiale dowodowym. Z tego też względu nie wzbudziły jakichkolwiek wątpliwości Sądu Okręgowego opinie biegłych R. J. (4) – załącznik nr 1 k. 1-13, 137-143, 145-150, 323-341, R. P. (2) – załącznik nr 1 k. 106-135, 343-395 i A. K. (4) – załącznik nr 1 k. 154-321, którzy badali zabezpieczone w toku śledztwa nośniki danych teleinformatycznych i wyodrębnili w ich zawartości pliki zawierające zarówno fałszowane dokumenty, jak i korespondencję elektroniczną, w ramach której przesyłane były pomiędzy oskarżonymi, a kancelarią informacje dotyczące „dopasowywania” dokumentów, mających znaczenie przy rozpoznawaniu przez banki wniosków kredytowych, do przyjętych parametrów finansowo-księgowych, dających podstawę do pozytywnej decyzji kredytowej. Te opinie były niezwykle istotne dla dokonania ustaleń faktycznych, mając na uwadze specyfikę niniejszej sprawy, opartej w głównej mierze na pomówieniach współsprawców. Wnioski wszystkich opinii należało uznać za trafne albowiem zostały one w sposób przekonywujący uzasadnione, w sposób świadczący o profesjonalizmie

ich autorów. Ponadto opinie te nie zawierają błędów formalnych, ani merytorycznych. Są to opinie sporządzone w sposób wnikliwy, jasny i pełny, wewnętrznie spójny oraz pozbawione są jakichkolwiek uchybień logicznych w swej treści. Sąd podzielił zatem wszystkie powyższe opinie biegłych, gdyż są rzetelne, nie budzą wątpliwości pod względem jasności i zupełności, ani też zastrzeżeń pod kątem prawidłowego rozumowania. Wskazać należy również, w związku z uczynieniem podstawą wyrokowania wszystkich wskazanych powyżej opinii, że strony podczas rozprawy nie wniosły o bezpośrednie przesłuchanie na rozprawie biegłych wydających powyższe opinie. W takiej sytuacji Sąd uznał za w pełni wiarygodne wszystkie pisemne opinie biegłych albowiem wydane one zostały w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy, zaś strony ich nie kwestionowały.

Strony nie składały natomiast innych wniosków dowodowych, a Sąd działając z urzędu w myśl zasad wyrażonych w art. 4 i 9 k.p.k. nie widział także konieczności przeprowadzania jakichkolwiek innych, nowych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

P. C. (1) oskarżona została o to, że:

I. w okresie od 23 kwietnia 2010r. do 25 maja 2010r. w P., działając w celu uzyskania pożyczki dla małych firm nr (...) w kwocie 140.000 zł. na finansowanie działalności gospodarczej firmy P.P.H.U. (...) przedłożyła w siedzibie (...) Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) P. C. (1) z/s w B. G. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, wyciąg z K.P. i R. – zestawienie za okres od 01.01.2009 do 31.12.2009 dot. firmy PPHU (...) P. C. (1), a także we wniosku o udzielenie pożyczki zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej za I kwartał 2009 i 2010 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w dniu 14 marca 2011r. w W., działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 100.000 zł. na finansowanie prowadzonej pod firmą P.P.H.U. (...) działalności gospodarczej przedłożyła w (...) Bank S.A. w W. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, a także we wniosku kredytowym zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

III. w dniu 18 maja 2011r. w P., działając w celu uzyskania kredytu nr (...) w kwocie 300.000 zł., przedłożyła w Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiągniętych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 wraz z korektą zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 oraz podsumowanie (...) za okres styczeń – grudzień 2010, a także przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych dochodów w latach 2009-2010 i I kwartale 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

IV. w dniu 31 sierpnia 2011r. w W., działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 50.000 zł. na finansowanie prowadzonej pod firmą P.P.H.U. (...) działalności gospodarczej przedłożyła w (...) Bank S.A. w W. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) z siedzibą w B. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i 2010, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 i 2010, a także we wniosku kredytowym zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

W. C. oskarżona została o to, że:

V. w okresie od 23 kwietnia 2010r. do 19 maja 2010r. w P., działając w celu uzyskania pożyczki dla małych firm nr (...) w kwocie 200.000 zł. na finansowanie działalności gospodarczej firmy P. P.H.U. (...), przedłożyła w siedzibie (...) Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, wyciąg z (...) Zestawienie za okres od 01.01.2009 do 31.03.2009 dot. firmy PPHU (...) W. C., a także we wniosku o udzielenie pożyczki gotówkowej w kwocie 200.000,00 zł zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) W. C., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego wsparcia finansowego,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

VI. w dniu 24 listopada 2010r. w P., działając w celu uzyskania pożyczki dla małych firm nr (...) w kwocie 200.000 zł. na finansowanie działalności gospodarczej firmy P. P.H.U. (...), przedłożyła w siedzibie (...) Banku (...) S. A. Oddział w P. przy ul. (...) nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej PPHU (...) W. C., które to oświadczenie miało istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego wsparcia finansowego,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

G. F. oskarżony został o to, że:

VII. w dniu 18 lipca 2011r. w P. posłużył się podrobionym dokumentem w postaci: odpisu deklaracji PIT – 36L o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 wraz z deklaracją PIT/B za rok podatkowy 2010 i za pośrednictwem przedstawicieli Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy Sp. c. z/s w P. na ul. (...) przedłożył go w siedzibie (...) Banku (...) S.A. przy ul. (...) jako autentyczny do wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 150.000,00 zł,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

B. H. (1) oskarżony został o to, że:

VIII. w okresie od 16 lutego 2011r. do 24 lutego 2011r. w P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedłożył w siedzibie Banku (...) S.A. w P. przy ul. (...), nierzetelne i podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu reprezentowania jako Prezes Zarządu firmy pod nazwą (...) Sp. z o.o. z/s G. ul. (...) w postaci: bilansu z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – aktywa, bilans z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – pasywa, jednostronny rachunek

zysków i strat z uwzględnieniem bufora za rok 2010, a także we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego w kwocie 300.000,00 zł oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów przez firmę (...) Sp. z o.o. za rok 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, w następstwie czego doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej 300.000,00 zł przyznanego kredytu gotówkowego nr (...) - 000 z dnia 24 lutego 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. M. oskarżona została o to, że:

IX. w okresie od dnia 17 listopada 2011 r. do dnia 26 stycznia 2012 r. w P., działając w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 384.555,16 zł. oraz umowy pożyczki w koncie osobistym do produktu hipotecznego nr (...) w kwocie 58.200,00zł, przedłożyła w Oddziale Banku (...) w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, opinię o rachunku nr (...) z dnia 11.01.2012 r. z (...) Bank S.A., historię operacji dla rachunku nr (...) za okres czasu od 01.01.2011r. do 31.12.2011r. z (...) Bank S.A. oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za lata 2009 i 2010 oraz 9 miesięcy 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanych kredytów, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

B. M. (1) oskarżona została o to, że:

X. w okresie od dnia 13 grudnia 2010 r. do dnia 28 grudnia 2010 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego nr (...) (...) w kwocie 99.627,52 zł z przeznaczeniem na finansowanie działalności gospodarczej, przedłożyła w (...) Bank S.A. wraz z wnioskiem kredytowym, jako autentyczne, podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B i podsumowania K. Firmy Handlowo-Usługowej (...) za okres 01.01.2009-31.12.2009, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XI. w okresie od dnia 27 lipca 2011 r. do dnia 22 sierpnia 2011 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 593.862,78zł przedłożyła w Oddziale Banku (...) w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011r. o prowadzonym w (...) rachunku nr (...), potwierdzenie wykonania 23 sierpnia 2011 r. przelewu w kwocie 103.380,00 zł. z rachunku nr (...), podsumowania K. firmy (...) za okres 24.08.2009-31.12.2009 oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości średniego miesięcznego dochodu w 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XII. w okresie od dnia 25 lipca 2011 r. do dnia 22 września 2011 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego (...) nr (...) w kwocie 132.570 euro przedłożyła w (...) Bank S.A. w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem

kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011r. o prowadzonym w (...) rachunku nr (...) dla firmy (...), podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres 01.01.2011-31.07.2011, zestawień sum miesięcznych do miesiąca czerwca i lipca 2011 r. oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości dochodu w dniu złożenia wniosku kredytowego, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

R. M. (1) oskarżony został o to, że:

XIII. w okresie od 31 marca 2011r. do 11 kwietnia 2011r. w P. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przedłożył w siedzibie Banku (...) S.A. w P. przy ul. (...) nierzetelne i podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia firmy pod nazwą R. R. M. (1) z/s N. ul. (...) w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, a także we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego w kwocie 300.000,00zł oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej za lata 2009 – 2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, w następstwie czego doprowadził Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzania mieniem znacznej wartości w kwocie łącznej 300.000,00zł przyznanego kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 11 kwietnia 2011r.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

P. S. oskarżony został o to, że:

XIV. w dniu 7 maja 2012 r. w W. działając w celu uzyskania kredytu obrotowego w e- rachunku bieżącym (...) nr (...) w kwocie 250.000,00 zł na cele związane z rozwojem firmy o nazwie P. S. Usługi (...) z siedzibą w P. przy ul. (...), przedłożył w (...) Oddziale Banku (...) S.A. w W. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B oraz przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2010-2012, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego, czym działał na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

XV. w dniu 19 czerwca 2012 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego na podstawie umowy nr (...) w kwocie 1.524.750,00zł na cele związane z zakupem i wykończeniem 3 segmentów budynków jednorodzinnych w zabudowie szeregowej w C., przedłożył w (...)Bank S.A. w P. przy ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B, zaświadczenia Banku (...) S.A. z 24.04.2012 r. i historii rachunku bankowego nr (...) oraz przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za 12 miesięcy, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego, czym działał na szkodę wymienionego banku,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k.

I. T. oskarżona została o to, że:

XVI. w okresie od dnia 05 lipca 2011 r. do dnia 05 września 2011 r. w P. działając w celu uzyskania kredytu hipotecznego nr (...) w kwocie 889.407,30zł oraz pożyczki gotówkowej do produktu hipotecznego nr (...) w kwocie 80.000,00 zł przedłożyła w Oddziale Banku (...) w P. na ul. (...) wraz z wnioskiem kredytowym jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36 i PIT 36L, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36 i PIT 36L, poświadczające nieprawdę o wysokości dochodów przez nią osiągniętych, jak również podrobione potwierdzenie przelewów z rachunku bankowego nr (...) w Banku (...) S.A. należącym do I. T. na rachunek bankowy nr (...) należącego do R. B. (...) wystawione przez Bank (...) S.A. w dniu 27.06.2011 r. oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2009-2011, a które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym działała na szkodę wymienionego banku, tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Poddając gruntownej, a jednocześnie swobodnej ocenie zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, kierując się przy tym wskazaniem wynikającym z przepisów art. 7 i 410 k.p.k., Sąd doszedł do przekonania, że ów materiał dowodowy pozwolił na przypisanie P. C. (1), W. C. (1), G. F., B. H. (1), R. M. (1), B. M. (1), I. M., P. S. oraz I. T. sprawstwa oraz winy przestępstw zarzucanych oskarżonym w akcie oskarżenia, wyżej opisanych, ze zmianami poczynionymi odnośnie opisu niektórych czynów. Sąd bowiem doprecyzował opisy poszczególnych czynów przypisanych tym oskarżonym, co było wynikiem przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności chodzi o czyn przypisany w wyroku W. C. (1), opisany wyżej w pkt VI, gdzie ustalono, iż oskarżona działała w celu uzyskania pożyczki dla małych firm o numerze (...), opierając się w tym zakresie na dokumentacji zgromadzonej we właściwej teczce kredytowej, uznając, że w akcie oskarżenia doszło do oczywistej omyłki, ponieważ zarówno w zarzucie V, jak i VI dotyczącym W. C. (1) wskazano, że dotyczy pożyczki dla małych firm nr (...), gdy w rzeczywistości tej umowy dotyczył jedynie zarzut z pkt V aktu oskarżenia. Sąd ponadto doprecyzował opisy czynów przypisanych poszczególnym oskarżonym - tak, aby zgodne to było ze znamionami przestępstw im przypisanych - mając na uwadze regulacje kodeksową związaną z czynem ciągłym z art. 12 k.k. i ciągiem przestępstw z art. 91 § 1 k.k. W tym trybie w szczególności doprecyzowano, że:

- oskarżoną P. C. (1), uznając za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w akcie oskarżenia, opisanych wyżej w pkt I, II, III oraz IV, ustalono, że przestępstwa opisanego w punkcie I dopuściła się działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu, a także ustalono, że zostały popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu i stanowią ciąg czterech przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 297 § 1 k.k.;

- oskarżoną W. C., uznając za winną popełnienia czynów zarzucanych jej w akcie oskarżenia, opisanych wyżej w pkt V i VI, ustalono, że przestępstwa opisanego w punkcie V dopuściła się, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, a także ustalono w zakresie czynu opisanego w pkt VI, że oskarżona działała w celu uzyskania pożyczki dla małych firm o numerze (...), a także ustalono, że przestępstwa te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią one ciąg dwóch przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 297 § 1 k.k.;

- oskarżoną I. M., uznając za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt IX, ustalono, że działała w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, tj. uznano oskarżoną za winną popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

- oskarżoną B. M. (1), uznając za winną popełnienia czynów zarzucanych w akcie oskarżenia, wyżej opisanych w pkt X, XI i XII, ustalono, że oskarżona popełniła te przestępstwa w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i stanowią ciąg trzech przestępstw z art. 297 § 1 k.k.;

- oskarżonego R. M. (1), uznając za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt XIII, ustalono, że oskarżony działał także w celu uzyskania dla siebie opisanego w zarzucie kredytu, tj. uznano

go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

- oskarżonego P. S., uznając za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, wyżej opisanych w pkt XIV i XV, ustalono, że zostały popełnione w podobny sposób w krótkich odstępach czasu i stanowią ciąg dwóch przestępstw z art. 297 § 1 k.k.;

- oskarżoną I. T., uznając za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w pkt XVI, ustalono, że działała w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu, tj. uznano oskarżoną za winną popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przechodząc do karnoprawnej analizy czynów zarzucanych oskarżonym wskazać należy na wstępie, że przestępstwa tzw. oszustwa kredytowego z **art. 297 § 1 k.k.** dopuszcza się sprawca, który w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, od banku lub jednostki organizacyjnej prowadzącej podobną działalność gospodarczą na podstawie ustawy albo od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia; z kolei zgodnie z § 2 odpowiedzialności karnej podlega, kto wbrew ciążącemu obowiązkowi, nie powiadamia właściwego podmiotu o powstaniu sytuacji mogącej mieć wpływ na wstrzymanie albo ograniczenie wysokości udzielonego wsparcia finansowego, określonego w § 1, lub zamówienia publicznego albo na możliwość dalszego korzystania z instrumentu płatniczego. Zachowanie się sprawcy przestępstwa przewidzianego w art. 297 § 1 k.k. może przybierać zatem różne formy, wyliczone w tym przepisie, i polegać na:

1. przedkładaniu dokumentów podrobionych;
2. przedkładaniu dokumentów przerobionych;
3. przedkładaniu dokumentów poświadczających nieprawdę;
4. przedkładaniu dokumentów nierzetelnych;
5. przedkładaniu nierzetelnych pisemnych oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionych w art. 297 form wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego.

Wyliczenie form zachowania się sprawcy ma charakter taksatywny. Działanie w celu uzyskania jednej z form wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, wymienionych w art. 297 § 1, w inny sposób nie wypełnia znamion czynu zabronionego, o którym mowa w tym przepisie. Czynność sprawcy została określona przy użyciu syntetycznego sformułowania "przedkłada", a więc obejmuje wszelkie działania polegające na składaniu dokumentów lub oświadczeń, oddawaniu ich do przejrzenia lub oceny, a także na występowaniu z dokumentami lub oświadczeniami w stosunku do organu lub osoby. W ujęciu znamion określonych w tym przepisie relewantne są jedynie takie oświadczenia, które dotyczą okoliczności mających istotne znaczenie dla uzyskania danej instytucji. Katalog tych okoliczności zawierają przepisy szczególne. Kryterium rozstrzygające o istotności okoliczności może stanowić też cel, jakiemu służy oświadczenie. Znamiona tego przestępstwa będzie realizować działanie sprawcy, który przedkłada fałszywe lub stwierdzające nieprawdę oświadczenie po to, by uzyskać środki finansowe wskazane w tym przepisie" (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2004 r., sygn. akt III KK 81/04, LEX nr 141348). Kryterium rozstrzygającym o istotności okoliczności stanowić może cel, jakiemu służy świadczenie, o uzyskanie którego ubiega się sprawca, konkretnie zaś kwestia znaczenia przedłożonych oświadczeń dla uzyskania tego świadczenia. Istotność okoliczności związana jest z ich znaczeniem w procesie podejmowania decyzji o przyznaniu jednej z wymienionych w art. 297 § 1 form wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego

lub zamówienia publicznego. Okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania jednej z wymienionych w art. 297 § 1 k.k. form wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego to np. informacje o sytuacji majątkowo-osobistej. Stanowią one jedną z istotnych przesłanek przyznania świadczenia w postaci kredytu lub pożyczki (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 26 lipca 2000 r., II AKa 93/00). Oświadczenia nierzetelne to zarówno takie oświadczenia, które zawierają informacje nieprawdziwe lub niepełne, jak i takie, które ze względu na sposób wypowiedzi mogą sugerować adresatowi istnienie stanu rzeczy niezgodnego z prawdą. Podstawą odpowiedzialności jest przedłożenie podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę dokumentu lub nierzetelnego pisemnego świadczenia, mającego istotne znaczenie do uzyskania wymienionych w art. 297 § 1 form wsparcia finansowego, uzyskania elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia. Katalog instytucji finansowych wymienionych w art. 297 § 1 określających znaczenie i istotność dokumentów przedkładanych przez sprawcę oraz charakteryzujących cel jego działania nie ma zamkniętego charakteru. Znamię "istotne znaczenie" należy interpretować z uwzględnieniem okoliczności mających prawne lub ekonomiczne znaczenie dla uzyskania jednej z wymienionych w art. 297 § 1 form wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego. Jest to przestępstwo formalne. Dla realizacji znamion tego przestępstwa nie jest konieczne wywołanie skutku w postaci uzyskania kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji bądź podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, a tym bardziej nie jest konieczne dla realizacji znamion przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. zaistnienie szkody majątkowej. Społeczna szkodliwość opisanych w art. 297 § 1 zachowań wyraża się w samym zagrożeniu stwarzanym przez sprawcę dla dóbr chronionych prawem, przestępstwo to należy do grupy przestępstw abstrakcyjnego zagrożenia. Z popełnieniem przestępstwa przewidzianego w art. 297 § 1 będziemy mieli do czynienia już wówczas, gdy sprawca przedłoży podrobione lub przerobione albo stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia, chociażby nie doprowadziło to do uzyskania kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji kredytowej, dotacji, subwencji, zamówienia publicznego (por. też J. Giezek (w:) J. Giezek (red.), D. Gruszecka, N. Kłaczyńska, G. Łabuda, A. Muszyńska, T. Razowski, Kodeks karny. Część szczególna..., s. 1199 i n.; D. Jagiełło, Oszustwa przetargowe..., s. 75 i n.; J. Satko, glosa...). Powyższe ma znaczenie w kontekście linii obrony przyjmowanej przez oskarżonych w niniejszej sprawie, którym zarzucono popełnienie przestępstw z wskazanego wyżej przepisu karnego, a którzy podkreślali, że zaciągnięte zobowiązania kredytowe regulowali terminowo i w odpowiedniej wysokości, a więc nie pokrzywdzili w żaden sposób banków kredytujących, nadto zaś w niektórych przypadkach wskazywali na fakt, że banki odmówiły im udzielenia wsparcia finansowego.

Czyn zabroniony przewidziany w art. 297 § 1 k.k. ma charakter umyślny, kierunkowy, gdyż przepis wymaga, aby sprawca działał w celu uzyskania kredytu, pożyczki pieniężnej, gwarancji, dotacji, subwencji, akredytywy, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub z innego podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego i sprawca musi wiedzieć, że przedkłada fałszywe lub poświadczające nieprawdę dokumenty lub złożyć nierzetelne pisemne oświadczenie w celu uzyskania określonej formy bankowego wsparcia finansowego. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem ewentualnym. Znamię "działanie w celu uzyskania" dopełnione zostało w art. 297 § 1 k.k. sformułowaniem "dla siebie lub kogo innego". Oznacza to, że komentowany przepis wymaga jedynie kierunkowego nastawienia sprawcy, bez konieczności podejmowania opisanych zachowań po to, aby uzyskać jedną z wymienionych instytucji dla siebie. Znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 297 § 1 k.k. będzie zatem realizować zarówno działanie sprawcy, który przedkłada fałszywe lub stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia po to, aby uzyskać dla siebie kredyt, pożyczkę bankową, gwarancję kredytową, dotację, subwencję lub zamówienie publiczne, jak i wtedy, gdy podejmuje on te działania, aby uzyskać jedną z wymienionych instytucji dla jakiegokolwiek innego podmiotu. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, na wstępie ogólnie – odnośnie wszystkich oskarżonych, którym przypisano przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. - można stwierdzić, że w większości oskarżeń, nawet przyznając się do popełnienia zarzuconych im przestępstw, podkreślali brak swojej świadomości co do sposobu wykorzystania przez kancelarię (...) przedłożonych im dokumentów. Tymczasem jednak takiemu stanowisku przeczą zebrane dowody, które wyżej zaprezentowano. Materiał dowodowy pozwala na kategoryczne stwierdzenie, że wszystkie osoby ujęte w akcie oskarżenia miały pełną wiedzę co do sposobu działania „Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy” s.c. w celu uzyskania dla nich kredytu i postępowania z

przekazanymi tej firmie dokumentami, niezależnie czy wniosek kredytowy w banku składał sam zainteresowany, czy też czyniła to kancelaria.

Przepis art. 297 § 1 k.k. nie jest przepisem szczególnym wobec art. 286 § 1 k.k. i nie przewiduje skutku w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, czego wymaga art. 286 § 1 k.k. (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 18 czerwca 2002 r., II AKa 343/01, OSA 2003, z. 2, poz. 7). Poza kwalifikowaniem czynów zarzucanych oskarżonym B. H. (1) i R. M. (1) jako z art. 297 § 1 k.k., przyjęto, że dopuścili się oni także jednocześnie (art. 11 § 2 k.k.) przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., uwzględniając okoliczności związane z brakiem regulowania przez nich zaciągniętych zobowiązań kredytowych (kredyt zaciągnięty na firmę (...) spłacono bowiem dopiero na etapie postępowania sądowego, a wcześniej już po roku od jego zaciągnięcia został wypowiedziany przez bank, podobnie jak wypowiedziano kredyt udzielony firmie reprezentowanej przez oskarżonego H., który nie został spłacony), nadto kwalifikację uzupełniono o przepis art. 294 § 1 k.k. z uwagi na kwotę wyłudzonego przez tych oskarżonych wsparcia finansowego, stanowiącą mienie znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k..

Przypomnienia zatem w świetle powyższego wymaga, że zachowanie sprawcy przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. polega m.in. na wprowadzeniu w błąd innej osoby w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym z jednej strony jest ono nakierowane na osobę, która dokonuje niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, z drugiej zaś strony na mienie, które sprawca uzyskuje w wyniku rozporządzenia. Przestępstwo opisane w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem, przy czym nie jest koniecznym osiągnięcie przez sprawcę korzyści majątkowej z niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wprowadzenie w błąd należy rozumieć natomiast jako zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę, pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem ma być więc rezultatem postępowania sprawcy. Ustawa nie zawiera przy tym jakichkolwiek ograniczeń, co do sposobów w wyniku zastosowania, których następuje wprowadzenie w błąd, jednocześnie nie jest wymagane, by sprawca podejmował szczególne czynności polegające na działaniu podstępym, istotnym jest bowiem tylko to, by sposób ten miał wywołać w konkretnym podmiocie wyobrażenia o stanie rzeczy, który nie odpowiada prawdzie.

Wykładnia znamienia „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” obejmuje zarówno sytuację, w której powstały rzeczywiste uszczerbki w mieniu poszkodowanego (damnum emergens), jak i spodziewane, a utracone w wyniku zachowania sprawcy prowadzącego do niekorzystnego rozporządzenia, korzyści (lucrum cessans), co w efekcie oznacza generalnie pogorszenie sytuacji majątkowej rozporządzającego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2006 r., sygn. akt III KK 198/05). Tym samym, w chwili rozporządzenia mieniem, powstanie szkody nie jest wcale warunkiem koniecznym do przyjęcia, że to rozporządzenie było niekorzystne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r., sygn. akt V KKN 267/00). Ponadto w wykładni ustawowego znamienia „niekorzystności” rozporządzenia, jako skutku przestępstwa oszustwa istotne znaczenie ma to, że droga „pochodu” przestępstwa oszustwa kończy się z chwilą dokonania przez pokrzywdzonego rozporządzenia takim mieniem i dlatego też korzystność czy też niekorzystność owego rozporządzenia należy oceniać tylko z punktu widzenia okoliczności istniejących w czasie rozporządzania mieniem, a nie tych, które następują później (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000 r., sygn. akt V KKN 267/00).

Od strony podmiotowej przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym kierunkowym, ponieważ przepis wymaga, by sprawca działał „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. wykazać zatem należy, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion.

Ponieważ oskarżonym B. H. (1) i R. M. (1) zarzucono wyłudzenie mienia w warunkach art. 294 § 1 k.k., czyli w stosunku do mienia znacznej wartości (300.000 zł), co zaostża wysokość grożącej sankcji karnej, stwierdzić należy, że mieniem znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. - w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5.11.2009 r. (Dz.U. Nr 206,

poz. 1589), która weszła w życie 8.06.2010 r. - jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 złotych.

W odniesieniu do G. F. przypisano mu przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., albowiem spłacił on zaciągnięty kredyt przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie. Przypomnieć dlatego należy, iż przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k., zwane fałszerstwem materialnym dokumentu, może polegać na jego podrobieniu, przerobieniu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Pojęcie dokumentu definiuje art. 115 § 14 k.k. Należy podkreślić, że decydujące znaczenie dla uznania jakiegoś przedmiotu za dokument ma nie jego forma czy materialny substrat (dokument pisemny, inny przedmiot, zapis na komputerowym nośniku informacji itd.), lecz aspekt prawny - w postaci stwierdzenia prawa, stosunku prawnego albo okoliczności mającej znaczenie prawne.

Przez podrobienie dokumentu rozumie się sporządzenie przedmiotu (pisma, druku itp.), który ma imitować dokument autentyczny. Podrobienie może dotyczyć także nieistniejących części autentycznego dokumentu, np. dopisanie treści, której autentyczny dokument nie zawiera. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że z podrobieniem dokumentu mamy do czynienia, gdy nie pochodzi od tej osoby, w imieniu której został sporządzony. W istocie chodzi więc o nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawy (por. wyrok SN z dnia 27 listopada 2000 r., III KKN 233/98, Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 5, poz. 4). Należy dodać, że podrobieniem będzie spreparowanie dokumentu w imieniu osoby istniejącej lub fikcyjnej, a nawet podpisanie autentycznego dokumentu cudzym nazwiskiem, chociażby za zgodą osoby zainteresowanej (por. wyrok SN z dnia 25 października 1979 r., II KR 10/79, OSNPG 1980, nr 11, poz. 127). Odmianą omawianego przestępstwa jest używanie jako autentycznego dokumentu podrobionego lub przerobionego. Sprawca może używać dokumentu, który sam sfalszował, albo który został sfalszowany przez inną osobę. Warunkiem odpowiedzialności jest jednak świadomość, iż używany przedmiot jest dokumentem fałszywym, przy czym wystarczy, że sprawca godzi się z taką możliwością. W wypadku gdy sprawca sam podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentyczny, a następnie przedmiotem tym się posługiwał, zachodzi prawna jedność przestępstwa, gdyż obydwie czyny stanowią realizację tego samego zamiaru przestępnego. Nie jest "używaniem" sfalszowanego dokumentu samo jego posiadanie, konieczne bowiem jest posłużenie się takim dokumentem, np. przedstawienie go organowi kontroli, w postępowaniu administracyjnym itp. (por. W. Wróbel (w:) A. Zoll (red.), Komentarz 2, s. 1324).

Mając na uwadze kwalifikację czynów przypisanych oskarżonymi w wyroku jako czynów ciągłych, czy też ciągu przestępstw, przypomnieć również należy, iż zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. czyn ciągły zachodzi, gdy sprawca dopuszcza się dwóch lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Przesłanką podmiotową przyjęcia czynu ciągłego jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe przyjęcia czynu ciągłego to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste. Muszą to być bowiem zachowania realizujące ten sam zamiar. Zgodnie natomiast z art. 91 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r. - ciąg przestępstw zachodzi jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka wówczas jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Z kolei zgodnie z brzmieniem art. 91 § 1 k.k. obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r., ciąg przestępstw zachodzi jeżeli sprawca popełni w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności dwa lub więcej przestępstw.

Skoro ustawodawca nakazuje traktować wielość zachowań jako jeden czyn zabroniony (ciągły), to w sytuacji gdy wszystkie lub niektóre z nich wypełniają znamiona określone w więcej niż jednym przepisie ustawy, nie tylko możliwe, lecz wręcz konieczne jest powołanie w kwalifikacji prawnej art. 11 § 2 (por. wyr. SN z 26 III 1999 r., IV KKW 29/99, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 10). Wyżej powołany przepis odnosi się do sytuacji, gdy jeden czyn wypełnia znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej i zachodzi tzw. zbieg przepisów. W wypadku zbiegu pozornego lub pomijalnego czyn sprawcy podlega zawsze kwalifikacji na podstawie jednego tylko przepisu. Natomiast przy zbiegu rzeczywistym (właściwym) w grę wchodzi kumulatywna kwalifikacja prawna (art. 11 § 2 i 3). Przy rzeczywistym zbiegu

przepisów sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków (karnych, zabezpieczających) na podstawie pozostałych przepisów, które popełniony czyn wyczerpuje (art. 11 § 3).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że zachowania P. C. (1), opisane w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku (odnosząc to do zachowań opisanych w pkt I, II, III i IV części wstępnej wyroku) wypełniły wszystkie znamiona czynności sprawczych przypisanych jej czynów, tj. ciągu czterech przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 297 § 1 k.k.

Oskarżona P. C. (1), jak wykazało postępowanie dowodowe, była jedną z klientów Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, która za pośrednictwem pracowników kancelarii złożyła wnioski o udzielenie pożyczki dla małych firm w (...) Banku (...) Oddziale przy ul. (...) w P., mając przy tym świadomość, że do przedmiotowego wniosku przedłożone zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy dokumenty, m. in. w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, wyciągu z księgi przychodów i rozchodów – zestawienia za okres od 01.01.2009 do 31.12.2009 dot. firmy P.P.H.U. (...) P. C. (1). Oskarżona P. C. (1) we wniosku o udzielenie pożyczki złożyła ponadto nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej za I kwartał 2009 i 2010 roku. Powyższe dokumenty miały przy tym istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki i skutkowały podpisaniem umowy pożyczki w dniu 25 maja 2010 roku, opiewającej na kwotę 140.000,00 złotych. Podobnie, oskarżona P. C. (1) w dniu 14 marca 2011 roku działając w celu uzyskania kredytu gotówkowego w kwocie 100.000 zł. przedłożyła w (...) Bank S.A. w W. dokumenty - mając świadomość ich podrobienia przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy – w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, z kolei we wniosku zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu. Podobnie P. C. (1) w dniu 18 maja 2011 roku w celu uzyskania kredytu w wysokości 300.000 złotych przedłożyła w oddziale Banku (...) SA w P. dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 wraz z korektą zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2010 i informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2010 oraz podsumowanie (...) za okres styczeń – grudzień 2010, mając świadomość, że powyższe dokumenty zostały podrobione przez Kancelarię Doradców (...) & Wspólnicy. Oskarżona P. C. (1) do wniosku kredytowego przedłożyła również nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów w latach 2009-2010 i I kwartale 2011 r., które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu. Wreszcie oskarżona P. C. (1) w dniu 31 sierpnia 2011r. w celu uzyskania kredytu gotówkowego w kwocie 50.000 złotych przedłożyła w (...) Bank S.A. w W. jako autentyczne podrobione dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod firmą P.P.H.U. (...) P. C. (1) w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009 i 2010, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 i 2010, zaś we wniosku kredytowym zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w latach 2010-2011, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania opisanego wyżej kredytu. Powyższe zachowania niewątpliwie wypełniły znamiona przestępstwa opisanego w art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 297 § 1 k.k. Nieistotne jest przy tym, że ostatecznie P. C. (1) nie udzielono kredytów na podstawie wniosków złożonych w dniach 14 marca 2011 roku, 18 maja 2011 roku oraz 31 sierpnia 2011 roku, albowiem jak już było podnoszone, dla bytu przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. nie jest konieczne wywołanie skutku w postaci uzyskania kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji bądź podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy,

instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego. Z popełnieniem przestępstwa przewidzianego w art. 297 § 1 mamy do czynienia już wówczas, gdy sprawca przedłożył podrobione lub przerobione albo stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia, co niewątpliwie miało w przedmiotowej sprawie miejsce. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej P. C. (1) opisane w pkt I części wstępnej wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągle opisany w art. 12 k.k. W niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżoną przestępnych zachowań składających się na czyn ciągle P. C. (1) realizowała z góry powzięty zamiar, którego istotą było uzyskanie kredytu poprzez przedłożenie dokumentów podrobionych przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Został również spełniony drugi z warunków koniecznych do uznania tych opisanych w pkt I zachowań oskarżonej za czyn ciągle, tj. odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonej, które z całą stanowczością określić można jako krótkie.

Jednocześnie nie ulegało wątpliwości Sądu, że P. C. (1) popełniając ww. czyny działała w ramach tzw. ciągu przestępstw. W świetle art. 91 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. – jeżeli sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Nie ulegało przy tym wątpliwości, że P. C. (1) popełniła czyny opisane w pkt I-IV części wstępnej wyroku w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżona P. C. (1) dopuściła się każdego z czynów przypisanych jej w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku umyślnie, działając z zamiarem kierunkowym. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego, nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżona miała pełną świadomość tego, że dokumenty wykorzystywane w procedurze udzielenia kredytu zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Z zeznań A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M. wynika bowiem jednoznacznie, że wszyscy klienci ich kancelarii – w tym P. C. (1) – byli informowani o tym, że z uwagi na obraz sytuacji finansowej wynikający z przedłożonych przez nich dokumentów, konieczne jest przerobienie tych dokumentów, które zgodnie z procedurami bankowymi decydują o poziomie zdolności kredytowej i to do stanu który pozwoli na skuteczne wystąpienie o kredyt czy też pożyczkę w wysokości pożądanej przez ubiegającego się o wsparcie finansowe. W tym kontekście należy wskazać na procedurę pozyskiwania kredytów w Banku (...) SA., którą opisali Z. i Ł. M., a która odbiegała od standardowych formalności realizowanych przez inne banki. Z ich relacji, potwierdzonych innymi dowodami, wynika, że w tym banku potencjalny kredytobiorca musiał stawić się osobiście z odpowiednimi dokumentami i dopiero wówczas pracownik bankowy sporządzał w formie elektronicznej wniosek kredytowy, dopytując klienta o poszczególne dane wymagane w formularzu. Dopiero po sporządzeniu w ten sposób wniosku był on drukowany i podpisywany przez wnioskującego o kredyt. W związku z tym potencjalny kredytobiorca musiał podawać parametry ekonomiczne swojej firmy zgodnie z tym, co było zapisane w dokumentach typu: zeznania podatkowe, bilanse, sprawozdania czy też książki przychodów i rozchodów, które były następnie załączane do wniosku. Skoro więc taka osoba dysponowała nieprawdziwymi danymi zawartymi w sfałszowanych dokumentach i dane te podawała pracownikowi Banku (...), to trudno przyjąć za racjonalne wyjaśnienia oskarżonej P. C. (1), że nie wiedziała ona o podrobieniu tych dokumentów. W kontekście przytoczonych dowodów, umyślność działania oskarżonej nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości i została w pełni wykazana odnośnie wszystkich czterech przypisanych jej tzw. oszustw kredytowych.

Także zachowania oskarżonej W. C. (1) opisane w pkt 3 części rozstrzygającej wyroku (w odniesieniu do zachowań opisanych w pkt V i VI części wstępnej wyroku) wypełniły wszystkie znamiona czynności sprawczych przypisanych jej czynów tj. ciągu dwóch przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 297 § 1 k.k., przy czym w odniesieniu do czynu opisanego w pkt VI Sąd poczynił zmiany w zakresie opisu czynu poprzez ustalenie, iż oskarżona W. C. działała w celu uzyskania pożyczki dla małych firm o numerze (...). W trakcie postępowania dowodowego ustalono bowiem, że oskarżona W. C., składając w dniu 23 kwietnia 2010 roku w oddziale (...) Banku (...) SA w P. wniosek o pożyczkę dla małych firm w kwocie 200.000,00 złotych, miała świadomość, że dokumenty załączone do wniosku były podrobione. Do przedmiotowego wniosku oskarżona W. C. przedłożyła bowiem sfałszowane dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009 oraz wyciągu z księgi przychodów i rozchodów – zestawienia za okres od 1.01.2009 do 31.03.2009, zaś we wniosku o udzielenie

pożyczki gotówkowej zawarła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych miesięcznych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej P.P.H.U. (...), które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej W. C. (1) opisane w pkt V części wstępnej wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągle opisany w art. 12 k.k. W niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżoną przestępnych zachowań składających się na czyn ciągle W. C. realizowała z góry powzięty zamiar, którego istotą było uzyskanie kredytu poprzez przedłożenie dokumentów podrobionych przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Został również spełniony drugi z warunków koniecznych do uznania tych opisanych w pkt I zachowań oskarżonej za czyn ciągle, tj. odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonej, które z całą stanowczością określić można jako krótkie. Postępowanie dowodowe pozwoliło na przypisanie sprawstwa oskarżonej W. C. (1) także co do czynu opisanego w pkt VI, albowiem w dniu 24 listopada 2010 roku oskarżona W. C. zawarła kolejną umowę pożyczki dla małych firm o numerze (...), przy czym w tym wypadku nie było konieczne złożenie stosownego wniosku. Kredyt został bowiem udzielony na podstawie uprzednio przedłożonych dokumentów, które stwierdzały nieprawdę, czego W. C. miała świadomość. Pomimo tej świadomości, W. C. wyraziła zgodę na propozycję przedstawioną przez (...) Bank (...) SA. W świetle poczynionych ustaleń, nie ulegało wątpliwości, że dopuszczając się opisanych w pkt V i VI części wstępnej wyroku zachowań, oskarżona W. C. działała umyślnie z zamiarem kierunkowym dokonania tych czynów zabronionych, tj. celu uzyskania tych kredytów/pożyczek. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżona W. C. dopuściła się każdego z czynów przypisanych jej w pkt 3 części rozstrzygającej wyroku umyślnie, działając z zamiarem kierunkowym. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego, nie mogło budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżona miała pełną świadomość tego, że dokumenty wykorzystywane w procedurze udzielenia kredytu zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Z zeznań A. Z. (1), P. M. (1) i Ł. M. wynika bowiem jednoznacznie, że wszyscy klienci ich kancelarii - w tym W. C. - byli informowani o tym, że z uwagi na obraz sytuacji finansowej wynikający z przedłożonych przez nich dokumentów, konieczne jest przerobienie tych dokumentów, które zgodnie z procedurami bankowymi decydują o poziomie zdolności kredytowej i to do stanu, który pozwoli na skuteczne wystąpienie o kredyt czy też pożyczkę w wysokości pożądanej przez ubiegającego się o wsparcie finansowe. W kontekście przytoczonych dowodów, umyślność działania oskarżonej nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości i została w pełni wykazana odnośnie wszystkich przypisanych jej tzw. oszustw kredytowych. Jednocześnie nie ulegało wątpliwości, że W. C. popełniając ww. czyny działała w ramach tzw. ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r.), gdyż popełniła czyny opisane w pkt V-VI części wstępnej wyroku w krótkich odstępach czasu wykorzystując taką samą sposobność.

Z kolei zachowanie oskarżonego G. F. opisane w pkt VII części wstępnej wyroku w obecności Sądu wypełniło wszystkie znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Oskarżony, jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, w dniu 18 lipca 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. złożył wniosek o kredyt o numerze (...) w kwocie 150.000 złotych, do którego przedłożył dokumenty w postaci odpisu deklaracji PIT – 36L o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 wraz z deklaracją PIT/B za rok podatkowy 2010, podczas gdy w rzeczywistości oskarżony G. F. rozliczał się na zasadach ogólnych (składał deklaracje PIT-36). Oskarżony G. F. jednocześnie miał świadomość, że dokumenty te zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, co jednoznacznie wynika z zeznań świadków Z., P. M. (1) i Ł. M.. Do zawarcia umowy o kredyt doszło w dniu 21 lipca 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. przy ul. (...), a udzielony kredyt był spłacany przez oskarżonego F. zgodnie z wyznaczonym harmonogramem. Ostatecznie kwota udzielonego kredytu została uregulowana przez oskarżonego G. F. w całości jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego. Mając na uwadze powyższe, nie ulegało wątpliwości, że oskarżony G. F. swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 270 § 1 k.k. G. F., mając świadomość podrobienia dokumentów mających istotne znaczenia w toku postępowania w sprawie udzielenia kredytu, przedłożył je jako autentyczne, jednakże z uwagi na tzw. klauzulę bezkarności, określoną w art. 297 § 3 k.k., wyłączona była możliwość przypisania mu sprawstwa przestępstwa z art. 297 § 1 k.k., albowiem przed wszczęciem postępowania karnego spłacił uzyskany kredyt w całości. Jednocześnie zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny, akceptowanym w orzecznictwie, klauzula ta odnosi się wyłącznie do czynów zabronionych określonych w art. 297 § 1 i 2 k.k. W wypadku gdy sprawca tym samym czynem realizuje znamiona określone w innych przepisach typów czynu zabronionego, spełnienie przesłanek określonych w art. 297 §

3 k.k. doprowadzi do niepodlegania karze jedynie za przestępstwa przewidziane w art. 297 § 1 i 2 k.k., w pozostałym zakresie sprawca ponosić będzie odpowiedzialność na ogólnych zasadach (por. teza 108 do art. 297 k.k. w „Kodeks karny. Komentarz. Część szczególna” Tom III pod red. Andrzeja Zolla Wydawnictwo Zakamycze 2006, teza 18 do art. 297 k.k. w „Kodeks karny. Komentarz” Andrzej Marek Wydawnictwo LEX 2010). Z powyższych względów należało zakwalifikować zachowanie oskarżonego G. F. opisane w pkt VII części wstępnej wyroku i przypisane mu w pkt 5 części rozstrzygającej wyroku wyłącznie jako przestępstwo z art. 270 § 1 k.k., gdyż niewątpliwie G. F. posłużył się sfałszowanymi dokumentami starając się o kredyt o numerze (...) w Banku (...), mając przy tym świadomość, że owe dokumenty zostały uprzednio podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Wynika to bowiem jednoznacznie z zeznań świadków Z., P. i Ł. N. zatem G. F. chciał popełnienia czynu zabronionego, tj. działał z zamiarem bezpośrednim dokonania tego czynu zabronionego. Zatem umyślność jego działania również nie budzi wątpliwości i została w pełni wykazana.

Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził również, że zachowanie B. H. (1) opisane w pkt 7 części rozstrzygającej wyroku wyczerpało wszystkie znamiona przypisanego mu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Jak bowiem ustalono na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, B. H. (1) w dniu 16 lutego 2011 roku w Banku (...) SA w P. przy ul. (...) złożył wniosek o kredyt gotówkowy w kwocie 300.000,00 złotych. Wraz z wnioskiem oskarżony B. H. (1) przedłożył w siedzibie banku podrobione dokumenty w postaci bilansu z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – aktywa, bilansu z uwzględnieniem bufora za rok 2010 – pasywa, jednostronnego rachunku zysków i strat z uwzględnieniem bufora za rok 2010, zaś we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych dochodów przez firmę (...) Sp. z o.o. za rok 2010, mając świadomość, że powyższe dokumenty zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, a B. H. (1) swoim zachowaniem wprowadził pracowników banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego. Umowa o kredyt gotówkowy w kwocie 300.000 złotych została podpisana przez oskarżonego G. H. w dniu 24 lutego 2011 roku, zaś zgodnie z jej zapisami umowę zawarto na 72 miesiące, tj. do dnia 25 marca 2017 roku, podczas gdy wedle stanu na dzień 4 listopada 2016 roku, kiedy to (...) Bank SA dokonał sprzedaży przysługującej mu wierzytelności na rzecz (...) z siedzibą we W., wymagalna należność główna z tytułu niespłaconego kredytu wynosiła 289.151,72 złotych, od której naliczone i niezapłacone odsetki wyniosły 209.463,41 złotych. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na ustalenie, że oskarżony B. H. (1) chciał dokonać zarzucanego mu czynu, a tym samym działał umyślnie z zamiarem kierunkowym – w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla firmy (...) Sp. z o.o.. Z uwagi na wysokość uzyskanego kredytu, konieczne było uwzględnienie w podstawie prawnej art. 294 § 1 k.k., który podwyższa granicę ustawowego zagrożenia w przypadku przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego B. H. (1) przypisane mu w pkt 7 części rozstrzygającej wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągły opisany w art. 12 k.k. W niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżonego przestępnych zachowań składających się na czyn ciągły, realizował on z góry powzięty zamiar, którego istotą było i uzyskanie kredytu poprzez przedłożenie dokumentów podrobionych przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy i uzyskanie korzyści majątkowej poprzez wyłudzenie tego kredytu. Z całą pewnością został też spełniony drugi z warunków koniecznych dla uznania zachowań oskarżonego za czyn ciągły, a mianowicie odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonego, które można niewątpliwie określić jako krótkie.

Nie ulegało wątpliwości, że również zachowanie przypisane oskarżonej I. M. w pkt 9 części rozstrzygającej wyroku wypełniło znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Oskarżona I. M., jak wykazało postępowanie dowodowe, była jednym z klientów Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, która w dniu 12 grudnia 2011 roku w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...) złożyła wniosek o udzielenie kredytu budowlano-hipotecznego o numerze (...) w kwocie 383.600,00 złotych na cel związany z zakupem nieruchomości w P. przy ul. (...) (...), przygotowany przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Wraz z wnioskiem kredytowym oskarżona I. M. przedłożyła jako autentyczne podrobione zeznanie o

wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT 36L w roku podatkowym 2009, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej (...) w roku podatkowym 2009, opinię o rachunku nr (...) z dnia 11 stycznia 2012 roku z (...) Bank SA, historię operacji dla rachunku nr (...) za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku z (...) Bank SA, mając świadomość, że dokumenty te zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, jak również przedłożyła w banku nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za lata 2009 i 2010 oraz 9 miesięcy 2011 roku, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu. Po pozytywnym zweryfikowaniu wniosku kredytowego w dniu 26 stycznia 2012 roku oskarżona M. podpisała umowę o kredyt budowlano-hipoteczny na kwotę 384.555,16 złotych wraz z umową pożyczki w koncie osobistym do produktu hipotecznego w kwocie 58.200,00 złotych. W świetle konsekwentnych, spójnych i logicznych zeznań A. Z. (1), Ł. M. oraz P. M. (1) ustalono, że oskarżona, podobnie jak wszyscy klienci kancelarii występujący w charakterze przedmiotowej oskarżonego w sprawie, miała świadomość konieczności podrobienia dokumentów przekazanych pracownikom kancelarii, co utwierdziło Sąd w przekonaniu, że oskarżona działała umyślnie z zamiarem kierunkowym.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonej M. przypisane jej w pkt 9 części rozstrzygającej wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągle opisany w art. 12 k.k. W niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżoną przestępnych zachowań składających się na czyn ciągle I. M. realizowała z góry powzięty zamiar, którego istotą było uzyskanie kredytu poprzez przedłożenie dokumentów podrobionych przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Z całą pewnością został też spełniony drugi z warunków koniecznych dla uznania zachowań oskarżonej za czyn ciągle, a mianowicie odstęp czasu dzielące zachowania oskarżonej, które można niewątpliwie określić jako krótkie.

Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził również, że zachowania B. M. (1) opisane w pkt 11 części rozstrzygającej wyroku (odnosząc to do zachowań opisanych w pkt X, XI i XII części wstępnej wyroku) wypełniły wszystkie znamiona czynności sprawczych przypisanych jej czynów, tj. ciągu trzech przestępstw z art. 297 § 1 k.k.

Oskarżona B. M. (1), jak wykazało postępowanie dowodowe, była bowiem jedną z klientów Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, która w dniu 13 grudnia 2010 r. złożyła wniosek o udzielenie kredytu gotówkowego, mając przy tym świadomość, że do przedmiotowego wniosku przedłożone zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy dokumenty, m. in. w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B i podsumowania K. Firmy Handlowo-Usługowej (...) za okres 01.01.2009-31.12.2009, a dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Podobnie w dniu 27 lipca 2011 roku oskarżona B. M. (1), będąc świadoma nierzetelności dokumentów którymi się posłużyła, przedłożyła je wraz z wnioskiem o kredyt budowlano-hipoteczny w kwocie 593.862,78 złotych w Banku (...) w P. na cel związany z zakupem nieruchomości w P. przy ul. (...). Wraz z wnioskiem kredytowym oskarżona B. M. (1) przedłożyła bowiem jako autentyczne podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011 roku o prowadzonym w (...) rachunku nr (...), potwierdzenia wykonania 23 sierpnia 2011 roku przelewu w kwocie 103.380,00 złotych z rachunku nr (...), podsumowania księgi przychodów i rozchodów firmy (...) za okres 24.08.2009-31.12.2009 oraz nierzetelnego pisemnego oświadczenia o wysokości średniego miesięcznego dochodu w 2011 roku, a dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, który został oskarżonej M. udzielony w dniu 22 sierpnia 2011 roku, kiedy to doszło do podpisania umowy o kredyt o numerze (...). Wreszcie w dniu 25 lipca 2011 roku oskarżona B. M. (1) za pośrednictwem Ł. M. złożyła wniosek o kredyt mieszkaniowy w siedzibie oddziału (...) Banku SA w P. przy ul. (...). Do wniosku kredytowego oskarżona M. ponownie przedłożyła jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w

roku podatkowym 2009 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2009 PIT/B, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L i informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, opinii nr (...) z dnia 11 lipca 2011r. o prowadzonym w (...) rachunku nr (...) dla firmy (...), podatkową księgę przychodów i rozchodów za okres 01.01.2011-31.07.2011, zestawień sum miesięcznych do miesiąca czerwca i lipca 2011 r. oraz nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości dochodu w dniu złożenia wniosku kredytowego, które to dokumenty zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy, mając przy tym istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Na podstawie przedłożonych przez oskarżoną B. M. (1) dokumentów podjęto pozytywną decyzję o przyznaniu wnioskodawczyni kredytu w kwocie 132.570,00 euro, czego efektem było podpisanie umowy o kredyt o numerze K.\1117191n w dniu 22 września 2011 roku.

Jednocześnie nie ulegało wątpliwości, że B. M. (1) popełniając ww. czyny działała w ramach tzw. ciągu przestępstw, bo wykorzystując taką samą sposobność i w krótkich odstępach czasu. Od strony podmiotowej Sąd uznał, iż oskarżona B. M. (1) dopuściła się każdego z czynów przypisanych jej w pkt 9 wyroku umyślnie, działając z zamiarem kierunkowym. W świetle przedstawionego i zanalizowanego wyżej materiału dowodowego, przede wszystkim w postaci zeznań A. Z. (1), P. M. (1), Ł. M. oraz zgromadzonej dokumentacji bankowej, nie może budzić żadnych wątpliwości, iż oskarżona miała pełną świadomość tego, że dokumenty wykorzystywane w procedurze udzielenia kredytu zostały podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy. Z opisanych w pkt X-XI części wstępnej wyroku i pkt 9 części rozstrzygającej wyroku zachowań oskarżonej B. M. (1) można wyciągnąć tylko jeden logiczny wniosek – oskarżona działała z zamiarem kierunkowym dokonania tych czynów zabronionych.

Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdził również, że zachowanie R. M. (1) opisane w pkt 13 części rozstrzygającej wyroku wypełniły wszystkie znamiona czynności sprawczych przypisanego mu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Jak bowiem ustalono po dokonaniu analizy materiału dowodowego, R. M. (1) w dniu 31 marca 2011 roku w siedzibie oddziału Banku (...) SA w P. przy ul. (...) złożył wniosek o kredyt o numerze (...) na kwotę 300.000 złotych, do którego przedłożył nierzetelne i podrobione przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy dokumenty potwierdzające wysokość osiąganych dochodów z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36L, informację o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2010 PIT/B, zaś we wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego oraz w pisemnym oświadczeniu stanowiącym załącznik do wniosku zawarł nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej za lata 2009–2010, co miało istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego wsparcia finansowego, czym wprowadził pracowników pokrzywdzonego banku w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania finansowego, w następstwie czego doprowadził Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości. Na podstawie przedłożonych przez oskarżonego dokumentów oraz na podstawie złożonych przez niego oświadczeń w dniu 11 kwietnia 2011 roku doszło do zawarcia umowy o kredyt gotówkowy o numerze (...) w kwocie 300.000 złotych. Według zawartej umowy, kredyt miał zostać spłacony w 72 ratach kapitałowo-odsetkowych w wysokości 6.165,67 złotych. Ostatnia rata miała zostać spłacona w dniu 20 kwietnia 2017 roku, podczas gdy bank wypowiedział kredyt już po niespełna roku od daty jego zawarcia z powodu zaprzestania działalności gospodarczej przez firmę (...), zaś ostateczna spłata kredytu nastąpiła dopiero w efekcie prowadzonego postępowania sądowego w dniu 10 października 2017 roku. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na ustalenie, że oskarżony R. M. (1) działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, chciał zatem dokonać przypisanego mu oszustwa, w tym oszustwa kredytowego, a tym samym działał umyślnie z zamiarem kierunkowym. Z uwagi na wysokość uzyskanego kredytu, konieczne było uwzględnienie w podstawie prawnej art. 294 § 1 k.k., który podwyższa granicę ustawowego zagrożenia w przypadku przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w stosunku do mienia znacznej wartości.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego R. M. (1) przypisane mu w pkt 13 części rozstrzygającej wyroku stanowiło w istocie jeden czyn zabroniony – czyn ciągły opisany w art. 12 k.k. W niniejszej sprawie od samego początku podjęcia przez oskarżonego przestępnych zachowań składających się na czyn ciągły R. M. (1) realizował z góry powzięty

zamiar, którego istotą było uzyskanie kredytu poprzez przedłożenie dokumentów podrobionych przez pracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy celem uzyskania korzyści majątkowej. Z całą pewnością został też spełniony drugi z warunków koniecznych dla uznania zachowań oskarżonego za czyn ciągły, a mianowicie odstępy czasu dzielące zachowania oskarżonego, które można niewątpliwie określić jako krótkie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym m. in. oświadczenia procesowe oskarżonego P. S. w przedmiocie przyznania się do popełnienia zarzuczanych mu czynów, pozwoliło na przypisanie mu sprawstwa i winy czynów opisanych w pkt 15 części rozstrzygającej wyroku (odnosząc to do zachowań opisanych w pkt XIV i XV części wstępnej wyroku), tj. ciągu dwóch przestępstw z art. 297 § 1 k.k.

Nie ulegało bowiem wątpliwości, że P. S. w dniu 7 maja 2012 roku złożył w banku (...) SA wniosek kredytowy opiewający na kwotę 250.000 złotych, zaś wraz z wnioskiem przedłożył jako autentyczne podrobione przez współpracowników Kancelarii Doradców (...) & Wspólnicy dokumentów w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B, a także przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2010-2012, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, a także oświadczenia oskarżonego, niewątpliwie P. S. miał świadomość, że dokumenty przedłożone w banku były sfalszowane. Z kolei w dniu 17 maja 2012 roku w oddziale (...) Bank SA w P. oskarżony S. złożył kolejny wniosek o kredyt hipoteczny w kwocie 1.524.750,00 złotych na cel związany z zakupem i wykończeniem trzech segmentów budynków jednorodzinnych w zabudowie szeregowej położonych w C. przy ul. (...) (działka numer (...)). Do tego wniosku oskarżony S. przedłożył jako autentyczne podrobione dokumenty w postaci zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 i 2011 - PIT 36L i PIT/B, zgodnie z którymi osiągał dochody odpowiednio w kwocie 193.615,63 złotych oraz 483.785,84 złotych, a także zaświadczenia Banku (...) S.A. z 24.04.2012 r. i historii rachunku bankowego nr (...) oraz przedłożył nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów za 12 miesięcy, które to dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania wyżej opisanego kredytu obrotowego. Niewątpliwie oskarżony P. S. miał świadomość, że dokumenty, które przedłożył w banku były podrobione, na co wskazywał sam oskarżony, przyznając się do czynu opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku, co przesądziło równocześnie o działaniu oskarżonego S. z zamiarem kierunkowym popełnienia opisanych wyżej przestępstw. Bez wątplenia P. S. podjął ww. działania w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. P. S. popełnił czyny opisane w pkt XIV-XV części wstępnej wyroku w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób.

W świetle dokonanej oceny dowodów, a także rozważań prawnych, Sąd nie miał również wątpliwości co do sprawstwa I. T. odnośnie przestępstwa opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k.

Jak bowiem ustalono, I. T. w dniu 5 lipca 2011 roku złożyła w oddziale (...) SA w P. wniosek o kredyt budowlano-hipoteczny o numerze (...) w kwocie 889.407,30 złotych na cel związany z zakupem nieruchomości w R., ul. (...). Wraz z przedmiotowym wnioskiem kredytowym oskarżona I. T. przedłożyła jako autentyczne podrobione zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 PIT 36 i PIT 36L, zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 PIT 36 i PIT 36L, jak również podrobione potwierdzenie przelewów z rachunku bankowego nr (...) w Banku (...) S.A. należącego do I. T. na rachunek bankowy nr (...) należący do R. B. (...), wystawione przez Bank (...) S.A. w dniu 27 czerwca 2011 roku oraz przedłożyła nierzetelne pisemne oświadczenie o wysokości osiągniętych przychodów i dochodów w latach 2009-2011, a dokumenty te miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu. Sąd nie miał wątpliwości w świetle zeznań Ł. M. i P. M. (1), że oskarżona I. T. miała świadomość, iż przedłożone w banku w celu uzyskania kredytu dokumenty są podrobione i nierzetelne. Do podpisania umowy o kredyt o numerze (...) doszło w dniu 5 września 2011 roku w siedzibie oddziału (...) SA w P. przy ul. (...). Oskarżona I. T. osobiście podpisała umowę. Oskarżona – jak sama zresztą potwierdziła – nie potrzebowała w toku postępowania pomocy tłumacza, co potwierdzili swoimi zeznaniami P. i Ł. M., którzy zgodnie wskazywali, iż I. T. świetnie mówiła po polsku i wiedziała o konieczności podrobienia przekazanych do kancelarii dokumentów związanych z prowadzoną przez oskarżoną działalnością gospodarczą. Na okoliczność posługiwania się w czasie spotkania z oskarżoną T. sformułowaniami typu „sfalszowane”, „podrobione”, wskazywał

także A. Z. (1), podejrzewając – niesłusznie jak wykazało postępowanie dowodowe – że I. T. mogła nie wiedzieć o fałszowaniu dokumentacji z uwagi na braki językowe oskarżonej. W świetle zeznań ww. świadków Sąd doszedł zatem do przekonania, iż oskarżona I. T. podpisała wymagane w banku w celu uzyskania kredytu dokumenty, zaś okoliczność braku oryginałów dokumentów, na podstawie których możliwe byłoby przeprowadzenie badań z zakresu grafologii, nie może ekskulpować oskarżonej. Nie ulegało przy tym wątpliwości, jak wykazało postępowanie dowodowe, że oskarżona I. T. jako klientka kancelarii doskonale wiedziała o sposobie uzyskiwania kredytu za pośrednictwem kancelarii (...) przy pomocy podrobionych i nierzetelnych dokumentów, tym samym działając umyślnie - z zamiarem kierunkowym, tj. chciała jego popełnienia w celu uzyskania stosownego kredytu.

Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynów przypisanych oskarżonym nie przesądzało jeszcze o ich winie, a dopiero ją warunkowało. W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonym, tj. ukończenie przez nich odpowiedniego wieku, a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania im winy (okoliczności wyłączających winę).

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił nie tylko na przypisanie oskarżonym P. C. (1), W. C., G. F., B. H. (1), I. M., B. M. (1), R. M. (1), P. S. oraz I. T. sprawstwa w zakresie wszystkich zarzuconych im czynów zabronionych, ale również na przypisanie im winy w czasie ich popełnienia.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonych za udowodnioną, Sąd przystąpił do wymierzenia im kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynów, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz warunki i właściwości osobiste sprawców.

Wymierzając oskarżonym kary za przypisane im przestępstwa Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k., a mianowicie dyrektywę dostosowania wymiaru kary do stopnia winy – w tym wypadku umyślnego działania oskarżonych z zamiarem kierunkowym, dyrektywę społecznej szkodliwości czynów, która w niniejszej sprawie jest znaczna z uwagi na rodzaj i charakter naruszonych dóbr, dyrektywę prewencji indywidualnej - wymierzona oskarżonym kara ma wdrożyć ich do przestrzegania porządku prawnego i zapobiec popełnieniu podobnych czynów w przyszłości, a wreszcie dyrektywę prewencji ogólnej – z uwagi na wysoką społeczną szkodliwość przestępstw i ich nagminność, konieczne jest uświadomienie, iż takie zachowania jak oskarżonych są nieopłacalne i spotykają się z nieuchronną karą.

Sąd, wymierzając oskarżonym kary, miał zatem na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k., zarówno przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych. Przede wszystkim Sąd wziął pod uwagę konieczność zachowania proporcji między społeczną szkodliwością czynu, a stopniem zawinienia. Mając na uwadze względy prewencji generalnej i funkcję kary w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd uznał za konieczne umocnienie przekonania w społeczeństwie, że popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest nieopłacalne i wiąże się poniesieniem odpowiedzialności karnej.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonej **P. C. (1)** Sąd uznał:

1. działanie z zamiarem kierunkowym;
2. działanie w ramach ciągu przestępstw;
3. brak skruchy.

W odniesieniu do oskarżonej P. C. (1) Sąd jako okoliczności wpływające łagodząco na wymiary kary uznał jej dotychczasową niekaralność za przestępstwa oraz stosunkowo młody wiek w chwili popełnienia zarzuconych jej czynów i ustabilizowany tryb życia.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonej **W. C. (1)** Sąd uznał:

4. działanie z zamiarem kierunkowym;

5. działanie w ramach ciągu przestępstw;
6. brak skruchy.

W odniesieniu do oskarżonej **W. C. (1)** Sąd jako okoliczność wpływającą łagodząco na wymiary kary uznał jej dotychczasową niekaralność za przestępstwa i ustabilizowany tryb życia.

W odniesieniu do **G. F.** Sąd jako okoliczności obciążające uznał brak skruchy u oskarżonego, zaś jako okoliczność wpływającą na złagodzenie odpowiedzialności karnej oskarżonego **F.** Sąd uznał jego dotychczasową niekaralność za przestępstwa i ustabilizowany tryb życia..

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego **B. H. (1)** Sąd uznał:

7. wysoką społeczną szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu,
8. wypełnienie jednym zachowaniem znamion kilku przestępstw;
9. brak skruchy
10. nie naprawienie szkody.

Jako okoliczność wpływającą łagodząco na wymiary kary wobec **B. H. (1)** uznać należy jego dotychczasową niekaralność za przestępstwa i ustabilizowany tryb życia..

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonej **I. M.** Sąd uznał:

- działanie z zamiarem kierunkowym;
- brak skruchy.

Jako okoliczność wpływającą natomiast na złagodzenie odpowiedzialności karnej oskarżonej **M.** Sąd uznał jej dotychczasową niekaralność za przestępstwa oraz przyznanie się do stawianego jej zarzutu w toku rozprawy głównej i ustabilizowany tryb życia..

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonej **B. M. (1)** Sąd uznał:

11. działanie z zamiarem kierunkowym;
12. działanie w ramach ciągu przestępstw;
13. brak skruchy.

W odniesieniu do oskarżonej **B. M. (1)** Sąd uznał jej niekaralność za przestępstwa jako okoliczność łagodzącą i ustabilizowany tryb życia.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego **R. M. (1)** Sąd uznał:

14. wysoką społeczną szkodliwość czynu przypisanego oskarżonemu,
15. wypełnienie jednym zachowaniem znamion kilku przestępstw;
16. brak skruchy.

W odniesieniu do oskarżonego **R. M. (1)** Sąd jako okoliczność wpływającą łagodząco na wymiary kary uznał jego dotychczasową niekaralność za przestępstwa i całkowite naprawienia szkody w toku procesu.

Jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary w stosunku do oskarżonego **P. S.** Sąd uznał działanie w ramach ciągu przestępstw; uprzednią wielokrotną karalność za przestępstwa, w tym poważne przestępstwa przeciwko mieniu, niepoprawność oskarżonego, niestabilizowany tryb życia. Z kolei jako okoliczność wpływającą łagodząco na wymiary kary wobec oskarżonego uznał jego postawę procesową i przyznanie się do stawianych mu zarzutów.

Wreszcie, w odniesieniu do oskarżonej **I. T.** jako okoliczności wpływające zaostrzająco na wymiar kary Sąd uznał:

17. działanie z zamiarem kierunkowym;

18. brak skruchy.

W odniesieniu do oskarżonej T. Sąd jako okoliczność wpływającą łagodząco na wymiary kary wobec oskarżonej uznał jej dotychczasową niekaralność za przestępstwa i ustabilizowany tryb życia.

Mając na uwadze wszystkie wyżej wymienione okoliczności obciążające i łagodzące Sąd wymierzył oskarżonym następujące kary:

- P. C. (1) za ciąg czterech przestępstw opisanych w pkt I-IV części wstępnej wyroku, tj. przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 297 § 1 k.k. – na podstawie z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. w zw. z art. 4 § 1 k.k. – karę 1 roku pozbawienia wolności;
- W. C. (1) za ciąg dwóch przestępstw opisanych w pkt V-VI części wstępnej wyroku, tj. przestępstw z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 297 § 1 k.k. – na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. – karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- G. F. za przestępstwo opisane w pkt VII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. – na podstawie art. 270 § 1 k.k. – karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
- B. H. (1) za przestępstwo opisane w pkt VIII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. – karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 złotych;
- I. M. za przestępstwo opisane w pkt IX części wstępnej wyroku, tj. przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na podstawie art. 297 § 1 k.k. – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- B. M. (1) za ciąg trzech przestępstw opisanych w pkt X-XII części wstępnej wyroku, tj. przestępstw z art. 297 § 1 k.k. – na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. – karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- R. M. (1) za przestępstwo opisane w pkt XIII części wstępnej wyroku, tj. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. – karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 100 złotych;
- P. S. za ciąg dwóch przestępstw opisanych w pkt XIV-XV części wstępnej wyroku, tj. przestępstw z art. 297 § 1 k.k. – na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. – karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- I. T. za przestępstwo opisane w pkt XVI części wstępnej wyroku, tj. przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na podstawie art. 297 § 1 k.k. – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec wszystkich oskarżonych kar pozbawienia wolności, przy czym wobec niektórych z nich z uwagi na wymiar kary – na podstawie przepisów art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. obowiązujących obecnie od 1.07.2015r., a kierując się zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 k.k., na podstawie względniejszych dla niektórych oskarżonych przepisów art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. (tj. w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015r.) w następujący sposób:

- wobec P. C. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 2 lat tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. – w zw. z art. 4 § 1 k.k.;
- wobec W. C. (1) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 1 roku tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k.;
- wobec G. F. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 1 roku tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k.;
- wobec B. H. (1) karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.;
- wobec I. M. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 1 roku tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k.;
- wobec B. M. (1) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 1 roku tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k.;
- wobec R. M. (1) karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.;
- wobec P. S. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. - w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku – przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.;
- wobec I. T. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 1 roku tytułem próby na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k..

Sąd uznał – biorąc pod uwagę dotychczasowy tryb życia oskarżonych, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność za przestępstwa (oprócz oskarżonego S.), że prognoza kryminologiczna wobec każdego z oskarżonych jest pozytywna. Zdaniem Sądu oskarżeni pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności, dają gwarancję, że będą przestrzegać porządku prawnego i nie powrócą do przestępstwa. Miarkując długość okresu próby, Sąd kierował się dążeniem do zapewnienia kontroli zachowania oskarżonych w terminie, który umożliwi przekonanie się, czy nie zawiódą pokładanego w nich zaufania społecznego. Przepisy obowiązujące do 1 lipca 2015r. były względniejsze wobec oskarżonych B. H. (1), R. M. (1) oraz P. S., bo podstawie tych przepisów możliwe było warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej do lat 2. Wobec pozostałych oskarżonych, z uwagi na wymiar kar nieprzekraczających 1 roku pozbawienia wolności, zastosowanie znalazły przepisy kodeksu karnego w obowiązującym brzmieniu.

Warunkowo zawieszając wykonanie kar pozbawienia wolności, Sąd wobec wszystkich oskarżonych, na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. (w przypadku P. S. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 roku) wymierzył:

- oskarżonej P. C. (1) karę grzywny 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych;
- oskarżonej W. C. (1) karę grzywny 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych;
- oskarżonej I. M. karę grzywny 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych;
- oskarżonej B. M. (1) karę grzywny 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych;
- oskarżonemu P. S. karę grzywny 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych;
- oskarżonej I. T. karę grzywny 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych.

Dodatkowo, na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano oskarżonych W. C. (1), G. F., I. M., B. M. (1) oraz I. T. w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby pisemnie raz na 6 miesięcy..

Wymierzając oskarżonym obok warunkowych kar pozbawienia wolności karę grzywny Sąd kierował się potrzebą kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a w tym zakresie zwłaszcza zapobieżeniu społecznemu poczuciu bezkarności sprawcy i braku odpowiedniej reakcji organów wymiaru sprawiedliwości na popełnienie przestępstw. Ustalona ilość stawek dziennych w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych i społecznej szkodliwości ich czynów – wyrażająca się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających. Odnośnie oskarżonych H. i M. podstawą wymierzenia kar grzywny było popełnienie czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej - art. 33 § 1, 2 i 3 k.k.

Jeśli chodzi o wysokość stawki dziennej wskazać należy, iż oceniając stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe oskarżonych należało wziąć pod uwagę, iż są oni zdrowi, zdolni do pracy zarobkowej, tak więc mają realną możliwość podjęcia pracy, a tym samym przy dołożeniu określonych starań mają faktyczne możliwości na zdobycie środków na zapłatę orzeczonej przez Sąd grzywny wobec każdego z nich, które w sferze materialnej pozwolą im odczuć naganność swoich zachowań.

W ocenie Sądu, wymierzenie oskarżonym kar grzywny zapobiegnie wytworzeniu u oskarżonych mylnego przekonania, iż nie spotkała ich żadna finansowa dolegliwość za popełnione przestępstwa i dodatkowo uświadomi im ekonomiczną nieopłacalność popełniania przestępstw. Powyższe rozstrzygnięcie jest konieczne również ze względów ogólnoprewencyjnych, bowiem nie wytworzy się dzięki temu społeczne przeświadczenie, że wymiar sprawiedliwości pobraża sprawcom podobnych przestępstw. Wysokość wymierzonych stawek dziennych grzywny za poszczególne czyny jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych i społecznej szkodliwości ich czynów – wyrażający się w wyżej przywołanych okolicznościach łagodzących i obciążających. Tak określony wymiar kary grzywny pozostaje w odpowiedniej relacji do stosunków majątkowych, dochodów oskarżonych i ich możliwości zarobkowych i jako taki nie może zostać uznany za naruszający przepis art. 58 § 2 k.k.

Sąd uznał, że orzeczone kary będą dla oskarżonych bodźcem do przemyślenia swego postępowania, a z drugiej strony spełnia swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowodują, iż oskarżeni będą mieli świadomość zagrożenia, jakie niesie za sobą popełnianie kolejnych przestępstw. Odnośnie oskarżonego S. Sąd zawiesił warunkowo wykonania kary pozbawienia wolności, mimo uprzedniej karalności oskarżonego, ponieważ będzie to zdaniem Sądu wystarczające dla osiągnięcia celów prewencji indywidualnej, a aby wzmocnić cele kary tak ukształtowanej, określono okres próby na 4 lata.

W pkt 19 części rozstrzygającej wyroku na podstawie art. 44 § 2 k.k. w zw. z art. 195 k.k.w. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych jako służących do popełnienia przestępstwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy wymienionych w pkt 19 wyroku dokumentów.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonej kary grzywny zatrzymanie w następujący sposób:

- W. C. zaliczył zatrzymanie w dniu 29 stycznia 2014 roku na poczet kary grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 dziennych stawek grzywny;
- I. M. zaliczył zatrzymanie w dniu 3 października 2013 roku na poczet kary grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 dziennych stawek grzywny;
- B. M. (1) zaliczył zatrzymanie w dniu 18 czerwca 2013 roku na poczet kary grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 2 dziennych stawek grzywny.

Na podstawie § 2 ust. 1-3, § 14 ust. 2 pkt 5, § 16 i 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348) w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i w zw. z § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przed adwokata Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. K. (1) kwotę 3.099,60 złotych (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu B. H. (1) z urzędu jako likwidatorowi kancelarii wyznaczonego dla oskarżonego obrońcy z urzędu adwokata M. S..

Uwzględniając sytuację materialną oskarżonych, ich możliwości zarobkowania, na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 2-4, art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd w wyroku zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty procesu, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciąża Skarb Państwa i tak:

- od oskarżonej P. C. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 680,00 złotych,
- od oskarżonej W. C. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 480,00 złotych,
- od oskarżonego G. F. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 120,00 złotych,
- od oskarżonego B. H. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 2.300,00 złotych,
- od oskarżonej I. M. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części oraz kosztów opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, tj. 618,61 złotych oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 380,00 złotych,
- od oskarżonej B. M. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 480,00 złotych,
- od oskarżonego R. M. (1) wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 2.300,00 złotych,

- od oskarżonego P. S. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 700,00 złotych,
- od oskarżonej I. T. wydatki za postępowanie przygotowawcze w 1/21 części, tj. 30,95 złotych, za postępowanie sądowe w 1/9 części, tj. 218,86 złotych oraz wymierzył jej opłatę w kwocie 380,00 złotych.

SSO Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w terminie przedłużonym;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom z pouczeniem o apelacji;
3. przedłożyć za 14 dni lub z apelacją.
4. uprawomocnić i skierować do wykonania wyrok wobec I. M. (brak wniosku o uzasadnienie).

SSO Dorota Biernikowicz